

СТІЙКІ У ВІРІ

ДОВІДНИК З ЄВАНГЕЛІЇ

СТІЙКІ У ВІРІ

ДОВІДНИК З ЄВАНГЕЛІЇ

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, штат Юта

Обкладинка: *Світло та істина*, Саймон Дьюї.
© Саймон Дьюї

© 2004 by Intellectual Reserve, Inc.
Усі права застережено
Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 7/04
Переклад затверджено: 7/04
Назва оригіналу: *True to the Faith*
Ukrainian

ЗВЕРНЕННЯ ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТСТВА

Ця книга призначена допомагати вам у вивченні Писань і вчень пророків останніх днів. Ми заохочуємо вас звертатися до неї при вивченні і застосовуванні принципів євангелії. Використовуйте її як засіб для підготовки виступів, проведення занять і відповідей на запитання про Церкву.

Коли ви будете вивчати істини євангелії, ваше розуміння вічного плану Небесного Батька зростатиме. Приймаючи це розуміння за основу свого життя, ви будете спроможні робити правильний вибір, жити в гармонії з волею Бога і знаходити радість у житті. Ваше свідчення буде міцнішати. Ви залишатиметесь вірними у вірі.

Ми особливо дбаємо про молодь, молодих неодружених людей і новонавернених. Ми обіцяємо, що при регулярній особистій молитві і вивченні Писань і вчень євангелії ви підготуєтесь протистояти впливові зла, яке могло б обманути вас і завдати шкоди.

Нехай ця книга зміцнить вас у зусиллях наблизитися до Спасителя і слідувати Його прикладу.

Перше Президентство

ЄВАНГЕЛЬСЬКІ ТЕМИ

РОЗТАШОВАНІ В АЛФАВІТНОМУ ПОРЯДКУ

Ааронове священство

Під час перекладу Книги Мормона Джозеф Сміт знайшов згадування про хрищення для відпущення гріхів. 15 травня 1929 року він зі своїм писарем Олівером Каудері пішов у гай, аби запитати Господа щодо хрищення. Коли вони молилися, “з небес зійшов посланець у хмарі світла”. Цим посланцем був Іван Христитель, пророк, який христив Ісуса Христа століттями раніше. Іван Христитель, тепер воскресла істота, поклав руки на Джозефа й Олівера і дарував кожному з них Ааронове священство, яке було забрано з землі під час Великого відступництва. Маючи цю владу, Джозеф і Олівер могли христити один одного. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–72).

Сьогодні гідні члени Церкви чоловічої статі можуть отримати Ааронове священство, починаючи з 12 років. Вони отримують багато можливостей, щоб брати участь у священних обрядах священства і виконувати служіння. Гідно виконуючи свої обов'язки, вони діють в ім'я Господа, аби допомагати іншим отримувати благословення євангелії.

В Аароновому священстві є чини єпископа, священника, учителя і диякона. За дорученням головуючого провідника священства (зазвичай, єпископа чи президента філії), диякони розносять причастя. Вони допомагають єпископові чи президентові філії наглядати за членами Церкви, виконуючи служіння і допомагаючи у таких мирських справах, як збирання пожертвувань від посту. Учителі можуть виконувати всі обов'язки дияконів, і вони також отримують інші нагоди для служіння. Вони готують хліб і воду для причастя і служать домашніми вчителями. Священники можуть виконувати всі

Аборт

обов'язки дяконів і вчителів. За дорученням головуючого провідника священства вони можуть також благословляти причастя, христити і висвячувати інших у чини священика, учителя і дякона.

Ааронове священство є “додатком до більшого, тобто Мелхиседекового священства” (див. УЗ 107:14). Його часто називають підготовчим священством. Коли носій священства служить у Аароновому священстві, він готується отримати Мелхиседекове священство, отримати храмові благословення, служити на місії повного дня, бути люблячим чоловіком і батьком і продовжувати служити Господові усе своє життя.

Див. також Мелхиседекове священство; Священство

Аборт

У сучасному суспільстві аборт став звичайною практикою, що визначається облудними аргументами. Якщо у вас виникають запитання стосовно цієї справи, ви можете бути у безпеці, виконуючи виявлену Господом волю. Пророки останніх днів засудили аборт, посилаючись на заяву Господа: “Не вбивай, не роби нічого подібного до цього” (див. УЗ 59:6). Їхня порада стосовно цієї справи ясна: Члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів не повинні погоджуватися на аборт, робити, заохочувати його, платити за нього або домовлятися про його виконання. Якщо ви будь-яким чином заохотите виконання абортів, до вас буде застосовано церковне покарання.

Провідники священства сказали, що аборт можуть виправдати такі виключні обставини, як вагітність в результаті кровозміщення чи згвалтування, якщо на думку компетентного медичного фахівця життя або здоров'ю матері загрожує серйозна небезпека, або якщо за висновками компетентного медичного фахівця плід має серйозні вади, які б не дозволили немовляті вижити

після народження. Але навіть ці обставини автоматично не виправдовують аборту. Ті, хто стикається з подібними обставинами, повинні обмірковувати аборт лише після консультації зі своїми місцевими провідниками Церкви і після отримання підтвердження через щирю молитву.

Коли дитину зачато поза шлюбом, найкращим вибором для матері і батька дитини буде одруження і робота над установленням стосунків вічної сім'ї. Якщо можливість успішного шлюбу малоімовірна, вони повинні віддати дитину для усиновлення, краще через Соціальну службу Церкви (див. "Усиновлення", с. 167).

Авраамів завіт

Авраам отримав євангелію і був висвячений первосвящеником (див. УЗ 84:14; Авраам 1:2). Пізніше він вступив у целестіальний шлюб, який є завітом піднесення (див. УЗ 131:1–4; 132:19, 29). У відповідності із завітами, які він склав, він отримав від Господа великі обіцяння щодо своєї сім'ї. Серед цих обіцянь були такі:

- Його потомство буде численним (див. Буття 17:5–6; Авраам 2:9; 3:14).
- Його сім'я, або нащадки, отримають євангелію і матимуть священство (див. Авраам 2:9).
- Через служіння його нащадків "буде всі роди землі благословлено, саме благословеннями євангелії, які є благословеннями спасіння, саме життя вічного" (див. Авраам 2:11).

Разом усі завіти і обіцяння, які Авраам отримав від Господа, називають Авраамовим завітом. Це є споконвічний завіт, який розповсюджується на всіх нащадків Авраама (див. Буття 17:7). Щоб вважатися нащадком Авраама, людина мусить виконувати закони і обряди євангелії. У цьому випадку ця людина може отримати усі благословення Авраамового завіту, навіть якщо вона не є

прямим нащадком Авраама (див. Галатам 3:26–29; 4:1–7; УЗ 84:33–40).

Як член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ви є дитиною завіту (див. 3 Нефій 20:25–26). Ви отримали споконвічну євангелію і успадкували ті самі обіцяння, які були дані Аврааму, Ісаку і Якову. Ви маєте право на благословення священства і на вічне життя згідно вашій відданості у виконанні обрядів спасіння і дотриманню відповідних завітів. Вашими зусиллями і працею ваших нащадків будуть благословенні народи землі.

Див. також Вічне життя; Завіт; Обряди; Патріарші благословення; Священство

Азартні ігри

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів виступає проти азартних ігор, включаючи спонсоровані урядом лотереї.

Азартна гра мотивується бажанням отримати щось задарма. Це бажання є духовно згубним. Воно відводить учасників від ученя Спасителя щодо любові та служіння і веде до егоїзму супротивника. Воно руйнує чесноти праці та ощадливості, і бажання докладати чесних зусиль в усьому, що ми робимо.

Той, хто бере участь в азартних іграх, незабаром виявляє брехню в уявленні, що він може не дати нічого або дуже мало в обмін на щось цінне. Такі люди виявляють, що вони втратили великі суми грошей, добре ім'я і повагу членів сім'ї та друзів. Обмануті і під впливом згубної пристрасті, вони часто грають на гроші, що мають використовувати на інші цілі, як, наприклад, основні потреби їхніх сімей. Іноді азартні гравці стають настільки поневолені і настільки втрачають надію сплатити ігрові борги, що йдуть на крадіжку, втрачаючи власне добре ім'я.

Перше Президентство спонукає нас об'єднуватися з іншими у протистоянні легалізації та спонсоруванню

урядом будь-яких форм азартних ігор у нашому суспільстві.

Див. також Спокуса

Алкоголь (*Див.* Слово мудрості)

Апостол (*Див.* Пророки; Церковна адміністрація)

Біблія (*Див.* Писання)

Благоговіння

Благоговіння—це глибоке почуття поваги і любові. Якщо ви благоговійно ставитесь до Бога, ви поважаєте Його, висловлюєте Йому свою подяку і слухаєтесь Його заповідей.

Ви повинні виявляти благоговіння і в поведінці і в ставленні. Благоговійна поведінка включає молитву, вивчення Писань, пощення і сплату десятини і пожертвувань. Вона включає носіння скромного одягу і використання чистої, благодійної мови. Про глибину вашого благоговіння можна судити з вашого вибору музики та інших розваг, з того, як ви обговорюєте священні теми, а також як ви одягаєтесь і поводити себе, відвідуючи церкву і храм. Ви виявляєте своє благоговіння Господові, коли служите іншим людям, доброзичливо і з повагою ставитесь до них.

Ставши більш благоговійним, ви помітите тиху зміну у своєму житті. Господь рясніше виллюватиме на вас Свого Духа. У вас стане менше хвилювання і плутанини. Ви будете здатні отримувати одкровення для розв'язання власних і сімейних проблем.

Якщо благоговіння наближає вас до Бога, то нещасливість відповідає цілям ворога. Сатана спокушатиме вас слідувати мирським тенденціям до більшого шуму, збудження і суперечок і меншої стриманості і тихої гідності. Подібно до командуючого, який організує

Благодать

військове вторгнення, він намагатиметься перервати канали зв'язку між вами і Господом. Стережіться такої тактики і намагайтеся бути шанобливими у всьому, що робите.

Додаткові посилання: Левит 26:2; Псалми 89:5–7; Євреям 12:28; УЗ 59:21; 63:61–62, 64; 109:21

Див. також Віра; Молитва; Одкровення; Подяка; Поклоніння; Скромність

Благодать

Слово *благодать*, яке використовується в Писаннях, у першу чергу стосується божественної допомоги і сили, що ми їх отримуємо через спокуту Ісуса Христа. Апостол Петро навчав, що ми повинні “зроста[ти] в благодаті й пізнанні Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа” (2 Петра 3:18).

Спасіння через благодать

Внаслідок Падіння кожен зазнає фізичної смерті. Через благодать, що стала досяжною завдяки спокутній жертві Спасителя, усі люди воскреснуть і отримають безсмертя (див. 2 Нефій 9:6–13). Але одне воскресіння не робить нас готовими до вічного життя в присутності Бога. Наші гріхи роблять нас нечистими і непридатними для перебування в присутності Бога, і ми потребуємо Його благодаті, аби очиститися і стати досконалими “після всього, що ми можемо зробити” (2 Нефій 25:23).

Вираз “після всього, що ми можемо зробити” навчає: аби отримати повноту Господньої благодаті й стати гідними перебувати з Ним, необхідно докласти зусиль з нашого боку. Господь заповідав нам слухатися Його євангелії, що включає віру в Нього, покаяння у своїх гріхах, хрищення, отримання дару Святого Духа і терпіння до кінця (див. Іван 3:3–5; 3 Нефій 27:16–20; Уложення віри 1:3–4). Пророк Мороній писав про благодать, яку ми

отримуємо, коли приходимо до Спасителя і слухаємося Його вчень:

“Так, прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, і відриньте від себе всю безбожність; і якщо ви відринете від себе всю безбожність і любитимете Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі; і якщо через благодать Бога ви будете досконалими в Христі, ви ніяк не зможете заперечувати силу Бога.

І ще, якщо ви через благодать Бога досконали в Христі і не заперечуєте Його силу, тоді ви освячені в Христі благодаттю Бога, через пролиття крові Христа, яка є в завіті Батька для відпущення гріхів ваших, щоб ви стали святими, незаплямованими” (Мороній 10:32–33).

Отримання благодаті упродовж свого життя

Крім потреби в благодаті для свого кінцевого спасіння, ця дозволяюча влада потрібна вам щоденно упродовж всього життя. Коли ви наближатиметесь до свого Небесного Батька у старанності, покорі й лагідності, Він надихатиме і зміцнюватиме вас через Свою благодать (див. Приповіді 3:34; 1 Петра 5:5; УЗ 88:78; 106:7–8). Довіра Його благодаті дозволяє вам удосконалюватися і зростати в праведності. Сам Ісус “не отримав від повноти спочатку, але продовжував від благодаті до благодаті, доки не отримав повноту” (УЗ 93:13). Благодать дозволяє вам допомагати будувати Боже Царство, служіння, якого ви не можете надати тільки завдяки своїй силі чи багатству (див. Іван 15:5; Филип’янам 4:13; Євреям 12:28; Кн. Якова 4:6–7).

Якщо ви колись відчуєте себе розхолодженими або занадто слабкими, аби продовжувати жити за євангелією, згадайте про силу, що ви можете отримати застосувавши владу благодаті. Ви можете знайти спокій і впевненість у таких словах Господа: “Я даю людям слабкість,

Благополуччя

щоб вони були покірними; і достатньо Моєї благодаті для всіх людей, які упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабе стало сильним для них” (Етер 12:27).

Додаткові посилання: Дії 15:11; Римлянам 5:2; 2 Нефій 10:24; 11:5

Див. також Воскресіння; Спасіння; Спокута Ісуса Христа

Благополуччя

Кожен член Церкви має щодо благополуччя два основних обов’язки: стати самозабезпеченим і піклуватися про бідних і нужденних.

Батьки мають священну відповідальність піклуватися про фізичне і духовне благополуччя своїх дітей. Коли діти дорослішають, вони стають більш відповідальними за власне благополуччя. Батьки повинні навчати їх основних принципів благополуччя, допомагаючи підготуватися, щоб стати упевненими в собі й забезпечувати в майбутньому свої власні сім’ї. Батьки можуть також надати дітям можливість допомагати піклуватися про бідних і нужденних.

Якщо ви є дорослим членом Церкви, усі подальші поради стосуються безпосередньо вас. Якщо ви є молодим чоловіком чи молодою жінкою, більшість із цих порад також стосується вас, навіть якщо ви ще сильно залежите від своїх батьків.

Як стати здатним забезпечувати себе

Відповідальність за ваш соціальний, емоційний, духовний, фізичний і економічний добробут лежить у першу чергу на вас, у другу—на вашій сім’ї і в третю—на Церкві. За натхненням Господа і використовуючи власну працю, ви повинні забезпечувати духовні та фізичні потреби свої та своєї сім’ї.

Ви здатні турбуватися про себе і свою сім'ю краще, якщо впевнені у власних силах. Ви готові витримати скрутні часи, не стаючи залежним від інших.

Ви можете стати здатним забезпечувати себе, якщо (1) скористаетесь нагодами навчатися; (2) застосовуватимете правильні принципи харчування і гігієни; (3) готуватиметесь до отримання придатної роботи; (4) накопичуватимете запаси їжі та одягу в дозволених законом межах; (5) мудро керуватимете своїми ресурсами, включаючи сплату десятини і пожертвувань і уникнення боргу; і (6) розвиватимете духовну, емоційну і соціальну силу.

Щоб стати здатним забезпечувати себе, ви повинні бажати працювати. Господь заповідав нам працювати (див. Буття 3:19; УЗ 42:42). Гідна поваги робота є основним джерелом щастя, самоповаги і процвітання.

Якщо ви будь-коли тимчасово не здатні задовольнити свої основні потреби власними силами, чи при підтримці членів сім'ї, Церква може допомогти вам. У таких ситуаціях Церква часто надає засоби для підтримки життя, щоб допомогти вам і вашій сім'ї знову стати здатними забезпечувати себе.

Турбота про бідних і нужденних

Господь завжди заповідав Своему народові піклуватися про бідних і нужденних. Він сказав: "Ви маєте відвідувати бідних і нужденних та надавати їм допомогу" (УЗ 44:6). Він також заповідав: "Пам'ятайте в усьому бідних і нужденних, хворих і страждальців, бо той, хто не робить цього, той не є Моїм учнем" (УЗ 52:40).

Ви можете піклуватися про бідних і нужденних багатьма способами. Один з них—через пощення і внесення пожертвувань від посту, які єпископ чи президент філії використовує для допомоги членам приходу чи філії, які страждають від бідності, хвороби чи інших

труднощів. Ви можете також жертвувати своїм часом і ділитися своїми талантами. Ви можете служити безпритульним, людям з фізичними вадами, вдовам та іншим у своєму оточенні та громаді.

Крім надання місцевої й особистої допомоги нужденним, Церква по всьому світу простягає руку допомоги людям, незалежно від їхньої віри, які страждають від наслідків природних катастроф, бідності, хвороб та інших катаклізмів. Церква надає засоби для підтримки життя, щоб допомогти сім'ям і окремим особам окріпнути і відновити свою здатність до самозабезпечення. Пожертвування до Постійного фонду освіти Церкви надають можливість неплатоспроможним святим останніх днів продовжити свою освіту. Місіонери церковного служіння добровільно присвячують свій час і засоби для покращення письменності, підтримки здоров'я і проведення занять.

Додаткові посилання: Якова 1:27; Кн. Якова 2:17–19; УЗ 42:31; 104:15–18

Див. також Піст і пожертвування від посту; Служіння

Блуд (*Див.* Цнотливість)

Бог Батько

Бог—це найвища істота, в Яку ми віримо і Якій вклоняємося. Він є основним Творцем, Правителем і Хранителем усього. Він “має тіло з плоті й кісток, яке так само відчутне на дотик, як і людське” (УЗ 130:22).

Наш Небесний Батько є Богом суду і сили, і знання, і влади, але Він також є Богом досконалої милості, доброти і милосердя. Навіть якщо ми “не зна[ємо] значення усього”, ми можемо знайти спокій у впевненому знанні, що Він любить нас (див. 1 Нефій 11:17).

Батько наших духів

Одне з найвеличніших запитань: “Хто я?” Одна з улюблених пісень Початкового товариства допомагає навіть маленьким дітям відповісти на це запитання. Ми співаємо: “Я Божеє дитя, і з неба я зійшов”. Знання, що ми є дітьми Бога, дає силу, спокій і надію.

Ви є реально дитиною Бога, духовно народженою в доземному житті. Як Його дитина, ви можете бути впевнені, що маєте божественний, вічний потенціал, і що Він допомагатиме вам у ваших щирих зусиллях досягти цей потенціал.

Верховний Творець

Небесний Батько є Вищим Творцем. Через Ісуса Христа, Він створив небо, землю і все, що на них (див. Мойсей 2:1). Алма сказав: “Все вказує на те, що Бог є; так, саме земля, і все, що на лиці її, так, і її рух, так, і також усі планети, які рухаються у своєму правильному порядку, свідчать про те, що існує Верховний Творець” (Алма 30:44).

Замисліться час від часу над красотами сотворіння: дерева, квіти, тварини, гори, океанські хвилі, новонароджена дитина. Знайдіть час вдивитися в небеса, де шляхи зірок і планет є свідченням “Бога, Який рухається у Своїй величі та силі” (див. УЗ 88:41–47).

Автор плану спасіння

Наш Батько на Небесах хоче, щоб ми перебували з Ним вічно. Його робота і слава—“здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39). Щоб уможливити це, Він підготував план спасіння. Він послав Свого Улюбленого Сина, Ісуса Христа, розв’язати узи смерті й спокутувати гріхи світу: “Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в

Нього, не загинув, але мав життя вічне” (Іван 3:16). Ця жертва є найвищим виявом любові нашого Батька до нас.

Пізнання Бога Батька

Як діти Бога ми маємо з Ним особливі стосунки, що ставлять нас окремо від усіх Його інших створінь. Намагайтеся пізнати вашого Батька на Небесах. Він любить вас, і Він дав вам дорогоцінну можливість, коли молитесь, наближатися до Нього. Ваші молитви, промовлені з покорою і щирістю, чують і на них відповідають.

Ви можете також впізнати свого Батька, дізнаючись про Його Улюбленого Сина і застосовуючи євангелію у своєму житті. Спаситель навчав Своїх учнів: “Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали були б і Мого Отця... Хто бачив Мене, той бачив Отця” (Іван 14:7, 9).

Коли ви вивчаєте Писання і слова пророків останніх днів, коли виконуєте служіння, ви наближаєтесь до Бога Батька. Коли ви виконуєте волю Бога і живете так, як Він хотів би, аби ви жили, ви стаєте більш схожими на Нього та Його Сина. Ви готуетесь повернутися, аби жити в Їхній присутності.

Додаткові посилання: Іван 14:6, 21–24; 17:3; Мосія 4:9; УЗ 132:22–24; Уложення віри 1:1

Див. також Божество; План спасіння; Сотворіння

Богохульство

Богохульство—це нешанобливе чи зневажливе ставлення до священних речей. Воно включає недбале чи непоштиве використання імені будь-якого члена Божества. Воно також включає будь-яку нечисту чи вульгарну мову або поведінку.

Завжди використовуйте імена Небесного Батька, Ісуса Христа і Святого Духа з благоговінням і повагою.

Неправильне використання Їхніх імен є гріхом. Непристойна, вульгарна чи брутальна мова або жести, так само, як і жарти аморального характеру, є образливими для Господа та інших.

Брудна мова завдає шкоди вашому духові й принижує вас. Не дозволяйте іншим спонукати вас до використання брудної мови. Навпаки, використовуйте чисту мову, що підносить і повчає інших. Вибирайте друзів, які вживають гарну мову. Являйте приклад, що заохочуватиме людей навколо вас використовувати чисту мову. Якщо друзі чи знайомі промовляють богохульства, доброзичливо заохотьте їх вживати інші слова. Якщо вони продовжують, чемно відійдіть або змініть тему.

Якщо ви набули звички лаятися, ви можете від неї позбавитися. Почніть з прийняття рішення змінитися. Моліться про допомогу. Якщо вас спокушають використовувати непристойні слова, промовчіть або скажіть те що треба іншим чином.

Додаткові посилання: Левит 19:12; УЗ 63:60–64

Див. також Скромність; Спокуса

Божество

Перше уложення віри констатує: “Ми віримо в Бога, Вічного Батька, і в Його Сина Ісуса Христа, і в Святого Духа”. Ці три істоти утворюють Божество. Вони головуєть над цим світом і усіма іншими створіннями нашого Батька на Небесах.

Істинне вчення про Божество було втрачене під час відступництва, що послідувало за служінням Спасителя на землі і смертю Його апостолів. Відновлення цього вчення розпочалося, коли 14-річний Джозеф Сміт отримав Перше видіння (див. Джозеф Сміт—Історія 1:17). З розповіді пророка про Перше видіння і з інших його вчень ми знаємо, що члени Божества є трьома окремими

істотами. Батько і Син мають тіла з плоті й кісток, а Святий Дух є духовною істотою (див. УЗ 130:22).

Хоча члени Божества є окремими істотами з окремими ролями, вони єдині в меті і вченні. Вони досконалим чином об'єднані у виконанні плану Небесного Батька—божественного плану спасіння.

Додаткові посилання: Матвій 3:13–17; Іван 14:6–10; 17:6–23; Дії 7:55–56; 2 Нефій 31:18; Мормон 7:5–7; УЗ 76:20–24

Див. також Бог Батько; Ісус Христос; Святий Дух

Борг

Одного разу Господь навчав групу святих останніх днів через пророка Джозефа Сміта: “Ось така Моя воля, щоб ви сплатили всі свої борги” (УЗ 104:78). З перших днів Церкви пророки Господа неодноразово застерігали нас уникати неволі боргу.

Однією з великих небезпек боргу є супроводжуючі його відсотки. Деякі форми кредиту, наприклад, кредитні картки, мають надзвичайно високі відсоткові ставки. Якщо ви потрапите у борг, то виявите, що супроводжуючі відсотки не мають милосердя. Борг продовжує накопичуватися незалежно від ваших обставин: маєте ви роботу чи ні, здорові ви чи хворі. Він ніколи не зникає, доки його не сплачено. Не давайте себе ошукати кредитним пропозиціям, навіть якщо вони роблять так, що борг здається привабливим завдяки обіцянкам низьких відсоткових ставок, або їх відсутності на деякий період часу.

Турбуйтеся про свій фінансовий стан. Дисциплінують себе у своїх покупках, уникаючи наскільки можливо боргу. У більшості випадків, шляхом розумного управління своїми ресурсами ви можете уникнути боргу. Якщо ж ви таки щось заборгували, як, наприклад, помірковану суму для купівлі скромного будинку чи завершення своєї освіти, працюйте, аби якнайшвидше

повернути його і звільнити себе від залежності. Коли ви сплатите свої борги і зробите певні заощадження, ви будете підготовлені до фінансових штормів, що можуть зустрітися на вашому шляху. Ви матимете притулок для своєї сім'ї і спокій у своєму серці.

Додаткові посилання: Лука 16:10–11; УЗ 19:35

Вдячність

Господь пообіцяв: “І того, хто сприйматиме все з вдячністю, буде ушановано” (УЗ 78:19). Вдячність є надихаючим, підносячим ставленням. Можливо, ви можете сказати з власного досвіду, що ви щасливіші, коли маєте вдячність у своєму серці. Коли ви вдячні, ви не можете бути розлюченими, ображеними або підлими.

Будьте вдячні за свої дивовижні благословення. Будьте вдячні за величезні можливості, що ви маєте. Будьте вдячні своїм батькам. Дайте їм знати про свою вдячність. Дякуйте своїм друзям і вчителям. Висловлюйте подяку кожному, хто робить вам послугу чи будь-яким чином допомагає.

Дякуйте своєму Небесному Батькові за Його великодушність до вас. Ви можете висловити свою вдячність Богові, визнаючи Його руку в усьому, дякуючи Йому за все, що Він вам дає, виконуючи Його заповіді і служачи іншим. Дякуйте Йому за Його Улюбленого Сина, Ісуса Христа. Висловіть вдячність за великий приклад Спасителя, за Його вчення, за Його підтримуючу і допомагаючу руку, за Його нескінченну спокуту.

Дякуйте Господові за Його відновлену Церкву. Дякуйте Йому за все, що Він дарує вам. Дякуйте Йому за друзів і сім'ю. Нехай дух подяки веде вас і благословляє ваші дні і ночі. Працюйте над своєю вдячністю. Ви побачите, що це дасть чудові результати.

Додаткові посилання: Псалми 100:3–4; Лука 17:11–19; Мосія 2:19–22; Алма 34:38; УЗ 59:7

Випробування

Як частина плану викуплення Небесного Батька, під час смертного життя ви зазнаєте лиха. Випробування, неприємності, смуток, хвороба і душевний біль є важкою частиною життя, але вони можуть вести до духовного зростання, удосконалення і розвитку, коли ви повертаєтесь до Господа.

Випробування приходять з різних джерел. Часом ви можете зустрітись з випробуваннями в результаті гордині і неслухняності. Цих випробувань можна уникнути завдяки праведному життю. Інші випробування є просто природною частиною життя і часом можуть з'являтися, якщо ви живете праведно. Наприклад, ви можете зазнати випробувань у часи хвороби, невизначеності чи смерті рідних. Іноді випробування можуть прийти внаслідок поганого вибору інших людей та болісних слів і дій.

Реагування на випробування з вірою

Ваш успіх і щастя, і зараз і у вічності, у великій мірі залежить від вашої реакції на труднощі життя.

Одне оповідання з Книги Мормона ілюструє різну реакцію на випробування. Пророк Легій і його сім'я вже кілька днів подорожували пустинею, використовуючи для здобування їжі свої луки і стріли. Коли сини Легія втратили можливість користуватися своїми луками, сім'я зустрілася з випробуваннями. У Ламана і Лемуїла луки втратили пружність, а у Нефія—зламався. Зголоднілі і втомлені Ламан і Лемуїл почали скаржитися на Господа. Навіть Легій почав ремствувати. З іншого боку, Нефій відмовився втрачати силу духу. Він узявся до роботи. Він згадував: "Я, Нефій, зробив з деревини лук, а з прямої палиці—стрілу; отже, я озброївся луком і стрілою, пращею і камінням. І сказав я своєму батькові: Куди піти мені, щоб здобути їжу?" Скорений словами Нефія, Легій

запитав Господа куди їм треба йти, щоб здобути їжу. Господь відповів на молитви і відвів Нефія на місце, де він міг отримати їжу. (Див. 1 Нефій 16:15–31).

Коли деякі люди зустрічаються з випробуваннями, вони стають схожими на Ламана і Лемуїла. Вони скаржаться і зляться. Вони ставлять подібні запитання: “Чому це трапилося саме зі мною? Чому я повинен страждати від цього саме зараз? Що я зробив, аби заслужити це?” Але ці запитання мають силу, щоб стати переважачими в їхніх думках. Такі запитання можуть затьмарити їхнє бачення, поглинути їхню енергію і позбавити досвіду, який Господь хоче передати їм. Замість того, щоб реагувати подібним чином, ви повинні слідувати прикладу Нефія. Обміркуйте постановку таких запитань: “Що я маю робити? Чого я маю навчитися з цього досвіду? Що мені потрібно змінити? Кому я маю допомогти? Як мені під час випробувань не забувати про свої численні благословення?”

Різні типи випробувань потребують різної реакції. Наприклад, якщо вас уразила хвороба, вам просто потрібно бути терплячим і вірним. Якщо ви страждаєте від слів і дій інших, то повинні працювати над тим, щоб вибачити тих, хто образив вас. Якщо ви є жертвою насильства, ви повинні негайно шукати допомоги. Якщо випробування прийшли в результаті вашої неслухняності, ви повинні виправити свою поведінку і смиренно чекати прощення.

Хоча деякі з ваших відповідей на випробування змінюватимуться, одна відповідь повинна лишатися незмінною: ви покладаєтесь на Небесного Батька та Ісуса Христа. Пророк Алма навчав: “Які покладають надію свою на Бога, будуть підтримані в їхніх випробуваннях, і їхніх бідах, і їхніх скорботах, і будуть піднесені в останній день” (Алма 36:3).

Довіра Небесному Батькові та Ісусу Христу

Коли ви покладаєтесь на Батька і Сина, ви впевнені, що Вони досконало люблять вас: що Вони хочуть, аби ви були щасливі, і що Вони допомагатимуть вам зростати духовно. Ви виконуєте заповіді. Ви намагаєтесь дізнатися Їхню волю і виконуєте те, чого Вони вимагають, навіть коли вам хочеться чогось іншого. Ваші молитви про допомогу супроводжуються розумінням, що Небесний Батько не вирішить усі справи негайно, що Він може дозволити вам чекати, аби ви могли продовжувати навчатися і зростати. Через усе це ви знайдете заспокоєння і впевненість, що Спаситель досконало розуміє ваші випробування. Він прийняв на Себе, як частину Своєї безмежної спокути, “муки і хвороби свого народу”. Він прийняв на Себе “їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах” (Алма 7:11–12). Він знає як допомогти вам, бо відчув ваші страждання. Якщо ви з вірою будете сподіватись на Нього, Він зміцнюватиме вас, щоб ви могли витримати в будь-якому випробуванні.

Коли ви в часи випробувань намагатиметесь поклатися на Господа, пам’ятайте таку пораду, дану через пророка Джозефа Сміта:

“Хто є вірним у знегоді—нагорода такому буде більшою в царстві небесному.

Ви не можете побачити своїми природними очима, на теперішній час, план вашого Бога стосовно того, що відбудуватиметься віднині, і слави, яка піде слідом за великою знегодою.

Бо за великою знегодою приходять благословення” (див УЗ 58:2–4).

Знаходження спокою і радості в часи випробувань

Ви можете знайти спокій і радість, навіть коли намагаєтесь впоратися з випробуваннями і смутком. Книга Мормона містить розповідь про праведних людей, які навчилися цієї істини. Страждаючи в неволі у жорстокого правителя, вони виливали свої серця Богові (див. Мосія 24:8–12). Господь відповів:

“Підійміть голови свої і перебувайте у повному спокої, бо Я знаю про завіт, який ви склали зі Мною; і Я складу завіт з Моїм народом і визволю його від залежності.

І Я також полегшу тягарі, які покладені на ваші плечі, щоб ви навіть не відчували їх на своїх спинах, навіть коли ви у залежності; і це Я зроблю для того, щоб ви предстали свідками Моїми після того, і щоб ви могли знати з впевненістю, що Я, Господь Бог, відвідаю Мій народ в їхніх скорботах” (Мосія 24:13–14).

І люди відповіли з вірою, і “тягарі, які було покладено на Алму і його братів, зробилися легшими; так, Господь зміцнив їх, щоб вони могли зносити свої тягарі з легкістю, і вони підкорилися життєрадісно і з терпінням усій волі Господа” (Мосія 24:15).

Як ці праведні люди, ви можете “підкори[тися] життєрадісно і з терпінням усій волі Господа”, знаючи, що Він зміцнить вас у ваших випробуваннях. Він пообіцяв: “Все, від чого ви страждали, спрацює вам на благо і у славу Мого імені” (див. УЗ 98:3).

Додаткові посилання: Євреям 4:15–16; 2 Нефій 2:11–24; Мосія 23:21–22; УЗ 105:6; 121:7–9; 122

Див. також Мир; Надія; План спасіння; Покаяння; Прощення

Висвячення наперед

У доземному духовному світі Бог призначив деяких духів виконати під час їхнього смертного життя особливі місії. Це називається висвяченням наперед.

Висвячення наперед не гарантує, що особи отримають певні покликання чи обов'язки. Такі можливості приходять у цьому житті в результаті праведного виявлення свободи волі, так само, як висвячення наперед є результатом праведності у доземному існуванні.

Ісуса Христа було висвячено наперед, щоб Він здійснив спокуту, ставши "Агнц[ем], заколен[им] від закладин світу" (Об'явлення 13:8; див. також 1 Петра 1:19–21). Писання розповідають про інших, висвячених наперед. Пророк Авраам дізнався щодо свого висвячення наперед, коли отримав видіння, в якому побачив "багато багородних і великих" серед духів у доземному духовному світі. Він сказав: "Бог побачив ці душі, що хороші вони, і Він стояв посеред них, і Він сказав: Цих Я зроблю своїми правителями; бо Він стояв серед тих, хто були духами, і Він бачив, що вони хороші; і Він сказав мені: Аврааме, ти—один з них; тебе було обрано до того, як ти народився" (Авраам 3:22–23). Господь сказав Єремії: "Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив, дав тебе за пророка народам" (Єремія 1:5). Іван Христитель був висвячений наперед, щоб підготувати людей до служіння Спасителя на землі (див. Ісая 40:3; Лука 1:13–17; 1 Нефій 10:7–10).

Учення щодо висвячення наперед стосується усіх членів Церкви, а не тільки Спасителя і Його пророків. До сотворіння землі відданим жінкам були дані певні обов'язки і віддані чоловіки були висвячені наперед для певних обов'язків священства. Хоча ви не пам'ятаєте того часу, ви напевно погодилися виконувати важливі завдання у служінні своєму Батькові. Щоб ви могли довести свою гідність, вам буде надана можливість виконати завдання, які ви тоді отримали.

Додаткові посилання: Алма 13:1–9; УЗ 138:53–56

Див. також План спасіння; Свобода волі

Відновлення євангелії

Коли Ісус Христос перебував на землі, Він заснував серед Своїх послідовників Свою Церкву. Після Його розп'яття й смерті Його апостолів, з причини широко розповсюдженого відступництва з землі була забрана повнота євангелії (див. "Відступництво", сс. 26–27). Упродовж століть Великого відступництва багато чоловіків і жінок шукали повноту євангелії, проте вони були неспроможні знайти її. Хоча багато хто із щирістю проповідував про Спасителя і Його вчення, жоден не отримав від Бога повноти істини чи влади священства.

Велике відступництво було часом духовної темряви, але зараз ми живемо у часи, коли можемо ділитися "світл[ом] Євангелії слави Христа" (2 Коринтянам 4:4; див. також УЗ 45:28). Повноту євангелії було відновлено, й істинна Церква Ісуса Христа є на землі знову. Жодна інша організація не йде в порівняння з нею. Вона не є результатом реформи, проведеної чоловіками і жінками, які мають добрі наміри і роблять усе, що в їхніх силах, аби здійснити зміни. Це відновлення Церкви, заснованої Ісусом Христом. Це є робота Небесного Батька і Його Улюбленого Сина.

Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ви можете отримати благословення, що були відсутні на землі майже 2000 років. Завдяки обрядам хрищення і конфірмації ви можете отримати відпущення своїх гріхів і зазнавати втіхи від постійного спілкування зі Святим Духом. Ви можете жити за євангелією в її повноті й простоті. Ви можете досягти розуміння природи Божества, спокути Ісуса Христа, мети земного життя і дійсності життя після смерті. Ви маєте привілей бути керованими живими пророками, які навчають волі Бога в наші дні. Храмові обряди дозволяють вам отримати провідництво і спокій, підготуватися до вічного життя, бути запечатаними зі своєю сім'єю на вічність і виконати спасительні обряди за своїх померлих предків.

Події відновлення

Наведений далі короткий нарис підсумовує кілька важливих подій відновлення євангелії і заснування Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, яку Господь проголосив “єдин[ою] істинн[ою] й жив[ою] Церкв[ою] на лиці всієї землі” (УЗ 1:30).

Рання весна 1820 року. У пошуках істинної Церкви Ісуса Христа 14-річний Джозеф Сміт молився в гаю поблизу своєї домівки в Пальмірі, штат Нью-Йорк. У відповідь на його смиренну молитву його відвідали Небесний Батько та Ісус Христос і сказали йому, що він не повинен приєднуватися до жодної з церков, які існували на той час на землі. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:11–19). У Церкві ми називаємо цю подію Першим видінням Джозефа Сміта.

21–22 вересня 1823 року. Джозефа Сміта відвідав ангел на ім'я Мороній. Мороній пророкував про наступні події і розповів Джозефові про літопис Книги Мормона, написаний на золотих пластинах. Ангел дозволив Джозефові побачити золоті пластини, що були закопані поблизу пагорба Кумора. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:27–53).

22 вересня 1827 року. Джозеф отримав від Моронія золоті пластини на пагорбі Кумора, де він зустрічався з Моронієм кожного 22 вересня упродовж попередніх чотирьох років. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:53, 59).

15 травня 1829 року. Прочитавши під час перекладу золотих пластин про хрищення для відпущення гріхів, Джозеф Сміт і його писар Олівер Каудері пішли у відлюдне місце, щоб розпитати Господа щодо цього питання. Там, на березі ріки Сасквеганни, вони отримали відповідь на свою

молитву. Іван Христитель, воскресла особа, зійшов до них як “посланець [з небес]... у хмарі світла”. Він дарував їм Ааронове священство. Потім, у відповідності до його настанов, Джозеф і Олівер охрестили один одного і висвятили один одного у священство Ааронове. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–72, див. також УЗ 13).

Травень 1829 року. Стародавні апостоли Петро, Яків та Іван дарували Мелхиседекове священство Джозефу Сміту та Оліверу Каудері. (Див. УЗ 128:20).

Червень 1829 року. Керований “даром та силою Бога” (УЗ 135:3) пророк Джозеф Сміт завершив переклад Книги Моромона.

26 березня 1830 року. У Пальмірі, штат Нью-Йорк, з’явилися перші друковані примірники Книги Мормона.

6 квітня 1830 року. У містечку Фейетт, штат Нью-Йорк, було засновано Церкву з шістьох її членів.

27 березня 1836 року. Було освячено Кертлендський храм, перший храм, побудований у цьому Розподілі. Пророк Джозеф Сміт прочитав молитву освячення, що була дана йому через одкровення. (Див. УЗ 109).

3 квітня 1836 року. У Кертлендському храмі Джозефу Сміту та Оліверу Каудері явився Спаситель. Явилися також Мойсей, Еліас та Ілля і передали Джозефу та Оліверу ключі священства. Еліас приніс ключі сили запечаткування, що зробило можливим запечаткування сімей навічно. (Див. УЗ 110).

Доля Церкви

Старозавітний пророк Даниїл пророкував, що Бог “поставить царство”, яке ніколи “не зруйнується”, а буде “стояти навіки” (Даниїл 2:44). Пророкуючи це, він говорив про Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів, царство Бога на землі сьогодні. З того дня, коли із шести членів була заснована Церква, вона виросла і розквітла, і розвиватиметься доти, доки не “наповни[ть] усю землю” (Даниїл 2:35; див. також УЗ 65:2). Щороку христяться сотні тисяч людей. Книгу Мормона перекладено багатьма мовами. Храми будуються по всьому світу. З Ісусом Христом на чолі, живий пророк керуватиме розвитком Церкви, доки земля не приготується до Другого пришестья Спасителя.

Пророк Джозеф Сміт казав про благословення відновлення: “Отож, що ми чуємо в євангелії, яку ми отримали? Голос радості! Голос милості з небес; і голос істини від землі; радісну новину для мертвих; голос радості для живих і мертвих; втішну новину великої радості” (УЗ 128:19).

Додаткові посилання: Ісаїя 2:1–3; 29:13–14; Дії 3:19–21; Об’явлення 14:6–7; 2 Нефій 3:3–15; УЗ 128:19–21; 133:36–39, 57–58; Джозеф Сміт—Історія

Див. також Відступництво; Джозеф Сміт; Друге пришестья Ісуса Христа; Одкровення

Відступництво

Коли індивіди чи групи людей відвертаються від принципів євангелії, вони знаходяться в стані відступництва.

Упродовж історії світу відбувалися періоди загального відступництва. Після часів праведності люди часто поверталися до злочестивості. Одним з прикладів є Велике відступництво, що відбулося після заснування

Спасителем Своєї Церкви. Після смерті Спасителя і Його апостолів люди перекутили принципи євангелії і внесли недозволені зміни в організацію Церкви і обряди священства. З причини цієї широко розповсюдженої злочестивості Господь забрав з землі владу священства.

Під час Великого відступництва люди були позбавлені божественного провідництва живих пророків. Було засновано багато церков, але вони не мали влади священства, щоб вести людей до істинного знання Бога Батька та Ісуса Христа. Частина Священних Писань були перекучені або загублені і ніхто не мав повноваження надавати дар Святого Духа чи здійснювати інші обряди священства. Це відступництво тривало, доки Небесний Батько і Його Улюблений Син не явилися в 1820 році Джозефу Сміту і не поклали початок відновленню повноти євангелії.

Зараз ми живемо у часи, коли євангелію Ісуса Христа відновлено. Але на відміну від Церкви в минулі часи, Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів не буде охоплено загальним відступництвом. Писання вчать, що Церкву ніколи не буде зруйновано знову (див. УЗ 138:44; див. також Данийїл 2:44).

Хоча ще одного загального відступництва від істини не буде, кожен з нас повинен стерегтися особистого відступництва. Виконуючи завіти, слухаючись заповідей, слідуючи за провідниками Церкви, приймаючи причастя і постійно зміцнюючи своє свідчення шляхом щоденного вивчення Писань, молитви і служіння, ви можете захистити себе від особистого відступництва.

Додаткові посилання: Ісаїя 24:5; Амос 8:11–12; Матвій 24:4–14; Дії 20:28–30; 2 Тимофію 3:1–5, 14–15; 4:3–4; 1 Нефій 13:24–29; Мормон 1:13–14; УЗ 1:15–17; Джозеф Сміт—Історія 1:17–19

Див. також Відновлення євангелії; Священство; Церковна адміністрація

Візитне вчителювання (Див. Товариство допомоги)

Війна

Господь сказав, що в останні дні будуть “війни і чутки про війни, і вся земля буде у сум’ятті, і людські серця завмиратимуть” (УЗ 45:26).

Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми є людьми миру. Ми слідуємо за Спасителем, який є Князем Миру. Ми чекаємо на Його тисячолітнє правління, коли закінчатся війни і на землі буде відновлено мир (див. Ісая 2:4). Однак, ми визнаємо, що в цьому світі керівники урядів іноді направляють війська на війну, щоб захистити свої держави та ідеали.

Святим останніх днів на військовій службі не треба думати, нібито вони розриваються між своєю країною і своїм Богом. У Церкві “ми віримо в підлеглість монархам, президентам, правителям і урядовцям, дотримуючись закону, шануючи й підтримуючи його” (Уложення віри 1:12). Військова служба показує відданість цьому принципіві.

Якщо святі останніх днів змушені йти у бій, вони можуть взяти за приклад полководця Моронія, великого військового провідника з Книги Мормона. Хоча він був могутнім воїном, він “не насолоджувався кровопролиттям” (Алма 48:11). Він був “твердим у вірі в Христа”, і для нього єдиною підставою битви було “захистити свій народ, свої права, і свою країну, і свою релігію” (Алма 48:13). Якщо святі останніх днів повинні йти на війну, вони повинні робити це в душі істини і праведності, з бажанням робити добро. Вони мусять іти з любов’ю у своїх серцях до всіх дітей Бога, включаючи тих, хто на протилежному боці. Тоді, якщо вони будуть змушені проливати кров інших, їхні дії не вважатимуться гріхом.

Див. також Громадянський уряд і закон; Мир

Віра

Апостол Павло навчав, що “віра то підстава сподіваного, доказ небаченого” (Євреям 11:1; див. також Переклад Джозефа Сміта, Євреям 11:1). Алма зробив схожу заяву: “Якщо ви маєте віру, ви сподіваєтеся на те, чого не видно, але що є істинним” (Алма 32:21).

Віра є джерелом дії і сили. Щоразу, працюючи над гідною метою, ви виявляєте віру. Ви виявляєте своє сподівання на щось, чого ви ще не можете побачити.

Віра в Господа Ісуса Христа

Щоб ваша віра вела вас до спасіння ви маєте бути зосереджені на Ісусі Христі (див. Дії 4:10–12; Мосія 3:17; Мороній 7:24–26; Уложення віри 1:4). Ви можете виявляти віру в Христа, якщо маєте впевненість, що Він існує, правильне уявлення щодо Його характеру і знання, що ви намагаєтесь жити за Його волею.

Мати віру в Ісуса Христа означає повністю на Нього покладатися: довіряти Його безмежній владі, розуму і любові. Це включає віру в Його вчення. Віра в Нього означає, що хоча ми всього не розуміємо, Він розуміє все. Пам’ятайте, що завдяки тому, що Він відчув усі наші страждання, горе і недуги, Він знає, як допомогти вам піднятися над вашими щоденними труднощами (див. Алма 7:11–12; УЗ 122:8). Він “світ переміг” (Іван 16:33) і підготував шлях для вас, щоб отримати вічне життя. Він завжди готовий допомогти вам, якщо ви пам’ятаєте Його прохання: “Звертайтеся до Мене в кожній думці; не вагайтеся, не бійтеся” (УЗ 6:36).

Життя за вірою

Віра набагато більша за пасивне вірування. Ви висловлюєте свою віру через дію—через спосіб свого життя.

Спаситель пообіцяв: “Якщо ви матимете віру в Мене, то матимете силу робити все, що Я вважаю за необхідне”

Віра

(Мороній 7:33). Віра в Ісуса Христа може спонукати вас слідувати Його досконалому прикладу (див. Іван 14:12). Ваша віра може вести вас до хороших справ, до слухняності заповідям до каяття у своїх гріхах (див. Якова 2:18; 1 Нефій 3:7; Алма 34:17). Ваша віра може допомогти вам подолати спокусу. Алма порадив своєму синові Геламану: “учи їх протистояти всім спокусам диявола з їхньою вірою в Господа Ісуса Христа” (Алма 37:33).

Господь зробить багато чудес у вашому житті відповідно до вашої віри (див. 2 Нефій 26:13). Віра в Ісуса Христа допомагає вам отримувати через Його спокуту духовне і фізичне зцілення (див. 3 Нефій 9:13–14). Коли настануть часи випробувань, віра може дати вам сили просуватися уперед і з мужністю дивитися на труднощі. Навіть коли майбутнє здається непевним, віра у Спасителя може принести вам спокій (див. Римлянам 5:1; Геламан 5:47).

Зміцнення своєї віри

Віра є даром від Бога, але, щоб зберігати свою віру сильною, ви маєте жити її. Віра схожа на м'яз вашої руки. Якщо ви тренуєте його, він міцнішає. Якщо ви вішаєте руку на перев'яз і лишаєте її так, м'яз стає слабким.

Ви можете жити дар віри, молячись Небесному Батькові в ім'я Ісуса Христа. Коли ви висловлюватимете вдячність своєму Батькові і коли ви проситимете у Нього благословень, яких потребуєте ви та інші, ви наблизитиметесь до Нього. Ви наблизитиметесь до Спасителя, чия спокута уможливує для вас прохання милості (див. Алма 33:11). Ви будете також чутливі до тихого провідництва Святого Духа.

Ви можете зміцнити свою віру шляхом дотримання заповідей. Як усі благословення від Бога, віра

отримується і зростає через особисту послухність і праведні вчинки. Якщо ви бажаєте збагатити свою віру до найвищого можливого ступеня, ви маєте дотримуватися заповітів, які склали.

Ви можете також розвивати свою віру, вивчаючи Писання і слова пророків останніх днів. Пророк Алма навчав, що слово Бога допомагає зміцнити віру. Порівнюючи слово з насінням, він сказав, що “бажання повірити” може “дати місце” для слова, щоб воно було “посіяне у вашому серці”. Потім ви відчуєте, що це слово хороше, бо воно почне збільшувати вашу душу і освітлювати ваше розуміння. Це зміцнюватиме вашу віру. Якщо ви постійно живитимете слово у своєму серці, “з великою старанністю, і з терпінням, сподіваючись на плід його, воно пустить коріння; і знайте, це буде дерево, що процвітає у вічне життя” (Див. Алма 32:26–43).

Додаткові посилання: Євреям 11; Якова 1:5–6; 2:14–26; Етер 12:4–27; Мороній 7:20–48; УЗ 63:7–11; 90:24

Див. також Бог Батько; Ісус Христос; Покаяння; Хрищення

Вічне життя

Господь проголосив: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39). Безсмертя означає вічне життя воскреслої істоти. Через спокуту Ісуса Христа цей дар отримає кожний. Вічне життя, або піднесення, означає успадкування місця у вищому ступені слави Целестіального царства, де ми житимемо в присутності Бога разом з нашими сім’ями (див. УЗ 131:1–4). Як і безсмертя, цей дар став можливим завдяки спокуті Ісуса Христа. Однак, він вимагає нашої “послушн[ості] законам і обрядам євангелії” (Уложення віри 1:3).

Лишатися на шляху до вічного життя

Коли ви христилися і отримали дар Святого Духа, ви вийшли на шлях, що веде до вічного життя. Пророк Нефій навчав:

“Ворота, якими ви маєте увійти, це є покаєння і хрищення водою; а тоді приходить прощення ваших гріхів вогнем і Святим Духом.

І тоді ви на цій тісній і вузькій путі, яка веде до вічного життя; так, ви увійшли через ворота; ви діяли згідно з заповідями Батька і Сина; і ви отримали Святого Духа, який свідчить про Батька і Сина, на виконання обіцяння, яке він дав, що якщо ви ввійдете цим шляхом, ви отримаєте” (2 Нефій 31:17–18).

Нефій наголошував, що після того, як ми ступили на цю “тісну і вузьку путь”, ми маємо витерпіти з вірою до кінця:

“І ось, мої улюблені браття, після того, як ви ступили на цю тісну і вузьку путь, я спитаю вас, чи все зроблено? Слухайте, я скажу вам: Ні; бо ви б не зайшли так далеко, якби це не було через слово Христа з непохитною вірою в Нього, покладаючись повністю на заслуги Того, Хто владний спасати.

Отже, ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметесь вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:19–20).

Тепер, після хрищення і конфірмації, багато з вас просуватиметься до вічного життя в залежності від виконання інших обрядів спасіння: для чоловіків— висвячення в Мелхиседекове священство; для чоловіків і жінок—храмовий ендаумент і запечатування шлюбу. Якщо ви виконали ці обряди і дотримуєтесь завітів, що супроводжують їх, ви готуетесь успадкувати вищий ступінь цілестіальної слави.

Це у ваших силах

Коли ви розмірковуєте над своїм просуванням по “тісн[ий]і вузьк[ий] п[у]т[і]”, будьте упевнені, що це у ваших силах—досягти вічного життя. Господь хоче, щоб ви повернулися до Нього і Він ніколи не вимагатиме такого, чого ви не зможете виконати. Усі Його заповіді розраховані на сприяння вашому щастю. Якщо ви виявляєте віру і служите Йому з усіх своїх сил, Він дає вам сили і готує шлях для виконання того, що Він наказує вам (див. 1 Нефій 3:7). Пам’ятайте, що якщо ви докладаєте найбільших зусиль і каєтесь у своїх гріхах, спокута Ісуса Христа компенсуватиме вашу слабкість і несправедливість, образи і страждання, яких ви зазнаєте у цьому житті: “Ми знаємо, що це його благодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо зробити” (2 Нефій 25:23).

Додаткові посилання: Іван 3:16; 17:3; 2 Нефій 9:39; Мороній 7:41; УЗ 14:7; 50:5

Див. також Благодать; Спокута Ісуса Христа; Царства слави

Внески (*Див.* Десятина; Піст і пожертвування від посту)

Воскресіння

Завдяки Падінню Адама і Єви ми підвладні фізичній смерті, що є відокремленням духа від тіла. Завдяки спокуті Ісуса Христа всі люди будуть воскресені—спасенні від фізичної смерті (див. 1 Коринтянам 15:22). Воскресіння є возз’єднанням духа з тілом у досконалому, безсмертному стані, непідвладному більше хворобі чи смерті (див. Алма 11:42–45).

Спаситель був першою на землі людиною, яка воскресла. Новий Завіт містить кілька звітів, які свідчать, що Він піднявся з гробу (див. Матвій 28:1–8; Марк 16:1–14;

Гарячі напої

Лука 24:1–48; Іван 20:1–29; 1 Коринтянам 15:1–8; 2 Петра 1:16–17).

Коли воскреслий Господь явився Своїм апостолам, Він допоміг їм зрозуміти, що Він має тіло з плоті й кісток. Він сказав: “Погляньте на руки Мої та на ноги Мої, це ж Я Сам! Доторкніться до Мене й дізнайтесь, бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю” (Лука 24:39). Після Свого воскресіння Він явився також нефіійцям (див. 3 Нефій 11:10–17).

Під час воскресіння ми будемо “судимі відповідно до своїх діянь... нас буде приведено стояти перед Богом, знаючи саме те, що ми знаємо тепер, і маючи яскравий спомин про всю нашу провину” (Алма 11:41, 43). Вічна слава, яку ми отримуємо, залежатиме від нашої вірності. Хоча всі люди воскреснуть, лише ті, хто прийдуть до Христа і приймуть повноту Його євангелії, успадкують піднесення в Целестіальному царстві.

Розуміння воскресіння і свідчення щодо нього можуть дати вам надію і перспективу, коли ви зустрінетесь із життєвими проблемами, випробуваннями і перемогами. Ви можете знайти заспокоєння в упевненості, що Спаситель живий і що Своєю спокутою “Він розірвав пута смерті, щоб могила не мала ніякої перемоги, і щоб жало смерті було поглинуто надіями слави” (Алма 22:14).

Додаткові посилання: Ісаїя 25:8; 26:19; Іван 5:25–29; 11:25–26; 1 Коринтянам 15; Енош 1:27; Алма 40:23–26; 41; Мормон 9:12–14; УЗ 88:15–16; 93:33–34; Мойсей 1:39

Див. також Душа; План спасіння; Смерть, фізична; Спасіння; Спокута Ісуса Христа; Царства слави

Гарячі напої (*Див.* Слово мудрості)

Генеральні авторитети (*Див.* Церковна адміністрація)

Головні твори (*Див.* Писання)

Гомосексуалізм (Див. Цнотливість)

Гріх

Коли ми свідомо не слухаємося Божих заповідей, ми вчиняємо гріх. Ми також вчиняємо гріх, коли нам не вдається діяти праведно, незважаючи на наше знання істини (див. Якова 4:17).

Господь сказав, що Він “не мож[е] дивитися на гріх, з найменшою мірою допущення” (УЗ 1:31). Наслідком гріха є відхід Святого Духа і неспроможність перебувати в присутності Небесного Батька у вічності, бо “ніщо нечисте не може жити з Богом” (1 Нефій 10:21).

Кожен з нас порушував заповіді чи виявлявся неспроможним діяти відповідно до нашого знання істини. Апостол Іван навчав: “Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди. Коли ми свої гріхи визнаємо, то [Ісус Христос] вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої” (1 Івана 1:8–9). Через спокуту Ісуса Христа ми можемо покаятися і бути прощені за свої гріхи.

Додаткові посилання: Римлянам 3:23; 6:23; Алма 5:41–42; 11:37; Геламан 5:10–11; УЗ 82:1–3; 88:34–35

Див. також Милість; Покаяння; Прощення; Слухняність; Смерть, духовна; Спокуса; Спокута Ісуса Христа; Справедливість

Дар Святого Духа (Див. Святий Дух)

Дари Духа (Див. Духовні дари)

Десятина

Одним з благословень членства у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів є привілей платити десятину. Живучи за законом десятини, ви берете участь у побудові Царства Бога на землі.

Визначення і мета десятини

Щоб сплатити повну десятину, ви віддаєте Господові через Його Церкву одну десяту частину свого прибутку. Ви віддаєте свою десятину члену свого єпископату чи президентства філії.

Місцеві провідники передають гроші десятини прямо до Головного управління Церкви, де спеціальна рада визначає конкретні шляхи використання цих священних фондів. Ця рада складається з Першого Президентства, Кворуму Дванадцятьох Апостолів і Верховного єпископату. Діючи згідно до одкровень, вони приймають рішення під проводом Господа. (Див. УЗ 120:1).

Фонд десятини завжди використовується для цілей Господа: щоб будувати і доглядати храми і дома зборів, щоб підтримувати місіонерську роботу і щоб здійснювати роботу Церкви по всьому світу.

Благословення за сплату повної десятини

Закон десятини потребує жертви, але ваша слухняність цьому закону приносить благословення, що набагато перевищують будь-що, від чого ви колись відмовлялись. Пророк Малахія навчав:

“Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір?” (Малахія 3:10).

Ці благословення приходять до всіх, хто сплачує повні десять відсотків від свого прибутку, навіть якщо ця сума дуже маленька. Якщо ви слухатиметесь цього закону, Господь благословлятиме вас і духовно, і фізично.

Виконання зобов'язання сплачувати десятину

Якщо ви ще не встановили твердого взірця щодо сплати десятини, вам, можливо, буде важко уявити, що ви

можете дозволити собі відмовитися від десятої частини свого прибутку. Але вірні платники десятини знають, що вони не можуть дозволити собі *не* сплачувати десятини. У самий реальний і чудовий спосіб небесні отвори відкриваються, і благословення виливаються на них.

Пам'ятайте, що сплата десятини не стільки питання грошей, скільки питання віри. Покладайтеся на Господа. Він дав цю заповідь заради нас, і Він дав супроводжувальну обіцянку. Шукайте силу у вірі Нефія, який сказав: “Давайте... будемо вірні у виконанні наказів Господа; бо, розумієте, Він могутніший за всіх на світі” (1 Нефій 4:1).

Див. також Піст і пожертвування від посту

Десять заповідей

Десять заповідей є вічними принципами євангелії, які потрібні для нашого піднесення. У стародавні часи Господь відкрив їх Мойсею (див. Вихід 20:1–17), і Він знову сформулював їх в одкровеннях останніх днів (див. УЗ 42:18–29; 59:5–13; 63:61–62). Десять заповідей є живою частиною євангелії. Слухняність цим заповідям вистилає шлях для слухняності іншим євангельським принципам.

Поданий далі огляд Десяти заповідей містить короткі пояснення про те, яким чином вони продовжують застосовуватися в нашому сьогоднішньому житті:

1. “Хай не буде тобі інших богів передо Мною” (Вихід 20:3). Ми повинні робити “усе з оком, єдиноспрямованим до слави Бога” (УЗ 82:19). Ми повинні любити Господа і служити Йому всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою (див. Повторення Закону 6:5; УЗ 59:5).
2. “Не роби собі різьби” (Вихід 20:4). У цій заповіді Господь засуджує поклоніння ідолам. Ідолопоклонство може набувати багатьох форм. Деякі

- люди не поклоняються ідолам чи статуям, але замість цього замінюють живого Бога іншими ідолами, такими як, наприклад, гроші, матеріальна власність, ідеї чи престиж. У їхньому житті “їхній скарб то є їхній бог”—бог, який “загине разом з ними” (2 Нефій 9:30).
3. “Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно” (Вихід 20:7). Для пояснення цієї заповіді див. “Богохульство”, сс. 14–15.
  4. “Пам’ятай день суботній, щоб святити його” (Вихід 20:8). Для пояснення цієї заповіді див. “Субота”, сс. 161–163.
  5. “Шануй свого батька та матір свою” (Вихід 20:12). Ця заповідь лишається обов’язковою, навіть коли ви станете дорослими. Ми завжди повинні знаходити шляхи для шанування своїх батьків.
  6. “Не вбивай” (Вихід 20:13). Для пояснення того, яким чином ця заповідь стосується тих, кому потрібно йти на війну, див. “Війна”, с. 28.
  7. “Не чини перелюбу” (Вихід 20:14). В одкровеннях останніх днів Господь засудив не тільки сам перелюб, але й “[будь-що] подібн[е] до цього” (УЗ 59:6). Блуд, гомосексуалізм та інші статеві гріхи є порушенням сьомої заповіді. Для додаткових пояснень див. “Цнотливість”, сс. 187–192.
  8. “Не кради” (Вихід 20:15). Крадіжка є різновидом брехні. Для пояснення чесності див. сс. 192–193.
  9. “Не свідкуй неправдиво на свого ближнього” (Вихід 20:16). Неправдиве свідчення є ще одним різновидом брехні. Для пояснення чесності див. сс. 192–193.
  10. “Не жадай” (Вихід 20:17). Заздрощі чи домагання чогось, що належить іншому, є руйнівним для душі. Воно може поглинути наші думки і мучити

нас постійним нещастям і невдоволеністю. Воно часто веде до інших гріхів і до фінансової заборгованості.

Хоча більшість з Десяти заповідей перераховують те, чого ми *не повинні* чинити, вони також представляють те, що ми *маємо* робити. Спаситель узагальнив Десять заповідей у двох принципах—любові до Господа і любові до наших ближніх:

“Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе” (Матвій 22:37–39).

Додаткові посилання: Мосія 12:33–36; 13:11–24

Див. також Благоговіння; Богохульство; Війна; Поклоніння; Свобода волі; Слухняність; Субота; Цнотливість; Чесність

Джозеф Сміт

Навесні 1820 року, шукаючи істинну Церкву Ісуса Христа, 14-річний Джозеф Сміт прочитав уривок з Біблії: “А якщо кому з вас не стачає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана” (Якова 1:5; див. також Джозеф Сміт—Історія 1:11–12). З простою, непохитною вірою, молодий Джозеф послідував пораді з цього уривку. Він пішов один у гай і молився там, щоб дізнатися до якої церкви повинен приєднатися. У відповідь на молитву йому явилися Бог Батько та Ісус Христос. Серед іншого Вони сказали, що він не повинен приєднуватися до жодної з існуючих тоді церков. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:13–20).

Джозеф Сміт довів свою гідність, йому було доручено божественну місію як пророкові Бога. Через нього Господь здійснив великі й дивовижні діяння, до яких входила поява Книги Мормона, відновлення священства,

Диявол

відкриття дорогоцінних істин євангелії, організація істинної Церкви Ісуса Христа і заснування храмової роботи. 27 червня 1844 року Джозеф і його брат Гайрум були вбиті під час нападу озброєного натовпу. Вони запечатали свої свідчення власною кров'ю.

Щоб ваше свідчення відновленої євангелії було повним, воно повинно включати свідчення божественної місії Джозефа Сміта. Істинність Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів базується на істинності Першого видіння та інших одкровенень, які Господь дав Джозефові Сміту. Джон Тейлор, третій президент Церкви, написав: “Джозеф Сміт, Пророк і Провидець Господа, зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, що будь-коли жила на світі” (УЗ 135:3).

Додаткові посилання: Ісаїя 29:13–14; 2 Нефій 3:3–15; УЗ 5:9–10; 135; Джозеф Сміт—Історія

Див. також Відновлення євангелії; Пророки

Диявол (*Див.* Сатана)

Диякон (*Див.* Ааронове священицтво; Священицтво)

Доземне існування (*Див.* План спасіння)

Домашнє вчителювання (*Див.* Священицтво)

Домашній сімейний вечір

Домівка є найважливішим місцем для навчання євангелії. Жодна інша організація не може замінити сім'ю. Пророки останніх днів неодноразово закликали батьків виховувати своїх дітей з любов'ю і навчати їх євангелії.

У 1915 році президент Джозеф Ф. Сміт і його радники у Першому Президентстві започаткували в усій

Церкві спробу зміцнити сім'ю. Вони закликали батьків у Церкві раз у тиждень збирати своїх дітей на "Домашній вечір". Сім'ї мали знайти час разом помолитися і співати, читати Писання, навчати одне одного євангелії і брати участь у інших заходах, які б зміцнювали єдність сім'ї.

У 1970 році президент Джозеф Філдінг Сміт разом зі своїми радниками у Першому Президентстві призначили вечір понеділка часом для домашнього сімейного вечора. Починаючи з цього оголошення, Церква лишала вечори понеділка вільними від церковних заходів, щоб сім'ї могли провести цей час разом.

Пророки останніх днів продовжують спонукати членів Церкви віддавати найвищий пріоритет домашньому сімейному вечору. Вони пообіцяли, що наша відданість цій програмі допоможе захистити наші сім'ї проти зла нашого часу і принесе нам багато радості сьогодні і у вічності.

Усі члени Церкви повинні перетворити вечір понеділка у священний час, відведений для домашнього сімейного вечора. Якщо ви одружені, проводьте з дружиною (чоловіком) домашні сімейні вечори щотижня. Якщо у вас є діти, запрошуйте їх на домашній сімейний вечір. Пристосуйте програму до їхніх потреб і інтересів, і надавайте можливість брати участь. Після того як ваші діти виростуть і поїдуть з дому, продовжуйте проводити домашні сімейні вечори з дружиною (чоловіком).

Якщо ви самотні, обміркуйте прохання свого єпископа чи президента філії організувати групу з проведення домашніх сімейних вечорів для вас і інших самотніх членів вашого приходу чи філії. Він може покликати провідника домашніх вечорів, який відповідатиме за організацію їх програм і регулярне проведення.

Запропоновано таку програму домашнього сімейного вечора:

Дорогоцінна Перлина

- Відкриваюча пісня
- Вступна молитва
- Читання Писань
- Урок
- Захід
- Закриваюча пісня
- Заклучна молитва
- Частування

Готуючи уроки для домашнього сімейного вечора, не забувайте, що вони мають ґрунтуватися на Писаннях, ученнях пророків останніх днів, особистому досвіді та свідченні. Ця книга може допомогти у виборі тем для навчання. Крім того, ви можете звертатися до інших церковних видань: *Family Home Evening Resource Book* (каталожний номер 31106), *Основи євангелії* (31110), *Путівник для сім'ї* (31180) і Церковні журнали.

Див. також Сім'я

Дорогоцінна Перлина *(Див. Писання)*

Друге пришествя Ісуса Христа

Коли після закінчення Свого земного служіння Ісус Христос піднявся на небеса, два ангели оголосили Його апостолам: "Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо" (Дії 1:11). Коли Спаситель прийде знову, Він прийде у владі і славі затвердити землю Своїм царством. Його Друге пришествя знаменуватиме початок Тисячоліття.

Друге пришествя буде жахливим, смутним часом для нечестивців, але воно буде днем спокою і тріумфу для праведних. Господь проголосив:

“Бо тих, хто є мудрими й отримали істину, і взяли Святого Духа собі за свого провідника, і кого не було обмануто—істинно Я кажу вам, їх не буде зрубано і кинуто у вогонь, але вони переживуть той день.

І землю буде віддано їм у спадок; і вони розмножуватимуться і ставатимуть сильними, і їхні діти виростатимуть без гріха на спасіння.

Бо Господь буде поміж ними, і Його слава буде на них, і Він буде їхнім царем і їхнім законодавцем” (УЗ 45:57–59).

Господь не відкрив точно, коли Він прийде знову: “Час і день той не знає ні жодна людина, ні ангели в небесах, і не знатимуть, доки Він не прийде” (УЗ 49:7). Але Він відкрив Своїм пророкам події та ознаки, що передуватимуть Його Другому пришествю. Серед пророкованих подій та ознак такі:

- Відступництво від істини євангелії (див. Матвій 24:9–12; 2 Солунянам 2:1–3).
- Відновлення євангелії, включаючи відновлення Церкви Ісуса Христа (див. Дії 3:19–21; Об’явлення 14:6–7; УЗ 45:28; 133:36).
- Відновлення ключів священства (див. Малахія 4:5–6; УЗ 110:11–16).
- Поява Книги Мормона (див. Ісая 29:4–18; 3 Нефій 21:1–11).
- Проповідування євангелії по всьому світу (див. Матвій 24:14).
- Час злочестивості, війн і безладдя (див. Матвій 24:6–7; 2 Тимофію 3:1–7; УЗ 29:17; 45:26–33; 88:91).
- Ознаки в небесах і на землі (див. Йоїл 2:30–31; Матвій 24:29–30; УЗ 29:14–16; 45:39–42; 49:23; 88:87–90).

Дух

Не переймайтеся щодо точного часу Другого прищестя Спасителя. Замість цього живіть так, аби ви були готові коли б Він не прийшов. Спостерігаючи лиха цих останніх днів, пам'ятайте, що праведним не треба боятися Другого прищестя або ознак, що передують йому. Слова Спасителя до Його апостолів стосуються і вас: “Не бентежтеся, бо коли все це станеться, ви можете знати, що обіцяння, які було дано вам, виповняться” (УЗ 45:35).

Додаткові посилання: Лука 21:34–36; 2 Петра 3:10–14; УЗ 133:42–52; Джозеф Сміт—Матвій

Див. також Ознаки; План спасіння; Тисячоліття

Дух

Ви є духовною дитиною Небесного Батька і до того, як народитися на землі, ви існували у вигляді духа. Під час вашого життя на землі, ваш дух перебуває у фізичному тілі, яке народжене смертними батьками.

Ми дізнаємося про природу духів з Писань. Ми дізнаємося, що “увесь дух є матерією, але більш витонченою, або чистою, і може розпізнаватися тільки чистішими очима” (УЗ 131:7). Ми читаємо, що “дух людини є подобою її тіла, і так само дух звіря і будь-якої іншої істоти, що створив Бог” (УЗ 77:2; див. також Етер 3:7–16).

Писання також навчають, що в момент фізичної смерті дух не вмирає. Він відділяється від тіла і живе в посмертному духовному світі. Під час воскресіння дух знову об'єднується з тілом, “щоб ніколи не роз'єднуватися; таким чином усе тіло стає духовним і безсмертним” (Алма 11:45).

Додаткові посилання: Римлянам 8:16–17; 2 Нефій 9:10–13; УЗ 93:29, 33

Див. також Воскресіння; Душа; План спасіння

Дух Господа (*Див.* Світло Христа; Святий Дух)

Дух істини (Див. Святий Дух)

Духовна в'язниця (Див. Пекло; Рай; Смерть, фізична)

Духовна смерть (Див. Смерть, духовна)

Духовні дари

Духовні дари—це благословення чи здібності, дані владою Святого Духа. Бог дає кожному вірному членові Церкви принаймні один з таких дарів. Коли ви отримаєте ці дари, вони зміцнюватимуть і благословлятимуть вас особисто і допомагатимуть вам служити іншим. (Див. УЗ 46:8–12). Писання навчають щодо багатьох дарів Духа:

- Знання, “що Ісус Христос є Син Бога і що Його було розіп’ято за гріхи світу” (УЗ 46:13).
- Здатність вірити словам тих, хто свідчить про Ісуса Христа (див. УЗ 46:14).
- Знання про “відмінності в управлінні” (УЗ 46:15; див. також 1 Коринтянам 12:5). Цей дар використовується в управлінні і керівництві Церкви.
- Знання про “відмінності в діях”, яке допомагає нам розпізнавати чи навчання або вплив надходять від Бога, або з якогось іншого джерела (УЗ 46:16; див. також 1 Коринтянам 12:6–7).
- Дар “слова мудрості” (1 Коринтянам 12:8; УЗ 46:17). Це не є посиленням на закон, що ми знаємо як Слово мудрості. Швидше, це є дар мудрості—здатності використовувати знання праведним чином.
- Дар “слов[а] знання” (1 Коринтянам 12:8; УЗ 46:18).
- Здатність навчати силою Святого Духа (див. Мороній 10:9–10; див. також УЗ 46:18).
- Дар віри (див. 1 Коринтянам 12:9; Мороній 10:11).

- Дар “мати віру, щоб бути зціленим” (УЗ 46:19).
- Дар “мати віру, щоб зціляти” (УЗ 46:20; див. також 1 Коринтянам 12:9; Мороній 10:11).
- “Роблення чуд” (1 Коринтянам 12:10; УЗ 46:21; див. також Мороній 10:12).
- Дар пророцтва (див. 1 Коринтянам 12:10; Мороній 10:13; УЗ 46:22). Іван Улюблений навчав, що “засвідчення Ісусове, то дух пророцтва” (Об’явлення 19:10).
- “Бачення ангелів і проповідування духів” (Мороній 10:14).
- “Розпізнавання духів” (1 Коринтянам 12:10; УЗ 46:23).
- Дар розмовляти різними мовами чи язиками (див. 1 Коринтянам 12:10; Мороній 10:15; УЗ 46:24).
- Дар “вияснення мов” (1 Коринтянам 12:10; УЗ 46:25; див. також Мороній 10:16).

Ці, а також інші духовні дари, перераховані в Писаннях, є лише деякими прикладами численних дарів Духа. Господь може благословити вас іншими шляхами, залежно від вашої вірності і потреб тих, кому ви служите. Він заповідав нам старанно працювати, тож ми можемо отримати духовні дари:

“Отже, стережіться, щоб вас не було обмануто; а щоб вас не було обмануто, ви прагніть щиро найкращих дарів, завжди пам’ятаючи, для чого їх дано;

Бо істинно Я кажу вам, їх дано на благо тих, хто любить Мене і виконує всі Мої заповіді, і того, хто прагне робити так; щоб це було на благо всіх тих, хто прагне чи просить Мене” (УЗ 46:8–9; див. також вірш 26).

Додаткові посилання: 1 Коринтянам 13; 14:1–33; Мороній 10:17–25; УЗ 46:27–33; Уложення віри 1:7

Див. також Одкровення; Святий Дух

Душа

Слово *душа* використовується в Писаннях у двох випадках. По-перше, душею називають об'єднання духа з фізичним тілом у смертному житті, або після воскресіння (див. УЗ 88:15–16). По-друге, душами іноді називаються наші душі (див. Алма 40:15–18; Авраам 3:23).

Див. також Воскресіння; Дух; План спасіння

Ендаумент (Див. Храми)

Євангелія

Євангелія є планом щастя нашого Небесного Батька. Центральним ученням євангелії є спокута Ісуса Христа.

Пророк Джозеф Сміт сказав: “Ми віримо, що основними принципами і обрядами євангелії є: перше—віра в Господа Ісуса Христа; друге—покаяння; третє—хрищення зануренням у воду для відпущення гріхів; четверте—покладання рук для надання дару Святого Духа” (Уложення віри 1:4). У своїй повноті євангелія містить усі вчення, принципи, закони, обряди і завіти, необхідні для нас, щоб бути піднесеними в Целестіальне царство. Спаситель пообіцяв, що якщо ми витерпимо до кінця, віддано живучи за євангелією, то Він вважатиме нас невинними перед Батьком, коли буде Останній суд (див. 3 Нефій 27:16).

Повнота євангелії проповідувалася в усі часи, коли діти Бога були готові отримати її. В останні дні, або в Розподілі повноти часів, євангелію було відновлено через пророка Джозефа Сміта.

Додаткові посилання: Римлянам 1:16–17; 3 Нефій 27:13–22; УЗ 11:24; 39:5–6

Див. також Відновлення євангелії; Віра; Ісус Христос; План спасіння; Покаяння; Святий Дух; Спокута Ісуса Христа; Хрищення

Єдність

Саме перед тим як здійснити спокуту, Спаситель молився за Своїх учнів, яких Він послав у світ навчати євангелії. Він молився також за тих, хто повірить у Нього завдяки словам Його учнів. Він просив єдності: “Щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав” (Іван 17:21).

З цієї молитви ми дізнаємося яким чином євангелія об’єднує нас з Небесним Батьком та Ісусом Христом і одне з одним. Коли ми живемо за євангелією, отримуємо спасительні обряди і виконуємо заповіді, наша природа змінюється. Спокута Спасителя освячує нас, і ми можемо жити в єдності, зазнаючи втіхи від спокою в цьому житті і готуючись вічно перебувати з Батьком і Його Сином.

Господь сказав: “Якщо ви не єдині, ви не Мої” (УЗ 38:27). Ви можете прагнути цієї норми єдності і розвивати її у своїй сім’ї та в Церкві. Якщо ви одружені, то можете бути об’єднані зі своєю дружиною (чоловіком) у меті й діях. Ви можете дозволити вашим унікальним рисам доповнювати одне одного, коли ви разом стикатиметесь з випробуваннями і зростатимете в любові й взаєморозумінні. Ви можете також бути об’єднані з іншими членами сім’ї і Церкви завдяки спільному служінню, навчанню і підтримці одне одного. Ви можете стати одним цілим з Президентом Церкви та іншими провідниками Церкви, вивчаючи їхні слова і слідуючи їхнім настановам.

У той час як Церква в усьому світі зростає, всі святі останніх днів можуть бути об’єднані. Наші серця можуть бути “скріп[лені] у єдності і в любові один до одного” (Мосія 18:21). Ми цінуємо культурну різноманітність і особисті відмінності, але ми також шукаємо “з’єднання віри”, яке приходить, коли ми слідуємо за

натхненними провідниками і пам'ятаємо, що ми всі діти одного Батька (див. Ефесянам 4:3–6, 11–13).

Див. також Любов; Сіон; Служіння; Слухняність; Шлюб

Єпископ (Див. Церковна адміністрація)

Жертвування

Пожертвувати—це відмовитись від чогось цінного для нас заради того, що має більшу цінність. Як святі останніх днів ми маємо можливість жертвувати мирськими речами заради Господа і Його царства. Члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів повинні бажати принести будь-яку жертву, необхідну Господові. Якщо б від нас не вимагалось приносити жертви, ми б ніколи не змогли розвинути віру, необхідну для вічного спасіння.

Спокута Ісуса Христа є великою і вічною жертвою, що займає центральну частину в євангелії (див. Алма 34:8–16). До того як Спаситель здійснив спокуту, Його завітний народ, як символ Його жертви, приносив у жертву тварин. Цей звичай допомагав їм готуватися до спокути (див. Мойсей 5:4–8). Наказ приносити в жертву тварин скінчився зі смертю Ісуса Христа. Сьогодні в Церкві, в пам'ять спокутної жертви Ісуса Христа, ми приймаємо причастя.

Крім згадування спокутної жертви Ісуса Христа, ми маємо приносити свою власну жертву: скрушене серце і упокорений дух. Спаситель сказав: “Ви не будете більше приносити Мені пролиття крові; так, з вашими жертвами і вашими всеспаленнями буде покінчено... І ви принесете в жертву Мені розбите серце і упокорений дух. І той, хто прийде до Мене з розбитим серцем і упокореним духом, того Я хрищу вогнем і Святим Духом” (3 Нефій 9:19–20).

Мати скрушене серце і упокорений дух означає бути смиреним і сприйнятливим до волі Бога і порад тих, кого Він покликав керувати Своєю Церквою. Це також означає відчувати глибокий жаль за гріх і щире бажання покаятися. Пророк Легій наголошував на важливості принесення жертви: “Послухайте, [Христос] віддав себе в жертву за гріх, щоб задовольнити закон повною мірою, за всіх тих, хто має розбите серце і упокорений дух; і більше ні для кого не можна буде задовольнити закон повною мірою” (2 Нефій 2:7). Якщо ми не приносимо в жертву скрушене серце і упокорений дух, ми не можемо повністю отримати благословення, що приходять завдяки спокуті.

Якщо ви бажаєте жертвувати як заповідав Господь, ви будете прийняті Ним. Він навчав: “Усіх... хто знають, що їхні серця чесні, і скрушені, і їхні духи упокорено, і хто бажає дотримуватися своїх завітів через жертву—так, будь-яку жертву, що Я, Господь, заповідаю—їх прийнято Мною” (УЗ 97:8). Маючи вічну перспективу, ви можете побачити, що відмова від речей світу, не є жертвою зовсім. Благословення, які ви отримуєте, перевищують будь-що, від чого ви відмовилися.

Додаткові посилання: Матвій 19:16–22; УЗ 59:8

Див. також Любов; Покаяння; Причастя; Служіння; Слухняність; Спокута Ісуса Христа

Завіт

Завіт—це священна угода між Богом і людиною або групою людей. Бог встановлює певні умови й обіцяє благословляти нас, коли ми ці вимоги задовольняємо. Якщо ми вибираємо не виконувати завіти, то не можемо розраховувати і на благословення, і часом страждаємо від покарання через свій непослух.

Усі рятівні обряди священства супроводжуються завітами. Наприклад, ви вступаєте в завіт, коли вас христять,

і поновлюєте цей завіт кожного разу, як приймаєте причастя (див. Мосія 18:8–10; УЗ 20:37, 77, 79). Якщо ви отримали Мелхиседекове священство, то склали клятву і завіт священства (див. УЗ 84:33–44). Храмовий ендаумент і обряд запечатування також включають священні завіти.

Завжди пам'ятайте і шануйте завіти, які складаєте з Господом. Тоді ви не потребуватимете наказів в усьому, що робите (див. УЗ 58:26–28). Вас надихатиме Святий Дух, і поведінка, подібна до Христової, буде частиною вашого характеру. Як Господь пообіцяв: “Ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб ти міг знати таємниці і мирні речі—те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне” (УЗ 42:61). Вашою найбільшою надією має бути радість освячення, яке надходить з цього божественного керівництва; вашим найбільшим страхом має бути втрата цих благословень.

Додаткові посилання: Єремія 31:31–34; Мосія 5; Мороній 10:33; УЗ 82:10; 97:8; 98:13–15

Див. також Авраамів завіт; Обряди; Причастя; Священство; Храми; Хрищення; Шлюб

Засудження інших

Іноді люди відчують, що судити інших у будь-якому випадку погано. Хоча правда, що ви не повинні засуджувати інших чи неправедно судити їх, вам у своєму житті доведеться оцінювати ідеї, ситуації та людей. Господь дав багато заповідей, які ви не можете виконати без того, щоб судити. Наприклад, Він сказав: “Стережіться фальшивих пророків... По їхніх плодах ви пізнаєте їх” (Матвій 7:15–16) і “вийдіть з-посеред злочестивих” (УЗ 38:42). Приймаючи багато із своїх важливих рішень, таких як вибір друзів, голосування за державних керівників і вибір супутника на вічність, вам доведеться судити про людей.

Судження є важливим застосуванням вашої свободи волі і потребує великої обережності, особливо коли ви судите про інших людей. Усі ваші судження повинні бути керовані мірками праведності. Пам'ятайте, що тільки Бог, який знає серце кожної людини, може робити остаточні судження про людей (див. Об'явлення 20:12; 3 Нефій 27:14; УЗ 137:9).

Господь попередив, що керуватиме нами у наших судженнях про інших: “Бо яким судом ви судите, таким і вас буде суджено; і якою мірою ви міряєте, такою і вам буде відміряно також. І чому бачиш ти порошок, що в оці брата твого, але не зважаєш на колоду, що в твоєму власному оці? Або як ви скажете своєму братові: Давай вийму порошок з твого ока—аж ось, колода в твоєму власному оці? Ти, лицеміре, спершу викинь колоду з свого власного ока; тоді ти ясно побачиш, як вийняти порошок з братового ока” (3 Нефій 14:2–5).

У цьому уривку з Писань Господь вчить, що помилка, яку ми бачимо в іншого, часто схожа на малесеньку крихту в оці цієї людини, порівнюючи з нашими власними помилками, що подібні до величезної колоди в наших очах. Іноді ми зосереджуємося на помилках інших, коли замість цього повинні були б працювати над удосконаленням себе самих.

Ваші праведні судження щодо інших можуть забезпечити необхідне для них провідництво і, в деяких випадках, захист для вас і вашої сім'ї. Підходьте до будь-якого подібного судження з обережністю і співчуттям. Наскільки можете, оцінюйте ситуацію, в якій знаходяться люди, а не самих людей. Коли це можливо, утримуйтеся від судження, доки не знатимете усіх фактів. Завжди будьте чутливими до Святого Духа, який може керувати вашими рішеннями. Пам'ятайте пораду Алми своєму синові Коріантону: “Гляди, щоб ти був милостивим до своїх братів; чини справедливо, суди праведно й твори добро постійно” (Алма 41:14).

Додаткові посилання: 1 Самуїла 16:7; Мороній 7:14–19; УЗ 11:12

Див. також Любов; Милість; Милосердя; Прощення

Згубна звичка (*Див.* Азартні ігри; Порнографія; Слово мудрості)

Ісус Христос

1 січня 2000 року Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів видали декларацію. Ця декларація, що має назву “Живий Христос”, свідчить про Господа Ісуса Христа і підсумовує Його тотожність і божественну місію:

“Святкуючи двохтисячний день народження Ісуса Христа, ми складаємо свідчення про реальність Його незрівнянного життя і безмежну добротність Його великої спокутної жертви. Жодна інша людина не мала такого глибокого впливу на всіх, хто жив і буде жити на землі.

Він був Великим Єговою Старого Завіту і Месією Нового. Під проводом Свого Батька Він створив землю. “Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього” (Іван 1:3). Будучи безгрішним, Він охристився, аби виповнити усю правду. Він “ходив,... добро чинячи” (Дії 10:38), але Його зневажали за це. Його евангелія була посланням миру і доброї волі. Він закликав усіх наслідувати Його приклад. Він ходив шляхами Палестини, зіцлюючи хворих, даючи сліпим зір і воскрешаючи мертвих. Він навчав істинам вічності, реальності нашого доземного існування, меті нашого земного життя і можливостям, відкритим для Божих синів і дочок у житті прийдешньому.

Він ввів причастя як нагадування про Свою велику спокутну жертву. Його було схоплено і засуджено на підставі облудних звинувачень, визнано винним, аби задовольнити натовп, і вироком для Нього була смерть на Голгофському хресті. Він віддав Своє життя, аби

спокутувати гріхи всього людства. Він приніс великий вікарний дар заради всіх жителів землі.

Ми урочисто свідчимо, що Його життя, яке є головною подією людської історії, не почалося у Віфліємі і не закінчилося на Череповищі. Він був Першонародженим від Батька, Єдинонародженим Сином у плоті, Викупителем світу.

Він воскрес з могили, щоб стати “первістком серед покійних” (1 Коринтянам 15:20). Як воскреслий Господь, Він відвідав тих, кого любив за життя. Він також священнослужив серед Своїх “інших овець” (Іван 10:16) у давній Америці. У наші часи Він та Його Батько явилися юнакові Джозефу Сміту, відкривши обіцяний з давніх давен “розподіл повноти часів” (Ефесеянам 1:10).

Пророк Джозеф написав про Живого Христа: “Його очі були наче полум’я вогненне; волосся на Його голові було біле, наче чистий сніг; Його обличчя сяяло яскравіше сонця, а Його голос був немов шум великої води, саме голос Єгови, Який мовив:

“Я перший і останній; Я той, Хто живе, Я той, Кого було вбито; Я ваш заступник перед Батьком” (див. УЗ 110:3–4).

Пророк також проголосив про Нього: “І тепер, після багатьох свідчень, які було дано про Нього, ось свідчення, останнє з усіх, яке ми даємо про Нього: Що Він живе!

Бо ми бачили Його, саме праворуч Бога; і ми чули голос, що засвідчив, що Він є Єдинонародженим від Батька—

Що Ним, і через Нього, і від Нього світи є та було створено, і жителі їхні є синами й дочками, народженими Богів” (УЗ 76:22–24).

Ми проголошуємо урочистими словами, що Його священство і Його Церкву було відновлено на землі— “на основі... апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос” (Ефесеянам 2:20).

Ми свідчимо, що одного дня Він повернеться на землю. “І з’явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло” (Ісаія 40:5). Він правитиме як Цар над царями і царюватиме як Господь над панами, і кожне коліно вклониться, і кожний язик сповідається перед Ним. Кожен з нас стане перед Ним, і Він судитиме нас згідно з нашими діяннями і прагненнями наших сердець.

Ми свідчимо, як Його законно висвячені апостоли,— що Ісус є Живим Христом, безсмертним Сином Бога. Він—великий Цар Еммануїл, який сьогодні стоїть праворуч Свого Батька. Він є світлом, життям і надією світу. Його шляхом є шлях, що веде до щастя в цьому житті і вічного життя у світі прийдешньому. Ми дякуємо Богові за незрівнянний дар Його божественного Сина!” (Ліягона, квітень 2000, сс. 2–3).

Див. також Спокута Ісуса Христа

Кава (*Див.* Слово мудрості)

Кворум (*Див.* Священство)

Кворум Дванадцятьох Апостолів (*Див.* Церковна адміністрація)

Кворуми сімдесятників (*Див.* Церковна адміністрація)

Кіл (*Див.* Церковна адміністрація)

Ключі священства (*Див.* Священство)

Клятва (*Див.* Богохульство)

Книга Мормона (*Див.* Писання)

Контроль народжуваності

Якщо одружені пари фізично спроможні, вони мають привілей надання смертних тіл для духовних дітей Небесного Батька. Вони відіграють роль у великому плані щастя, який дозволяє дітям Бога отримати фізичні тіла і прожити смертне життя.

Якщо ви одружені, то разом з дружиною (чоловіком) обговорюєте свою священну відповідальність щодо народження дітей та їхнього виховання у праведності. Якщо ви робите це, обміркуйте святість і значення життя. Подумайте, яка виникає радість, коли діти удома. Зважте на вічні благословення, які приходять, коли маєш хороших нащадків. Із свідченням щодо цих принципів ви разом з дружиною (чоловіком) будете підготовлені, щоб з молитвою вирішити, скільки мати дітей і коли їх заводити. Такі рішення приймаються між обома вами і Господом.

Коли ви обговорюватимете це священне питання, пам'ятайте, що сексуальні стосунки в межах шлюбу схвалені Богом. Якщо одна мета цих стосунків—дати фізичні тіла дітям Бога, то інша—висловити любов один до одного, щоб зв'язати разом чоловіка і жінку у вірності, відданості, запобігливості й загальній меті.

Конфірмація (Див. Покладання рук; Святий Дух)

Любов

Любов є почуттям глибокої відданості, турботи і прихильності. Любов до Бога і ближніх є характерною рисою учнів Ісуса Христа (див. Матвій 22:35–40; Іван 13:34–35; 2 Нефій 31:20). Ми виявляємо любов до Небесного Батька виконанням Його заповідей і служінням Його дітям. Наша любов до інших виявляється, коли ми добрі з ними, слухаємо їх, сумуємо разом з ними, заспокоюємо їх,

служимо їм, молимося за них, ділимося з ними євангелією і товаришуємо з ними.

Наша любов до оточуючих зростає, коли ми згадуємо, що ми всі діти Бога, що ми духовні брати і сестри. Любов, що виходить із цього розуміння, має силу подолати всі кордони між державами, всі переконання і різниці в кольорі шкіри.

Додаткові посилання: Левит 19:18, 34; Повторення Закону 6:5; Лука 6:31–36; Іван 15:9–15; 1 Іван 4:7–21, Джозеф Сміт—Історія, Іван 4:12; Мосія 4:14–15; УЗ 4:5; 12:8; 112:11; 121:41–45

Див. також Милість; Милосердя; Служіння; Слухняність

Мелхиседекове священство

“У церкві існує два священства, а саме: Мелхиседекове та Ааронове” (УЗ 107:1). Мелхиседекове священство, що є “за чином Сина Божого” (УЗ 107:3), є найбільшим з них. Воно “тримає право президентства та має владу і повноваження над усіма чинами в Церкві” (УЗ 107:8). Воно також утримує “ключ[і] від усіх духовних благословень Церкви” (УЗ 107:18). Воно названо на ім'я великого первосвященника, який жив за часів пророка Авраама (див. УЗ 107:2–4; див. також Алма 13:14–19).

Провідники Церкви керують Церквою і направляють проповідування євангелії по всьому світу через владу Мелхиседекового священства. В обрядах Мелхиседекового священства “явлена сила божественності” (УЗ 84:20).

Це більше священство було даровано Адаму і знаходилося на землі щоразу, коли Господь відкривав Свою євангелію. Воно було забрано з Землі під час Великого відступництва, але відновлено у травні 1829 року, коли апостоли Петро, Яків та Іван дарували його Джозефу Сміту та Оліверу Каудері.

Чинами Мелхиседекового священства є: апостол, сімдесятник, патріарх, первосвященник і старійшина.

Президент первосвященства є Президентом Церкви (див. УЗ 107:64–66).

Щоб отримати храмовий ендаумент і бути запечатаними до своїх сімей на вічність, чоловіки Церкви повинні бути гідними носіями Мелхиседекового священства. Вони мають повноваження благословляти хворих і надавати особливі благословення членам сім'ї та іншим. З дозволу головуючого провідника священства вони можуть дарувати дар Святого Духа і висвячувати інших гідних чоловіків у чини Ааронового і Мелхиседекового священства.

Коли чоловік отримує Мелхиседекове священство, він складає клятву і завіт священства. Він складає завіт бути вірним, звеличувати своє покликання, “старанно прислухатися до слів вічного життя” і “жити кожним словом, що йде з вуст Бога” Ті, хто виконує цей завіт, будуть освячені Духом і отримають “усе, що має... Батько” (Див. УЗ 84:33–44).

Див. також Ааронове священство; Священство

Милість

Наш Небесний Батько знає наші слабкості і гріхи. Коли Він прощає нам гріхи і допомагає повернутися і перебувати у Його присутності, Він виявляє до нас милість.

Може здатися, що таке співчуття вступає у конфлікт із законом справедливості, який каже, що ніщо нечисте не може жити з Богом (див. 1 Нефій 10:21). Але спокута Ісуса Христа уможливила для Бога “бути досконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також” (Алма 42:15).

Отримання Божої милості

Коли Спаситель став на наше місце і виніс покарання за наші гріхи, Він задовольнив вимоги справедливості. Завдяки Його самовідданому вчинку Батько може

милосердно зупинити наше покарання і запросити нас у Свою присутність. Для отримання Господнього прощення ми маємо щиро покаятися у своїх гріхах. Як навчав пророк Алма: “справедливість виконує всі свої вимоги, і також милість пред’являє права на все своє; і таким чином, ніхто, окрім тих, хто істинно покався, не буде спасеним” (Алма 42:24; див. також вірші 22–23, 25).

Прощення гріха є не тільки даром милості від Небесного Батька та Ісуса Христа. Кожне благословення, що ви отримуєте через акт милості, перевищує те, чого ви будь-коли могли б заслужити самі. Мормон навчав: “Все, що є добре, походить від Христа; інакше б люди були павшими, і ніщо добре не могло б прийти до них” (Мороній 7:24). Наприклад, коли Небесний Батько чує і відповідає на ваші молитви, коли ви отримуєте провідництво від Святого Духа і коли ви через владу священства зціляєтесь від хвороби, ви є отримувачем Божої милості. Хоча всі ці благословення надходять у результаті вашої слухняності, ви ніколи не могли б отримати їх тільки своїми власними силами. Вони є милостивими дарами від люблячого і співчутливого Батька.

Виявлення милості до інших

Говорячи про Своїх учнів, Спаситель заповідав: “Будьте ж... милосердні, як і Отець ваш милосердний” (Лука 6:36). У своїх стосунках з іншими ви можете наслідувати приклад милості свого Небесного Батька. Старайтеся очистити своє життя від зухвальства, гордині та чванства. Шукайте способів бути співчутливим, шанобливим, вибачливим, лагідним і терплячим, навіть коли ви знаєте провину інших. Якщо ви робитимете так, це служитиме прикладом для інших ставати більш милостивим, і ви матимете більше прав на милість Бога.

Додаткові посилання: Матвій 5:7; Лука 10:25–37; Алма 34:14–16

Див. також Благодать; Милосердя; Прощення; Справедливість

Милосердя

Милосердя є “чист[ою] любов[’ю] Христа” або “вічною любов’ю” (Мороній 7:47; 8:17). Пророк Мормон навчав: “А милосердя довго терпить, і є добрим, і не заздрить, і не чваниться, не шукає для себе, легко не драгується, не думає злого, і не втішається беззаконням, але втішається істиною, зносить усе, вірить усьому, надіється на все, витерпить все” (Мороній 7:45; див. також 1 Коринтянам 13:4–7).

Ісус Христос є досконалим прикладом милосердя. У Своему смертному служінні Він завжди “ходив... добро чинячи”, навчаючи євангелії і виявляючи ніжне співчуття до бідних, страждаючих і нещасних (див. Матвій 4:23; Марк 6:6; Дії 10:38). Найбільшим виразом Його милосердя була Його нескінченна спокута. “Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх” (Іван 15:13). Це було найвеличнішим вчинком довготерпіння, доброти і відданості, що ми будь-коли знатимемо. Зрозумівши постійну любов Спасителя, ви можете виявити віру і покаятися у своїх гріхах, упевнені, що Він вибачить вас і зміцнить у ваших зусиллях жити за євангелією.

Спаситель хоче, щоб ви отримали Його любов, і Він також хоче, аби ви ділилися нею з іншими. Він оголосив Своїм учням: “Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви! По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою” (Іван 13:34–35). У своїх стосунках з членами сім’ї та іншими беріть за приклад Спасителя. Старайтеся любити, як любив Він, з незмінним співчуттям, терпеливістю і милістю.

Продовжуючи отримувати досконалу любов Спасителя і виявляти Христову любов до інших, ви побачите, що ваша любов зростає. Ви відчуєте радість бути на службі у Господа. Святий Дух буде вашим постійним

супутником, керуючи вами у вашому служінні і стосунках з іншими. Ви будете підготовлені зустріти Господа біля судного престолу, коли Він винагороджуватиме вас згідно вашій відданості Його роботі. Мормон навчав:

“Якщо ви не маєте милосердя, ви ніщо, бо милосердя ніколи не минає. Отже, залишайтеся вірними милосердю, яке величніше над усе, бо все минає—

Милосердя є чиста любов Христа, і воно витерпить назавжди; і той, хто матиме його в останній день, з ним усе буде добре.

Отже, мої улюблені браття, моліться Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, яку Він дарував усім, хто є істинними послідовниками Його Сина, Ісуса Христа; щоб ви могли стати синами Бога; щоб коли Він явиться, ми могли бути такими, як Він, бо ми побачимо Його таким, як Він є; щоб ми могли мати цю надію; щоб нас було очищено саме так, як Він є чистим” (Мороній 7:46–48).

Додаткові посилання: Матвій 25:31–46; 1 Івана 4:18; Етер 12:33–34; УЗ 12:8; 34:3; 121:45

Див. також Любов; Служіння

Мир

Багато людей вважає, що мир—це відсутність війни. Проте, ми можемо відчувати мир навіть у часи війни, і нам може не вистачати миру, навіть коли війна не лютує. Самої відсутності конфлікту недостатньо, щоб принести мир у наші серця. Мир приходиться через євангелію—через спокуту Ісуса Христа, допомогу Святого Духа і через нашу власну праведність, щире покаяння і старанне служіння.

Навіть коли світ навколо вас знаходиться у безладді, ви можете отримати благословення внутрішнього миру. Це благословення буде з вами, доки ви лишатиметесь вірними своєму свідченню про євангелію і пам'ятатимете,

що Небесний Батько та Ісус Христос люблять і охороняють вас.

Крім відчуття миру в собі, ви можете впливати на мир у своїй сім'ї, своїй громаді і світі. Коли ви виконуєте заповіді, служите, піклуєтесь про членів сім'ї та ближніх і ділитесь євангелією, ви працюєте заради миру. Коли ви допомагаєте полегшувати страждання іншої людини, ви працюєте заради миру.

Наступні слова Спасителя навчають нас, як ми повинні відчувати мир, що його приносить євангелія:

“Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що я вам говорив.

Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!” (Іван 14:26–27).

“Не бійтеся творити добро, сини Мої, бо що ви посієте, те саме й пожнете; отже, якщо посієте добро, ви й пожнете добро як свою винагороду.

Отже, не бійся, черідко мала; творіть добро; нехай земля і пекло об'єднуються проти вас, а якщо вас збудовано на Моїй скелі, вони не зможуть подолати.

Ось, Я не звинувачую вас; ідіть своїм шляхом і не грішіть більше; виконуйте з тверезістю роботу, яку Я заповів вам.

Звертайтеся до Мене в кожній думці; не вагайтеся, не бійтеся.

Подивіться на рани, які прокололи Мій бік, і також на сліди цвяхів на Моїх руках і ногах; будьте вірними, виконуйте Мої заповіді, і ви успадкуєте царство небесне” (УЗ 6:33–37).

“Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!” (Іван 16:33).

Якщо ви пам'ятаєте Спасителя і йдете за Ним, ви справді можете бути в доброму гуморі. У всі часи ви

можете відчувати справжній, тривалий мир. Ви можете знайти надію у перших словах Спасителя Своїм учням після Його воскресіння: “Мир вам!” (Іван 20:19).

Додаткові посилання: УЗ 59:23

Див. також Війна; Ісус Христос; Любов; Милосердя; Надія; Святий Дух; Служіння

Місіонерська робота

Коли ми відчуваємо благословення життя за євангелією, ми, звичайно, хочемо поділитися цими благословеннями з іншими. Господь говорив про радість, що приходить у наше життя, якщо ми ділимося Його євангелією:

“І якщо буде так, що вам доведеться трудитися всі ваші дні, сповіщаючи покаєння цьому народові, і ви приведете тільки одну душу до Мене, якою великою буде ваша радість з нею в царстві Мого Батька!

І ось, якщо ваша радість буде великою з однією душею, яку ви привели до Мене в царство Мого Батька, якою великою буде ваша радість, якщо ви приведете багато душ до Мене!” (УЗ 18:15–16).

Місіонерський обов’язок кожного члена Церкви

Господь проголосив, що місіонерська робота є обов’язком усіх святих останніх днів (див. УЗ 88:81). Ви можете як член Церкви Господа, базуючись на хороших прикладах свого життя і силі свого свідчення, допомогти готувати членів своєї сім’ї, друзів та інших знайомих до зустрічі з місіонерами повного дня.

Наймогутніше місіонерське послання, яке ви можете надіслати,—це ваш особистий приклад щасливого життя святого останніх днів. Пам’ятайте, що люди приєднуються до Церкви не тільки завдяки принципам євангелії, про які вони дізнаються. Вони приєднуються,

бо відчувають щось таке, що починає задовольняти їхні духовні потреби. Якщо ви щирі у своїх дружніх стосунках з ними, вони будуть здатні відчути дух вашого свідчення і щастя.

Крім того, щоб виявляти добрий приклад, ви можете “завжди готовими бу[ти] на відповідь кожному, хто в вас запитає рахунку про надію, що в вас” (1 Петра 3:15). Ви можете молитися про нагоду розповісти іншим про відновлену євангелію. Крім того, ви можете бути пильним, бо багато людей прагнуть істини.

Служіння на місіях повного дня

Після Свого воскресіння Господь заповідав Своїм учням: “Ідіть... і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа” (Матвій 28:19). Виконуючи цю заповідь, здібні молоді чоловіки-члени Церкви зобов'язані підготуватися духовно, фізично і емоційно, щоб служити місіонерами повного дня. Нагоду служити на місіях повного дня мають також незаміжні жінки і зрілі подружжя. Якщо ви бажаєте служити на місії повного дня, зверніться до свого єпископа чи президента філії.

Служіння новим членам Церкви

Місіонерська робота включає допомогу тим, хто приєднався до Церкви, та їх підтримку. Розмірковуючи над цим обов'язком, пам'ятайте, що нові члени Церкви, приєднуючись до неї, можуть стикнутися з випробуваннями. Їхні нові зобов'язання часто вимагають від них відмови від старих звичок, припинення стосунків зі старими друзями і розриву зв'язків. Крім того, Церква пропонує спосіб життя, що може здаватися незвичним і вимогливим.

Кожен новий член Церкви потребує трьох речей: мати друга, мати обов'язок і насичуватися “добрим словом Бога” (Мороній 6:4). Ви можете прийняти на себе частину зусиль з надання цієї допомоги. Ви завжди

можете бути другом. Навіть якщо ви не обіймаєте посади для надання офіційних церковних покликань і обов'язків, ви можете працювати поряд з новим членом Церкви під час служіння. І ви можете шукати нагоди поділитися з новими членами Церкви словом Бога.

Додаткові посилання: Марк 16:15; Алма 26:1–16; УЗ 4; 60:2; 84:88; 123:12

Молитва

Ви—Боже дитя. Ваш Небесний Батько любить вас і знає ваші потреби, і Він бажає, щоб ви спілкувалися з ним через молитву. Моліться Йому і нікому іншому. Господь Ісус Христос заповідав: “Ви завжди повинні молитися Батькові в Моє ім'я” (3 Нефій 18:19).

Якщо ви зробите звичкою наближатися до Бога в молитві, ви пізнаєте Його і навіть більше наблизитесь до Нього. Ваші бажання стануть більше схожими на Його. Ви будете здатні забезпечити себе та інших благословеннями, що Він вже готовий дати, якщо ви тільки попросите з вірою.

Принципи молитви

Ваш Небесний Батько завжди готовий слухати ваші молитви і відповідати на них. Сила вашої молитви залежить від вас. Якщо ви стараєтесь зробити молитву частиною свого життя, запам'ятайте таку пораду:

Зробіть свою молитву виразною. Пророк Мормон попереджав, що якщо хтось “молитиметься, але не з щирим наміром у серці; так, і це не піде йому на користь, бо Бог не приймає нікого з таких” (Мороній 7:9). Щоб зробити свою молитву виразною, ви повинні молитися із щирістю і “з усією енергією вашого серця” (Мороній 7:48). Будьте уважними, щоб, коли молитесь, “не проказу[вати] зайвого” (див. Матвій 6:7). Приділіть серйозну увагу своїй поставі й словам, які використовуєте.

Використовуйте мову, яка демонструє любов, повагу, благоговіння і близькість. Застосування цього принципу змінюватиметься у відповідності з мовою, якою ви розмовляєте. Незважаючи на мову, принципи лишаться ті самі: Коли молитесь, ви повинні використовувати слова, що відповідно передають люблячі, шанобливі стосунки з Богом. Можливо у вас виникнуть певні труднощі з вивченням мови молитви, але поступово, коли ви молитиметесь і читатимете Писання, вам стане легше.

Завжди висловлюйте подяку Небесному Батькові. Ви маєте “жи[ти] в дякуванні щоденному за великі милості і благословення, якими Він обдаровує вас” (Алма 34:38). Якщо ви знайдете час, щоб згадувати свої благословення, ви зрозумієте, як багато ваш Небесний Батько зробив для вас. Висловіть Йому свою подяку.

Шукайте провідництва і сили Небесного Батька в усьому, що робите. Алма радив своєму синові Геламану: “Так, і волай до Господа за всілякою для тебе підтримкою; так, нехай всі діяння твої будуть для Господа, і куди б ти не пішов, нехай буде це з Господом; так, нехай всі твої думки будуть націлені на Господа; так, нехай любов твого серця буде спрямована на Господа завжди. Радься з Господом в усіх своїх діяннях, і Він направлятиме тебе на добре; авжеж, коли ти лягаєш вночі, лягай з Господом, щоб Він міг доглядати тебе у твоєму сні; і коли ти прокидаєшся вранці, нехай твоє серце буде сповнене подяки до Бога; і якщо ти будеш робити так, ти будеш піднесений в останній день” (Алма 37:36–37; див. також Алма 34:17–26).

Коли молитесь, пам'ятайте про потреби інших. Моліться “за ваш добробут, а також за добробут тих, хто навколо вас” (Алма 34:27). Просіть свого Небесного Батька благословити і утішити нужденних. Просіть Його надихнути і зміцнити Президента Церкви, інших Генеральних авторитетів і ваших місцевих провідників Церкви. Моліться про благополуччя членів сім'ї та

друзів. Моліться за керівників уряду. Просіть Господа надихнути і захистити місіонерів і людей, яких вони навчають.

Шукайте провідництва Святого Духа, щоб ви знали, що включати у свої молитви. Святий Дух може навчити вас молитися і керувати вами в тому, що ви кажете (див. Римлянам 8:26; 2 Нефій 32:8). Він може допомагати вам молитися “згідно з волею Бога” (УЗ 46:30).

Звертаючись у молитві з проханням, зробіть усе можливе, аби допомогти у його виконанні. Небесний Батько очікує, що ви робите більше, ніж тільки просите Його про благословення. Якщо вам необхідно прийняти важливе рішення, Він часто вимагатиме, щоб до того, як Він відповість, ви “з’ясува[ли] це повністю своїм розумом” (див. УЗ 9:7–8). Ваші молитви щодо провідництва матимуть лише таку саму ефективність, як ваші зусилля бути сприйнятливим до шепотіння Святого Духу. Ваші молитви щодо вашого благополуччя і благополуччя інших будуть марними, якщо ви “відвернете нужденного і роздязненого, і не навідаєтеся до хворого і стражденого, і не поділитеся вашим майном, якщо воно у вас є, з тими, хто знаходиться в нужді” (Алма 34:28).

Якщо перед вами складне завдання, Небесному Батькові сподобається, якщо ви станете навколішки і попросите по допомогу, а потім підніметесь і підете працювати. Він допомагатиме вам в усіх праведних заняттях, але Він рідко робитиме за вас те, що ви можете зробити самі.

Особиста молитва

У своїй Проповіді на Горі Ісус Христос порадив: “Увійди до своєї комірчини, зачини свої двері, і помолися Отцеві своєму, що в таїні; а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно” (Матвій 6:6). Особиста, таємна молитва є суттєвою частиною вашого духовного розвитку.

Принаймні щоранку і щовечора ідіть у місце, де б вас не відволікали. З покорою ставайте навколішки і спілкуйтеся зі своїм Небесним Батьком. Хоча іноді вам треба молитися подумки, часом докладайте додаткових зусиль, аби молитися вголос (див. УЗ 19:28; 20:51).

Пам'ятайте, що молитва є двостороннім спілкуванням. Після закінчення молитви зробіть паузу і послушайте. Часом, коли ви стоятимете на колінах, Небесний Батько буде радити, керувати чи заспокоювати вас.

Ніколи не припускайте думки, що ви не гідні молитися. Ця думка іде від Сатани, який хоче переконати вас, що вам не треба молитися (див. 2 Нефій 32:8). Якщо вам не хочеться молитися, моліться, доки не захочеться.

Спаситель заповідав: “Молись завжди, щоб ти міг вийти переможцем; так, щоб ти міг перемогти Сатану, і щоб ти міг уникнути рук слуг Сатани, які підтримують його роботу” (УЗ 10:5). Хоча ви не можете весь час стояти навколішках в особистій, таємній молитві, ви можете зробити так, щоб ваше серце було “сповнен[е], спрямован[е] в молитві до [Бога] постійно” (Алма 34:27; див. також 3 Нефій 20:1). Упродовж кожного дня ви можете підтримувати постійне почуття любові до свого Небесного Батька і Його Улюбленого Сина. Ви можете безмовно висловлювати вдячність своєму Батькові і просити Його зміцнити вас у ваших обов'язках. У час спокуси і фізичної небезпеки ви можете подумки просити Його про допомогу.

Сімейна молитва

Крім заповіді молитися особисто, Спаситель напучував нас молитися з нашими сім'ями. Він сказав: “Моліться в своїх сім'ях Батькові, завжди в моє ім'я, щоб ваші жінки і ваші діти могли бути благословенні” (3 Нефій 18:21).

Якщо ви одружені, зробіть молитву постійною частиною свого сімейного життя. Зі смиренням ставайте навколішки разом щоранку і щовечора. Надавайте кожному

члену сім'ї можливість часто молитися. Об'єднуйтеся у подяці Небесному Батькові за благословення, які Він вам дав. Об'єднуйтеся у вірі, щоб просити необхідні вам благословення і молитися за інших.

Завдяки регулярній сімейній молитві ви з членами сім'ї ставатимете ближче до Бога і одне до одного. Ваші діти навчатися спілкуватися зі своїм Батьком на Небесах. Ви всі будете краще підготовлені служити іншим і протистояти спокусам. Ваш дім буде місцем духовної сили, притулком від згубного впливу світу.

Прилюдна молитва

Часом вас можуть попросити промовити прилюдну молитву, можливо, на церковних зборах чи в класі. Коли ви отримаєте таку нагоду, пам'ятайте, що ви спілкуєтесь з Небесним Батьком, а не читаете публічну проповідь. Не турбуйтеся, що можуть подумати інші, або що кажете ви. Замість цього помоліться просто і щиро.

Отримання відповідей на молитву

Спаситель навчав: "Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам; бо кожен, хто просить одержує, хто шукає знаходить, а хто стукає відчинять йому" (Матвій 7:7-8). Він сказав нефіійцям: "І чого б ви не попросили у Батька в моє ім'я, того, що є правильним, віруючи, що отримаєте, ось це буде дано вам" (3 Нефій 18:20).

Небесний Батько чує ваші молитви. Він може не завжди відповідати так, як ви очікуєте, але Він відповідає—у Свій власний час і згідно зі Своєю волею. Оскільки Він знає, що є найкращим для вас, іноді Він може сказати *ні*, навіть якщо ваші молитви щирі.

Відповіді на молитви приходять багатьма шляхами. Часто нам їх промовляє тихий, лагідний голос Святого Духа (див. "Одкровення", сс. 80-85). Вони можуть прийти через обставини вашого життя або через добрі

Навернення

вчинки оточуючих людей. Коли ви продовжуватимете наближатися в молитві до Небесного Батька, ви легше розпізнаватимете Його милостиві й мудрі відповіді на ваші благання. Ви виявите, що Він є ваша “охорона та сила, допомога в недолях, що часто трапляються” (Псалми 46:2).

Додаткові посилання: Матвій 6:5–15; Якова 1:5–6; Енош 1:1–17; Мосія 4:11–12; 3 Нефій 13:6–7; 14:7–8; УЗ 19:38; 88:63–65; Джозеф Сміт—Історія 1:9–19

Див. також Віра; Піст і пожертвування від посту; Поклоніння

Навернення

“Бо думка тілесна то смерть,—проголосив апостол Павло,—а думка духовна життя та мир” (Римлянам 8:6; див. також 2 Нефій 9:39). У своєму павшому стані ми часто боремося зі спокусою і іноді поступаємося “бажанням плоті, і зл[у], яке в ній” (2 Нефій 2:29; див. також “Падіння”, сс. 87–90 у цій книзі). Щоб бути здатним отримати благословення вічного життя, ми повинні бути “духовно готові” і перебороти наші несправедливі бажання. Ми повинні змінитися. Більш точно, ми маємо *бути змінені*, або навернені через силу спокути Спасителя і через силу Святого Духа. Цей процес називають наверненням.

Навернення включає в себе зміну поведінки, але воно йде далі поведінки, воно є зміною самої нашої вдачі. Воно супроводжується такою суттєвою зміною, що Господь і Його пророки називають його новим народженням, зміною серця і хрищенням вогнем. Господь сказав:

“Не дивуйся, що все людство, так, чоловіки і жінки, всі народи, коліна, язика і люди, повинні народитися знову; так, народитися від Бога, змінити свій тілесний і занепалий стан на стан праведності, будучи спокутуваними Богом, стаючи його синами і дочками;

І так вони стають новими створіннями; і якщо вони не зроблять цього, вони ніяк не зможуть успадкувати царство Бога” (Мосія 27:25–26).

Процес навернення

Навернення це не подія, а процес. Ви стаєте наверненим у результаті своїх праведних зусиль слідувати за Спасителем. Ці зусилля включають виявлення віри в Ісуса Христа, розкаяння в гріхах, хрищення, отримання дару Святого Духа і терпіння з вірою до кінця.

Хоча навернення є чудесною і життєвою зміною, це є тихе чудо. Відвідування ангелів та інші ефектні події не приносять навернення. Навіть Алма, який бачив ангела, став наверненим тільки після того, як “постився і молився багато днів”, аби отримати свідчення про істину (Алма 5:46). І Павло, який бачив воскреслого Спасителя, навчав, що: “Не може сказати ніхто: Ісус—то Господь, як тільки Духом Святим” (1 Коринтянам 12:3).

Оскільки навернення—це тихий постійний процес, ви можете бути навернені зараз і не зрозуміти цього. Ви можете бути схожі на ламанійців, яких “через їхню віру в [Христа] в час їхнього навернення, було хрищено вогнем і Святим Духом, і вони не знали цього” (3 Нефій 9:20). Ваші постійні зусилля з виявлення віри і слідування за Спасителем вестимуть до більшого навернення.

Характерні риси навернених людей

Книга Мормона надає опис людей, навернених до Господа:

Вони бажать робити добро. Народ царя Веніямина проголошував: “[Дух] Господа Вседержителя,... звершив [таку] сильну зміну в нас, або в наших серцях, що ми вже не маємо бажання чинити зло, але постійно чинити добро” (Мосія 5:2). Алма розповідав про людей, які “не могли дивитися на гріх інакше, як з огидою” (Алма 13:12).

Вони не повстають проти Господа. Мормон розповів про групу Ламанійців, злочестивих і кровожерливих, але які були “навернені до Господа” (Алма 23:6). Ці люди стали називати себе Анті-Нефій-Легії і “стали праведним народом; вони відклали зброю своїх бунтів, щоб не боротися більше проти Бога, а також проти будь-кого з своїх братів” (Алма 23:7).

Вони діляться євангелією. Енош, Алма старший, Алма молодший, сини Мосії, Амулек і Зизром після того, як були навернені до Господа, присвятили себе проповіді євангелії (див. Енош 1:26; Мосія 18:1; Мосія 27:32–37; Алма 10:1–12; 15:12).

Вони наповнені любов'ю. Після того, як воскреслий Спаситель відвідав народ Америки, “всіх людей було навернено до Господа, по всьому лицю землі, і Нефійців, і Ламанійців, і не було суперечок і сперечань серед них, і всі люди справедливо вели справи один з одним...”

І сталося, що не було суперечок на цій землі через любов Бога, яка жила в серцях людей.

І не було ані заздрощів, ані розбрату, ані заворушень, ані розпусти, ані неправди, ані вбивств, ніякої похитливості; і певно не могло бути щасливішого народу серед усіх людей, яких було створено рукою Бога.

Не було ані розбійників, ані вбивць, не було також Ламанійців, і ніяких інших -ійців; але були вони всі як один дітьми Христа і спадкоємцями царства Бога” (4 Нефій 1:2, 15–17).

Докладання зусиль до більшого навернення

За своє власне навернення в першу чергу відповідальні ви самі. Жоден не може бути наверненим за вас, і жоден не може примусити вас стати наверненим. Однак, інші можуть допомогти вам у процесі навернення. Навчайтеся на прикладі праведних членів сім'ї, провідників Церкви і вчителів, чоловіків і жінок з Писань.

Ваша здатність зазнавати могутніх змін серця зростає, якщо ви намагатиметесь слідувати досконалому прикладу Спасителя. Вивчайте Писання, моліться з вірою, виконуйте заповіді і шукайте постійного товариства Святого Духа. Коли ви продовжуватимете процес навернення, ви відчуватимете “надзвичайно велик[у] радіст[ь]”, як це сталося з народом царя Веніямина, коли Дух “звершив сильну зміну в [їхніх] серцях (див. Мосія 5:2, 4). Ви будете здатні слідувати пораді царя Веніямина “бу[ти] стійк[ими] і непохитн[ими], завжди багат[ими] на добрі справи, щоб Христос, Господь Бог Вседержитель, міг запечатати вас до себе, щоб вас могли привести на небеса, щоб ви могли мати довічне спасіння і вічне життя” (Мосія 5:15).

Додаткові посилання: Матвій 18:3; Лука 22:32; Алма 5:7–14

Див. також Святий Дух; Спасіння; Спокута Ісуса Христа; Хрищення

Навчання євангелії

Господь сказав: “Я даю вам заповідь, щоб ви навчали один одного ученню царства. Навчайте старанно і Моя благодать буде з вами, щоб вас було навчено досконаліше в теорії, у принципі, у вченні, у законі євангелії, в усьому, що стосується царства Бога і що вам доцільно зрозуміти” (див. УЗ 88:77–78).

Даючи цю заповідь, Господь дає нам священну відповідальність. Він також веде нас до незліченних можливостей значного служіння. Мало що може зрівнятися з радістю допомоги іншим навчатися та жити за євангелією.

Ця заповідь навчати стосується вас, навіть якщо зараз ви офіційно не покликані вчителем. Ви маєте можливості навчати як член своєї сім'ї, як домашній чи візитний учитель і навіть як співробітник, сусід і друг. Іноді ви навчаєте за допомогою слів, які підготувалися сказати. Іноді, аби поділитися євангельською істиною, ви можете

скористатися короткими, незапланованими моментами. Найчастіше ви навчаєте з допомогою прикладу.

Навчати, як навчав Спаситель

У своїх зусиллях навчати євангелії за приклад використовуйте Ісуса Христа. Вивчайте розповіді про Його земне служіння і шукайте шляхів навчати як Він. Він виявив істинну любов і турботу до тих, кому служив. Він зміцнював людей особисто, навчаючи принципів євангелії у спосіб, що мав допомогти їм у їхніх унікальних потребах. У деяких Він пробудив бажання зрозуміти євангелію і жити за нею. Часом Він ставив запитання, що мали допомогти їм застосувати те, чого вони навчилися. Він навчав спасительних істин євангелії, допомагаючи Своїм слухачам зрозуміти те, що вони мали знати, робити і ким бути, аби отримати дар вічного життя.

Якщо ви слідуватимете прикладу Спасителя, ваше навчання живитиме і надихатиме інших, зміцнюватиме їхню віру і даватиме їм упевненість у подоланні життєвих випробувань. Воно заохочуватиме їх залишити гріх і виконувати заповіді. Воно допомагатиме їм прийти до Христа і відчувати Його любов.

Навчайте Духом

Господь сказав: “І Дух буде дано вам молитвою віри; і якщо ви не отримаєте Духа, ви не будете навчати” (УЗ 42:14). Дух, або Святий Дух, є членом Божества. Одна мета Духа—“[явити]... істинність усього” (Мороній 10:4–5). Тільки завдяки впливові Духа навчання євангелії може бути повчальним і надихаючим.

Ваш привілей як учителя євангелії—бути інструментом, за допомогою якого Святий Дух може навчати, свідчити, утішати і надихати. Як навчав пророк Нефій: “коли людина говорить силою Святого Духа, сила Святого Духа доносить це до сердець дітей людських” (2 Нефій 33:1).

Якщо ви готуватиметесь духовно, Святий Дух допоможе вам знати, що робити і казати у вашому навчанні. Ви можете підготуватися часто молячись, вивчаючи Писання, живучи за євангелією і будучи смиренними.

Методи навчання

Ваше навчання буде найефективнішим, якщо ви використовуватимете різноманітні методи. Наприклад, аби утримати увагу людей, ви можете поділитися оповіданнями і прикладами та продемонструвати, яким чином євангельські принципи застосовуються в повсякденному житті. Щоб зміцнити розуміння розповідей з Писань і принципів євангелії, ви можете використовувати малюнки і предмети. Завдяки музиці, ви разом з тими, кого навчаєте, можете запросити вплив Святого Духа і висловити почуття, які важко висловити в інший спосіб. Ви можете ставити запитання, що заохочують глибокодумне вивчення і обговорення і допомагають ділитися особистим досвідом. З допомогою простих вправ ви можете допомогти слухачам зосередити їхню увагу.

Розглядаючи застосування особливого методу навчання, поставте собі такі запитання: Чи запросить цей метод вплив Святого Духа? Чи відповідає він святості принципів, яких я навчаю? Чи повчатиме і зміцнюватиме він тих, кого я навчаю?

Пам'ятайте, що як учитель євангелії ви представляєте Господа. Упевніться, що все, що ви робите і кажете, є благоговійним і погоджується з Його волею.

За додатковими ідеями щодо навчання євангелії ви можете звертатися до посібників: “Навчати—немає покликання величнішого” (36123), “Посібник для вчителя” (34595) та “Навчання євангелії і провідництво”, розділ 16 *Збірника інструкцій Церкви, Книга 2: Провідники священства і допоміжних організацій* (35903).

Додаткові посилання: Мосія 18:19; Алма 1:26; 17:2–3; 31:5; УЗ 11:21

Надія

Слово *надія* іноді неправильно розуміють. У нашій повсякденній мові це слово часто має відтінок невпевненості. Наприклад, ми можемо сказати, що надіємося на зміну погоди чи на візит друга. Однак, у мові євангелії слово *надія* є впевненим, непохитним і діяльним. Пророки кажуть як мати “тверд[у] наді[ю]” і “жив[у] наді[ю]” (1 Петра 1:3). Пророк Мороній навчав: “Хто вірить в Бога, може з впевненістю надіятися на кращий світ, так, саме на місце праворуч Бога, така надія приходить через віру, стає якорем для душ людей, який зробить їх впевненими і непохитними, завжди багатими на добрі діяння, і веденими до ушавлення Бога” (Етер 12:4).

Коли ми маємо надію, ми віримо обіцанням Бога. Ми маємо тиху впевненість, що якщо ми чинимо “діяння праведності”, ми “отримає[мо] свою винагороду, саме мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде” (УЗ 59:23). Мормон навчав, що така надія приходить виключно через спокуту Ісуса Христа: “І що це таке, на що ви маєте надіятися? Ось, я кажу вам, що ви матимете надію, через спокуту Христа і силу Його воскресіння, воскреснути до життя вічного, і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням” (Мороній 7:41).

Коли ви намагаєтесь жити за євангелією, ви зростаєте у своїй здатності “збагати[тись] надією, силою Духа Святого” (Римлянам 15:13). Ви зростаєте в надії, коли молитесь і шукаєте Божого прощення. У Книзі Мормона місіонер на ім'я Аарон запевняв царя ламанійців: “Якщо ти покаєшся в усіх своїх гріхах і вклонишся перед Богом, і звертатимешся до Його імені з вірою, віруючи, що ти отримаєш, тоді ти отримаєш надію, якої ти бажаєш” (Алма 22:16). Ви також отримуєте надію, якщо вивчатимете Писання і будете слідувати їх ученням. Апостол Павло навчав: “А все, що давніше написане, написане нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію” (Римлянам 15:4).

Першопрчина надії простягається у вічність, але вона може також підтримати вас у повсякденних випробуваннях життя. “Блаженний,—казав співець псалмів,—кому його поміч Бог Яковів, що надія його на Господа, Бога його” (Псалми 146:5). З надією ви можете знайти радість у житті. Ви можете “ма[ти] терпіння, і зноси[ти]... скорботи з твердою надією, що ви одного дня відпочинете від усіх ваших скорбот” (Алма 34:41). Ви можете “просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20).

Додаткові посилання: Плач Єремії 3:25–26; 1 Коринтянам 15:19–22; 1 Петра 3:15; 1 Івана 3:2–3; Кн. Якова 4:4–6; Алма 13:28–29; 27:28; Етер 12:32; Мороній 8:26; 9:25; 10:22

Див. також Віра; Лихо; Милосердя; Спокута Ісуса Христа

Нарада на Небесах (*Див.* План спасіння)

Наркотики (*Див.* Слово мудрості)

Народження знову (*Див.* Навернення; Спасіння; Хрищення)

Насильство

Насильством є ставлення до інших чи до самого себе у спосіб, що спричиняє пошкодження чи образу. Воно завдає шкоди розуму і духу, а також часто і тілу. Воно може спричиняти збентеження, сумнів, недовіру і страх. Воно є порушенням законів суспільства і знаходиться в повній протилежності вченням Спасителя. Господь засуджує насильницьку поведінку в будь-якій формі—фізичній, сексуальній, словесній чи емоційній. Насильницька поведінка може привести до церковного покарання.

Порада тому, хто скоїв насильство

Якщо ви у будь-якому аспекті скоїли насильство, ви повинні покаятися у своєму гріху. Благайте Господа простити вас. Просіть прощення у тих, кому ви завдали шкоди. Поговоріть зі своїм єпископом чи президентом філії, щоб він міг допомогти вам через процес покаяння і, якщо необхідно, допоміг вам отримати додаткову консультацію або іншу допомогу.

Якщо ваша насильницька поведінка була спричинена почуттям гніву, навчіться володіти собою. Звертайтеся в молитві до Господа і просіть Його допомогти вам. Ви побачите, що ваш гнів майже завжди з'являвся у відповідь на незначні, з огляду на вічну перспективу, обставини.

Якщо ви винні в сексуальному насильстві, прагніть дисциплінувати свій розум. Пам'ятайте, що ваші думки мають могутній вплив на ваше життя—“бо як у душі своїй [людина] обраховує, так[а вона] є” (Приповісті 23:7). Уникайте порнографії і будь-чого, що могло б викликати аморальне сексуальне бажання. Моліться щодо здібності, щоб “чеснота прикраша[ла ваші] думки безупинно” (УЗ 121:45).

Допомога жертвам насильства

Якщо ви є жертвою насильства, негайно шукайте допомоги. Поговоріть зі своїм провідником священства, зазвичай єпископом чи президентом філії, але можливо—членом президентства колу чи округу. Він може допомогти вам дізнатися, що робити.

Будьте впевнені, що вас не звинувачують у поганій поведінці інших. Ви не повинні відчувати провини. Якщо ви стали жертвою зґвалтування чи іншого сексуального насильства, незалежно від того хто вас образив—якийсь знайомий, незнайомиць, чи навіть член сім'ї, ви не винні в сексуальному гріху. Знайте, що ви невинні, і Небесний Батько любить вас.

Моліться про спокій, який приходить тільки через Ісуса Христа і Його Спокуту (див. Іван 14:27; 16:33). Спаситель відчув увесь ваш біль і страждання, навіть ті, що їх спричинили інші, і Він знає як допомогти вам (див. Алма 7:11–12). Замість того, щоб шукати помсти, зосередьтеся на питаннях, які ви можете контролювати, наприклад, на своїй особистій перспективі життя. Моліться щодо сили простити тих, хто скривдив вас.

Продовжуйте шукати допомоги у свого провідника священства, щоб він направляв вас у процесі емоційного видужання. Завдяки благословенням євангелії ви можете розірвати коло насильства і звільнитися від страждань, яких зазнали.

Додаткові посилання: Матвій 18:1–6; УЗ 121:34–46

Див. також Покаяння; Прощення

Небеса

У Писаннях слово *небеса* використовується двояким чином. У першому випадку воно стосується місця, де живе Бог, що є кінцевою домівкою для відданих (див. Мосія 2:41). У другому—воно стосується простору навколо землі (див. Буття 1:1).

Додаткові посилання: Псалми 11:4; Матвій 6:9; 1 Нефій 1:8; Мосія 3:8; УЗ 20:17

Див. також Царства слави

Небесний Батько (*Див.* Бог Батько)

Неділя (*Див.* Поклоніння; Субота)

Обряди

У Церкві обряд є священним актом, що здійснюється владою священства. Деякі обряди є важливими для нашого піднесення. Ці обряди називають спасительними

Одкровення

обрядами. До них відносяться хрищення, конфірмація, дарування Мелхиседекового священства (для чоловіків), храмовий ендаумент і запечатування шлюбу. З кожним таким обрядом ми складаємо священні завіти з Господом.

Інші обряди, такі як наречення імені і благословення дітей, освячення олії і благословення хворих і страждаючих, також здійснюють владою священства. Хоча вони не суттєві для нашого спасіння, вони важливі для нашої підтримки, провідництва і підбадьорювання.

Обряди і завіти допомагають нам пам'ятати хто ми є. Вони нагадують нам про наші обов'язки перед Богом. Господь дав їх, щоб допомогти нам прийти до Нього і отримати вічне життя. Коли ми шануємо їх, Він зміцнює нас.

Ви можете отримати багато можливостей взяти участь в обрядах священства. Коли б вам не випала така нагода, робіть усе можливе, аби підготуватися, незалежно від того чи виконуете ви обряд, чи отримуєте його. Ви можете підготуватися завдяки молитві, посту, обговоренню з провідниками священства і вивченню Писань і слів пророків останніх днів. Якщо ви є носієм священства, ви повинні завжди бути духовно готові до здійснення обряду. Живіть чистим, достойним життям і намагайтеся отримати постійне спілкування із Святим Духом.

Додаткові посилання: УЗ 84:19–21; Уложення віри 1:3–5

Див. також Євангелія; Завіт; Священство

Одкровення

Одкровення—це передача інформації від Бога до Його дітей. Це провідництво надходить різними каналами відповідно до потреб і обставин окремих осіб, сімей і всієї Церкви.

Коли Бог виявляє свою волю Церкві, Він говорить через Свого пророка. Писання містять багато таких одкровенень, що представляють слово Господа через стародавніх пророків і пророків останніх днів. Сьогодні Господь продовжує направляти Церкву, виявляючи Свою волю Своїм обраним слугам.

Не лише пророки є тими людьми, які можуть отримати одкровення. Згідно до вашої вірності, ви можете отримати одкровення, щоб допомогти вам у ваших особистих потребах, обов'язках і запитаннях і щоб допомогти вам зміцнити своє свідчення.

Підготовка до отримання одкровення через Святого Духа

Писання розповідають про різні типи одкровення: видіння, сні і відвідування ангелами. Завдяки цим каналам Господь відновив в останні дні Свою євангелію і відкрив істини щодо таких учень, як доземне існування, викуплення мертвих і три царства слави. Однак, більшість одкровенень до провідників і членів Церкви приходить через шепіт Святого Духа.

Тихі духовні підказки можуть здаватися не такими ефектними, як видіння чи відвідування ангелами, але вони більш могутні, довготривалі й змінюють життя. Свідчення Святого Духа справляє на душу більш істотне враження, ніж будь-що інше, побачене чи почуте. Завдяки таким одкровенням ви отримуватимете тривалу міць, щоб лишатися вірними євангелії і допомагати іншим робити те саме.

Наступні поради допоможуть вам підготуватися до отримання підказок Святого Духа:

Моліться про керівництво. Господь сказав: "Просіть—і буде вам дано, шукайте—і знайдете, стукайте—і відчинять вам; бо кожен, хто просить—одержує, хто шукає—знаходить, а хто стукає—відчинять йому" (Матвій 7:7-8). Щоб знайти і отримати, ви мусите шукати і просити.

Якщо ви не стукаєте, молячись своєму Небесному Батькові про керівництво, двері одкровення для вас відчинені не будуть. Але якщо ви наближаєтесь до свого Батька у смиренній молитві, ви можете зрештою “отрима[ти] одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб [ви могли] знати таємниці і мирні речі— те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне” (УЗ 42:61).

Будьте благоговійними. Благоговіння—це глибоке почуття поваги і любові. Коли ви благоговійні і спокійні, ви запрошуєте одкровення. Навіть коли все навколо вас знаходиться в сум’ятті, ви можете залишатися благоговійним і бути готовим до отримання провідництва від Господа.

Будьте смиренними. Покірність тісно пов’язана з благоговінням. Коли ви смиренні, ви визнаєте свою залежність від Господа. Пророк Мормон навчав: “Через лагідність і невибагливість серця приходить відвідування Святого Духа, Утішителя, який сповнює надією і досконалою любов’ю” (Мороній 8:26).

Виконуйте заповіді. Якщо ви виконуєте заповіді, ви готові отримувати і розпізнавати підказки Святого Духа і слідувати ним. Господь обіцяв: “Але тому, хто дотримується Моїх заповідей, Я дам таємниці Мого царства, і вони будуть у ньому криницею живої води, що тече в життя вічне” (УЗ 63:23).

Гідно приймайте причастя. Причасні молитви навчають яким чином отримати постійне товаришування Святого Духа. Коли ви приймаєте причастя, ви свідчите Богові, що хочете взяти на себе ім’я Його Сина і що завжди пам’ятатимете Його, і виконуватимете Його заповіді. Небесний Батько обіцяє, що якщо ви виконуватимете ці завіти, то Дух завжди перебуватиме з вами. (Див. УЗ 20:77, 79).

Щоденно вивчайте Писання. Якщо ви старанно вивчаєте Писання, ви навчаєтесь на прикладах чоловіків і

жінок, чії життя були благословлені, коли вони слідували виявленій Господній волі. Ви також стаєте чутливішими до Святого Духа у власному житті. Читаючи і роздумуючи, ви можете отримати одкровення щодо того, яким чином певні уривки з Писань стосуються вас, або щось інше, що Господь хоче повідомити вам. Оскільки читання Писань може допомогти вам отримати особисті одкровення, ви повинні вивчати Писання щоденно.

Знаходьте час для роздумів. Якщо ви знаходите час для роздумів над істинами євангелії, ви відкриваєте свої розум і серце провідному впливу Святого Духа (див. 1 Нефій 11:1; УЗ 76:19; 138:1–11). Роздуми відводять ваші думки від повсякденних речей світу і наближають вас до Духа.

Шукаючи особливого провідництва, самі з'ясууйте суть справи. Часом повідомлення від Господа надходять тільки після того, як ви з'ясуєте справу власним розумом. Господь пояснив це Оліверу Каудері, який служив писарем Джозефа Сміта для багатьох перекладів з Книги Мормона. Через пророка Джозефа Сміта Господь у розмові з Олівером Каудері пояснив, чому Олівер був би нездатний перекладати Книгу Мормона, навіть якщо б йому було дано перекладацький дар: “Ось, ти не зрозумів; ти вважав, що Я дам це тобі, тоді як ти не взяв на думку нічого, крім того, щоб просити Мене. Але, ось, Я кажу тобі, що ти повинен з'ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен спитати Мене, чи це правильно, і якщо це правильно, Я зроблю так, щоб твої груди запалали зсередини; отже, ти відчуєш, що це правильно” (УЗ 9:7–8).

Терпляче шукайте Господньої волі. Бог являє Себе “у Його належний час, і Його належним шляхом, і за Його власною волею” (див. УЗ 88:63–68). Можливо, одкровення прийде до вас “рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи” (2 Нефій 28:30; див. також Ісаї 28:10; УЗ 98:12). Не намагайтеся вирішувати духовні

питання силоміць. Таким шляхом одкровення не приходить. Будьте терплячі і вірте, що Господь вибере належний час.

Розпізнавання підказок Святого Духа

Серед великого шуму і численних посланців сьогоднішнього світу ви маєте навчитися розпізнавати шепіт Святого Духа. Далі наведені деякі з головних способів, якими Святий Дух може спілкуватися з нами:

Він розмовляє з розумом і серцем тихим лагідним голосом. Господь навчав: “Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці. Тепер ось, це є дух одкровення” (УЗ 8:2–3). Іноді Святий Дух допомагатиме вам зрозуміти істину євангелії чи даватиме підказку, що “здається, займає [ваші] думки і тяжіє над [вашими] почуттями” (УЗ 128:1). Хоча таке одкровення може мати на вас могутній вплив, воно майже завжди приходить тихо, як “тихий лагідний голос” (див. 1 Царів 19:9–12; Геламан 5:30; УЗ 85:6).

Він підказує нам через наші почуття. Хоча ми часто зображуємо спосіб спілкування Духа як голос, це такий голос, який ми більше відчуваємо, ніж чуємо. І коли ми говоримо про “прислухання” до нашіптувань Святого Духа, ми часто описуємо духовні спонукання, кажучи: “Я мав відчуття...” Порада Господа Оліверу Каудері в розділі 9 Учення і Завітів, що обговорюється на с. 83, навчає цього принципу. Однак, цю пораду іноді невірно розуміють. Читання цього уривку спантеличує деяких членів Церкви, вони починають боятися, що ніколи не отримували підказок Святого Духа, бо ніколи не відчували палання у своїх грудях. Зверніть увагу на останні слова Господа в Ученні і Завітах 9:8: “Отже, ти відчуєш, що це правильно”. Описане в цьому уривку з Писань палання означає відчуття спокою і безтурботності, не обов’язково відчуття тепла. Якщо ви продовжуватимете шукати і

виконувати волю Господа у своєму житті, ви прийдете до пізнання яким чином Святий Дух впливає особисто на вас.

Він приносить мир. Святий Дух часто називають Утішителем (див. Іван 14:26; УЗ 39:6). Виявляючи вам волю Господа, Він “промовл[ятиме] мир [вашо]му розуму” (УЗ 6:23). Мир, що Він дає, не може бути підроблений мирськими факторами чи хибними вченнями. Це той мир, який обіцяв Спаситель, коли запевняв Своїх учнів, що пошле Утішителя: “Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!” (Іван 14:27).

Додаткові посилання: Амос 3:7; Матвій 16:13–18; 1 Коринтянам 2:9–14; 12:3; Об’явлення 19:10; Алма 5:43–48; 17:2–3; УЗ 76:5–10; 121:26–33; Уложення віри 1:7, 9

Див. також Благоговіння; Віра; Духовні дари; Молитва; Писання; Святий Дух;

Ознаки

Ознаки—це випадки чи події, що демонструють силу Бога. Часто вони є дивними. Вони визначають і оголошують великі події, такі як народження, смерть і Друге пришествя Спасителя. Вони нагадують нам про завіти, що Господь склав з нами. Ознаки можуть також свідчити про божественне покликання або вказувати на Господній осуд.

Деякі люди заявляють, що вони повірили б у Бога чи Його роботу, якщо б отримали якусь ознаку. Але Господь сказав: “Віра приходить не через ознаки, але ознаки слідує за тими, хто вірить” (УЗ 63:9). Такі ознаки даються вірним і слухняним, щоб зміцнити їх у вірі.

Додаткові посилання: Матвій 12:38–39; Марк 13:22–27; Лука 2:8–17; Алма 30:43–52; Геламан 14; 3 Нефій 1:13–21; 8:2–25; Етер 12:6; УЗ 63:7–12

Див. також Віра; Друге пришествя Ісуса Христа; Слухняність

Освіта

Господь заповідав: “Прагніть знання, саме через навчання і також через віру” (УЗ 88:118). Він порадив нам вивчати євангелію і домагатися розуміння “про те, що в небесах, і на землі, і під землею; те, що було; те, що є; те, що незабаром статися має; те, що є вдома; те, що за кордоном; війни та збентеження народів, і осуди, що на землі; і знання також про країни і про царства—щоб [ми] могл[и] бути приготовлен[і] в усьому” (УЗ 88:78–80).

Навчання і професійна підготовка

Ви завжди повинні працювати, щоб навчити свій розум і руки аби ви могли мати успіх в обраній вами галузі. Використовуйте свою освіту, щоб бути чинником добра. Роблячи це, ви станете відомі як морально чиста людина. Ви будете готові до сприятливих нагод, коли вони з’являться, і ви будете великим надбанням для своєї сім’ї, Церкви і громади.

Прагніть найкращої освіти. Певні можливості створюють коледжі і університети, технікуми, домашні курси, громадська освіта і приватне навчання.

Семінарія та інститут

По всьому світу святі останніх днів віком від 14 до 18 років навчаються в семінарії, де вивчають Писання у будні дні. В інституті релігії у будні дні проводяться заняття з різноманітних євангельських тем для святих останніх днів віком від 18 до 30 років.

Ці програми створюють духовну і товариську атмосферу, даючи можливість студентам більше дізнатися про євангелію і спілкуватися один з одним.

Для отримання інформації щодо семінарії та інституту зв’яжіться з місцевим провідником священства.

Навчатися все життя

Упродовж усього свого життя продовжуйте шукати можливостей для навчання. Це допомагатиме вам лишатися на сучасному рівні в обраній вами спеціальності та в інших навичках і інтересах. У цьому світі, що швидко змінюється, ви маєте знаходити час навчатися для теперішнього і майбутнього.

Крім підвищення своєї освіти шляхом формального навчання, ви можете продовжувати вчитися за допомогою читання, відвідування корисних культурних подій, відвідування музеїв та історичних місць і спостереження за світом навколо вас.

Додаткові посилання: Приповісті 1:5; УЗ 130:18–19

Особисте одкровення (Див. Одкровення)

Падіння

У Еденському саду Бог наказав: “Із кожного дерева в саду ти можеш їсти, але з дерева знання добра й зла, не їж від нього, проте, ти можеш вибрати для себе сам, бо це дано тобі; але пам’ятай, що Я забороняю це, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш” (Мойсей 3:16–17). Оскільки Адам і Єва порушили цей наказ і скуштували плід з дерева пізнання добра і зла, вони були вигнані з присутності Господа (див. УЗ 29:40–41). Іншими словами, вони зазнали духовної смерті. Вони також стали смертними—підвладними фізичній смерті. Цю духовну і фізичну смерть називають Падінням.

Наш занепалий стан

Як нащадки Адама і Єви, ми успадкували під час смертного життя занепалий стан (див. Алма 42:5–9, 14). Ми відділені від присутності Господа і підвладні фізичній смерті. Ми також поставлені у становище, в якому

існує протилежність, в якому нас перевіряють труднощі життя і спокуси супротивника (див. 2 Нефій 2:11–14; УЗ 29:39; Мойсей 6:48–49).

У цьому занепалому стані ми маємо конфлікт усередині нас самих. Ми є духовними дітьми Бога з можливістю бути “учасниками Божої Істоти” (2 Петра 1:4). Однак, “ми недостойні перед [Богом]; через падіння наші вдачі стали постійно грішними” (Етер 3:2). Нам потрібно постійно докладати зусиль, аби перемогти несправедливі пристрасті й бажання.

Повторюючи слова ангела, цар Веніямин сказав: “Людина є ворогом для Бога, і була від падіння Адама”. Цар Веніямин попереджав, що у цьому природному, або занепалому, стані кожна людина буде ворогом Бога назавжди, “доки вона не піддасться натхненню Духа Святого, і не скине з себе оболонку тілесної людини, і не стане святою через спокуту Христа Господа, і не стане як дитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові, бажаною підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заподіяти їй, саме як дитина підкоряється своєму батькові” (Мосія 3:19).

Користь Падіння

Падіння є суттєвою частиною плану спасіння Небесного Батька (див. 2 Нефій 2:15–16; 9:6). Хоча воно і було падінням з вищих позицій, але воно також є початком розвитку людини. Крім упровадження фізичної і духовної смерті, воно дало нам можливість бути народженими на землі і навчатися, і розвиватися. Через наше праведне виявлення свободи волі і щире покаєння у гріхах ми можемо прийти до Христа і через Його спокуту підготуватися до отримання дару вічного життя. Пророк Легій навчав:

“... якби Адам не переступив закон, він би не пав, але залишився б у саду Еденському. І все, що було створене,

залишилося б у тому стані, в якому воно було після створення; і залишилося б воно назавжди, і не мало б кінця.

І [Адам і Єва] не мали б дітей; отже, залишилися б вони в невинності, не маючи радості, бо не знали б горя; не роблячи добра, бо не знали б вони гріха.

Але дивись, усе було зроблене за мудрістю Того, Хто знає все.

Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість.

І Месія прийде в повноті часу, щоб спокутувати дітей людських від падіння” (2 Нефій 2:22–26; див. також вірші 19–21, 27).

Адам і Єва висловили свою вдячність за благословення, що прийшли в результаті Падіння:

“Адам благословив Бога, і був сповнений, і почав пророкувати стосовно всіх сімей на землі, кажучи: Благословенне ім’я Бога, бо через мою провину мої очі відкрилися, і в цьому житті я матиму радість, і знову в плоті я побачу Бога.

А Єва, жінка його, почула все це і раділа, кажучи: Якби не наша провина, ми б ніколи не мали сімені, і ніколи б не знали добра, і зла, і радості нашого викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послухним” (Мойсей 5:10–11).

Викуплення Падіння

Через нашу занепалу, смертну природу і наші особисті гріхи нашим єдиним сподіванням є Ісус Христос і план викуплення.

Через викуплення Ісуса Христа кожного буде викуплено від наслідків Падіння. Ми воскреснемо і нас буде приведено назад, у присутність Господа, на суд (див. 2 Нефій 2:5–10; Алма 11:42–45; Геламан 14:15–17).

Крім нашого викуплення від загальних наслідків Падіння, Спаситель може викупити нас від наших

власних гріхів. У своєму занепалому стані ми грішимо і відділяємо себе від Господа, спричиняючи власну духовну смерть. Як сказав апостол Павло: “бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави” (Римлянам 3:23). Якщо ми лишаємося у власних гріхах, ми не можемо перебувати в присутності Бога, бо “ніщо нечисте не може перебувати... в Його присутності” (Мойсей 6:57). На щастя, спокута “створює умови для покаяння” (Геламан 14:18), уможливлуючи для нас отримання прощення за наші гріхи і перебування в присутності Бога навечно. Алма навчав: “Людині було даровано час, протягом якого вона може покаятися; отже, це життя стає станом випробування; часом, щоб підготуватися зустріти Бога; часом, щоб підготуватися до того нескінченного стану, про який було нами сказано, який є після воскресіння мертвих” (Алма 12:24).

Вдячність за спокутну жертву Спасителя

Так само, як ми насправді не бажаємо їсти, доки не зголодніємо, ми зовсім не бажатимемо вічного спасіння, доки не пізнаємо своєї потреби у Спасителі. Це пізнання приходить при нашому зростанні в розумінні Падіння. Як навчав пророк Легій: “Все людство було б у загубленому і занепалому стані, і назавжди було б, якби воно не покладалося на цього Викупителя” (1 Нефій 10:6).

Додаткові посилання: Буття 3; Мормон 9:12–14; Мойсей 4

Див. також Гріх; Первородний гріх; План спасіння; Свобода волі; Спокута Ісуса Христа

Патріарші благословення

Патріарші благословення даються гідним членам Церкви висвяченими патріархами. Ваше патріарше благословення визначає ваш родовід у домі Ізраїля і містить особисту пораду вам від Господа.

Якщо ви вивчатимете своє патріарше благословення і будете слідувати пораді, яку воно містить, воно надаватиме вам провідництво, підтримку і захист. Щоб дізнатися яким чином отримати патріарше благословення, поговоріть зі своїм єпископом чи президентом філії.

Оголошення родоводу

Ваше патріарше благословення включає оголошення вашого родоводу, який підтверджує, що ви походите з дому Ізраїля—нащадок Авраама, тобто належите до конкретного коліна Якова. Багато святих останніх днів належать до коліна Єфрема, основний обов'язок якого керувати Господньою роботою останніх днів.

Оскільки кожен з нас має багато ліній родоводу, може бути оголошено, що два члени однієї сім'ї належать до різних колін Ізраїля.

Не має значення чи належить ваш родовід до дому Ізраїля через кровне споріднення, чи через усиновлення. Як член Церкви ви вважаєтесь нащадком Авраама і спадкоємцем усіх обіцянь і благословень, які містяться в Авраамовому завіті (див. "Авраамів завіт", сс. 5–6).

Вивчення свого патріаршого благословення

Отримавши патріарше благословення, ви повинні часто зі смиренням і молитвою читати його. Воно є особистим одкровенням від вашого Небесного Батька, який знає ваші сильні й слабкі сторони і ваші можливості. Через ваше патріарше благословення Він допомагатиме вам дізнатися чого Він від вас очікує. Ваше благословення може містити обіцяння, застереження і попередження. З часом ви зрозумієте силу одкровення, що міститься в ньому.

Слідуючи пораді свого благословення, ви менше помилятиметесь чи потраплятимете в оману. Якщо ви не будете слідувати пораді, ви не зможете отримати обіцяних благословень.

Хоча ваше патріарше благословення містить натхненну пораду і обіцяння, ви не повинні очікувати відповіді на всі свої запитання або подробиць усього, що має трапитися у вашому житті. Якщо у вашому благословенні не згадується якась важлива подія, наприклад, місія повного дня чи одруження, ви не повинні вважати, що у вас не буде цієї нагоди.

Так само, ви не повинні вважати, що все згадане у вашому патріаршому благословенні, виповниться у цьому житті. Патріарше благословення є вічним, і його обіцяння можуть простягатися у вічність. Будьте певні, якщо ви гідні, усі обіцяння будуть виконані у визначений Господом час. Ті, які не реалізуються в цьому житті, будуть виконані в майбутньому.

Ваше патріарше благословення є священним і особистим. Ви можете ділитися ним з найближчими членами сім'ї, але не повинні читати його вголос привселюдно або дозволяти іншим читати чи тлумачити його. Навіть ваш патріарх чи єпископ, чи президент філії не повинні тлумачити його.

Зберігайте в серці дорогоцінні слова свого патріаршого благословення. Замислюйтесь над ними і живіть так, щоб ви були гідні отримати обіцяні благословення у цьому житті та в житті прийдешньому.

Пекло

Одкровення останніх днів кажуть про пекло принаймні у двох розуміннях. У першому—це інша назва духовної тюрми, місця в посмертному духовному світі для тих, хто “помер у своїх гріхах, не пізнавши істину, або у провині, відкинувши пророків” (УЗ 138:32). Це є тимчасовий стан, в якому духи будуть навчені євангелії і матимуть можливість покаятися і прийняти обряди спасіння, які за них виконують у храмах (див. УЗ 138:30–35). Ті, хто приймають євангелію, можуть перебувати в раю

до воскресіння. Після воскресіння і суду вони отримають той ступінь слави, якого гідні. Ті, хто вирішать не каятися, але не будуть синами загибелі, лишатимуться в духовній в'язниці до кінця Тисячоліття, коли їх звільнять з пекла і від покарання, і вони воскреснуть у телестіальну славу (див. УЗ 76:81–85).

У другому—слово *пекло* використовують для посилення на зовнішню темряву, яка є місцем перебування диявола, його ангелів і синів загибелі (див. УЗ 29:36–38; 76:28–33). Синами загибелі є ті, хто “не має прощення ні в цьому світі, ні у світі прийдешньому—хто зрікся Святого Духа після того, як сприйняв Його, і зрікся Єдинонародженого Сина Батька, і розп’яв Його у собі, і виставив Його на відкритий сором” (УЗ 76:34–35; див. також вірші 31–33, 36–37). Такі особи не наслідують місця у жодному з царств слави, для них залишаються умови пекла (див. УЗ 76:38; 88:24, 32).

Див. також Сатана, Царства слави

Первородний гріх

Завдяки падінню Адама і Єви всі люди живуть у павшому стані, відділені від Бога і підвладні фізичній смерті. Однак, ми не засуджені в тому, що багато хто називає “первородним гріхом”. Іншими словами, ми не відповідальні за провину Адама в Еденському саду. Пророк Джозеф Сміт сказав: “Ми віримо, що людей буде покарано за їхні власні гріхи, а не за Адамову провину” (Уложення віри 1:2).

Спаситель заплатив ціну за провину в Еденському саду через спокуту (див. Мойсей 6:53). Він дав нам упевненість у воскресінні й пообіцяв, що у відповідності до нашої вірності ми зможемо повернутися, щоб назавжди перебувати у присутності нашого Небесного Батька.

Див. також Падіння

Перелюб (Див. Цнотливість)

Перше Президентство (Див. Пророки; Церковна адміністрація)

Писання

Коли святі чоловіки Бога пишуть або говорять силою Святого Духа, їхні слова “буд[уть] Писанням, буд[уть] волею Господа, буд[уть] думкою Господа, буд[уть] словом Господа, буд[уть] голосом Господа і силою Бога на спасіння” (УЗ 68:4). Офіційними, канонізованими Писаннями Церкви, які часто називають Головними трудами, є Біблія, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина. Ці книги Писань описані на сс. 95–98.

Важливість щоденного вивчення Писань

Головна мета Писань—свідчити про Христа, допомагаючи нам прийти до Нього і отримати вічне життя (див. Іван 5:39; 20:31; 1 Нефій 6:4; Мосія 13:33–35). Пророк Мормон свідчив:

“Так, ми бачимо, що той, хто захоче, може володіти словом Бога, яке є швидким і сильним, яке зруйнує на шматки всяку підступність, і пастки, і хитрощі диявола, і поведе людину Христа тісним і вузьким шляхом через ту вічну безодню нещастя, яка приготовлена, щоб поглинути злочестивих—

І привести їхні душі, так, їхні безсмертні душі, по правицю Бога в царстві небесному, щоб сидіти поруч з Авраамом, і Ісаком, і з Яковом, і з усіма нашими святими батьками, щоб більше не покидати того місця” (Геламан 3:29–30).

Пророки останніх днів радять вивчати Писання щодня індивідуально і зі своїми сім'ями. Вони заохочують нас, як Нефій заохочував своїх братів, порівнювати

Писання із собою, знаходячи яким чином стародавні історії застосувати у власному житті сьогодні (див. 1 Нефій 19:23–24). Вони закликають нас “дослід[жувати]... Писання” (Іван 5:39) і “бенкету[вати] словами Христа” (2 Нефій 32:3).

Слідуючи цим порадам, ви матимете значну користь. Щоденне, цілеспрямоване вивчення Писань допомагає вам бути чутливим до шепоту Святого Духу. Воно розвиває вашу віру, зміцнює проти спокус і допомагає вам наблизитися до вашого Небесного Батька та Його Улюбленого Сина.

Розробіть план свого особистого вивчення Писань. Обміркуйте, як щоденно виділити певну кількість часу для вивчення Писань. Упродовж цього часу, старанно читаючи, будьте уважні до підказок Духа. Попросіть свого Небесного Батька допомогти вам дізнатися чого б Він хотів, аби ви навчилися і зробили.

Продовжуйте читати Писання, особливо Книгу Мормона, усе своє життя. Вивчаючи Писання на різних етапах свого життя, ви знову і знову виявлятимете їхню цінність, знаходячи в них нове значення і застосування.

Якщо ви одружені, відведіть час щодня для читання Писань сім'єю. Можливо, це буде важко зробити, але це дасть чудові, вічні результати. Плануйте читання Писань під провідництвом Духа, що відповідатиме потребам вашої сім'ї. Не бійтеся читати Писання маленьким дітям. Мова цих священних записів має силу зворушувати навіть дуже маленьких.

Біблія

Біблія розділена на дві частини: Старий Завіт і Новий Завіт. Старий Завіт—це священний запис стосунків Бога зі Своїм завітним народом у Святій землі. До нього входять учення таких пророків як Мойсей, Ісус Навин, Ісаїя, Єремія і Даниїл. У Новому Завіті записано про народження,

смертне служіння і спокуту Спасителя. Він закінчується служінням учнів Спасителя.

Оскільки Біблія перекладалася багато разів, вона надрукована в різних варіантах. Варіант Біблії короля Джеймса англійською мовою вважається Церквою як Писання.

У Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми поважаємо Біблію та її священні вчення. З біблейських розповідей про стосунки Бога зі Своїм народом ми можемо отримати силу і підтримку.

Книга Мормона: Ще одне свідчення про Ісуса Христа

Книга Мормона з'явилася в цьому Розподілі за волею Господа. Це запис стосунків Бога з людьми, які жили у стародавній Америці. Пророки Господа вигравіювали оригінальні записи на золотих пластинах. Господь оголосив, що Книга Мормона містить “повноту євангелії Ісуса Христа” (УЗ 20:9; див. також УЗ 42:12).

22 вересня 1827 року ангел на ім'я Мороній, останній пророк Книги Мормона, передав ці записи пророку Джозефу Сміту. Даром і владою Бога пророк Джозеф Сміт переклав цей запис англійською мовою. З того часу Книгу Мормона було перекладено багатьма іншими мовами.

Головна мета Книги Мормона—переконати всіх людей “що Ісус є Христос, Вічний Бог, який являється до всіх народів” (титульна сторінка Книги Мормона). Вона навчає, що всі люди “мають прийти до Нього, інакше вони не можуть бути спасеними” (1 Нефій 13:40). Джозеф Сміт сказав, що Книга Мормона є “наріжним каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (вступ до Книги Мормона).

Книга Мормона є ще одним свідченням істин, яких навчає Біблія. Вона також відновлює “прост[і] і найцінніш[і]” істини, які були втрачені з Біблії завдяки

помилкам у перекладі або “вилуч[ені]” в намаганні “сплутати праведні шляхи Господа” (див. 1 Нефій 13:24–27, 38–41). Біблія і Книга Мормона “зрост[уться] одн[а] з одн[ою], і зруйну[ють] хибні вчення, і поклад[уть] край розбратові, і встанов[лять] мир” (2 Нефій 3:12).

Наприкінці Книги Мормона пророк Мороній навчає нас, як можна дізнатися, що ця книга істинна: “І коли ви отримаєте [ці записи], я б хотів закликати вас, щоб ви запитали у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи не істинні вони; і якщо ви питатимете з щирим серцем, з відвертим бажанням, маючи віру в Христа, Він явить вам їхню істинність силою Святого Духа” (Мороній 10:4; див. також вірші 3 і 5).

Учення і Завіти

Учення і Завіти містять одкровення, дані пророкові Джозефу Сміту. Вони також містять кілька одкровень, даних іншим пророкам-святим останніх днів. Ця книга Писань унікальна, бо вона не є перекладом стародавніх документів. Вона є зібранням одкровень, даних Господом в останні дні Своїм обраним пророкам.

Пророк Джозеф Сміт сказав, що книга Учення і Завіти є “основ[ою] Церкви в ці останні дні і благ[ом] для світу, що показує, що ключі таємниць царства нашого Спасителя знову довірено людині” (заголовок розділу для УЗ 70).

Дорогоцінна Перлина:

Дорогоцінна Перлина містить Книгу Мойсея, Книгу Авраама, натхненний переклад пророком Джозефом Смітом 24-го розділу Євангелії від Матвія і деякі записи пророка Джозефа.

Книга Мойсея—це невеликий уривок з натхненного перекладу Біблії Джозефом Смітом. Це більш повний

варіант записів Мойсея на початку книги Буття у Старому Завіті. Він містить багато учень і доктрин, які було втрачено з Біблії, і дає додаткову інформацію щодо плану спасіння, сотворіння землі й стосунків Господа з Адамом і Енохом.

Книга Авраама є перекладом стародавніх манускриптів на папірусі, що потрапили у володіння Церкви в 1835 році. Пророк Джозеф Сміт переклав ці записи через одкровення. Ця книга містить істини щодо доземної Наради на Небесах, сотворіння землі, природи Бога і священства.

Джозеф Сміт—Матвій збільшує наші знання учень Спасителя щодо Його Другого пришествя.

Записи Джозефа Сміта в Дорогоцінній Перлині включають:

- Джозеф Сміт—Історія, що є уривком історії Церкви, написаної пророком. Це розповідь про події, що привели до відновлення Церкви, включаючи Перше видіння, візити Моронія до пророка Джозефа Сміта, отримання золотих пластин і відновлення Ааронового священства.
- Уложення віри, які пророк Джозеф Сміт написав як основні положення віри і вчення.

Додаткові посилання: Римлянам 15:4; 2 Тимофію 3:15–17; 2 Нефій 25:26; Алма 17:2–3; 3 Нефій 23:1–5; УЗ 18:33–36; Уложення віри 1:8

Див. також Відновлення євангелії; Одкровення; Пророки

Піднесення (*Див.* Вічне життя)

Піст і пожертвування від посту

Поститися означає добровільно не приймати їжі і питва упродовж певного часу. Піст, супроводжуваний щирою молитвою, може допомогти вам та іншим підготуватися до отримання Божих благословень.

Цілі посту

Одного разу Спаситель вигнав диявола з дитини і використав цей випадок, щоб навчати Своїх учнів щодо сили молитви і посту. Його учні запитали Його: “Чому ми не могли його вигнати?” Ісус відповів: “Через ваше невірство. Бо поправді кажу вам: коли будете ви мати віру, хоч як зерно гірчичне, і горі оцій скажете: Перейди звідси туди, то й перейде вона, і нічого не матимете неможливого! Цей же рід не виходить інакше, як тільки молитвою й постом”. (Див. Матвій 17:14–21).

Це оповідання вчить, що молитва і піст можуть дати додаткову силу тим, хто дає і отримує благословення священства. Цю розповідь можна також застосувати до ваших особистих зусиль жити за євангелією. Якщо у вас є слабкість, або гріх, який ви намагаєтеся подолати, можливо, аби отримати допомогу чи прощення, якого ви бажаєте, вам потрібно поститися і молитися. Подібно до демона, якого вигнав Христос, ваші труднощі можуть бути такого роду, що їх можна подолати тільки завдяки молитві і посту.

Ви можете поститися для багатьох цілей. Поцнення є одним із способів поклоніння Богові і висловлення Йому вдячності (див. Лука 2:37; Алма 45:1). Ви можете поститися, коли просите Небесного Батька благословити хворого чи страждаючого (див. Матвій 17:14–21). Поцнення може допомогти вам і тим, кого ви любите, отримати особисті одкровення і стати наверненими до істини (див. Алма 5:46; 6:6). Через піст ви можете отримати силу протистояти спокусі (див. Ісая 58:6). Ви можете поститися, коли намагаєтесь упокоритися перед Богом і виявити віру в Ісуса Христа (див. Омній 1:26; Геламан 3:35). Ви можете поститися, щоб отримати провідництво, коли ділитесь євангелією, і щоб звеличувати церковні покликання (див. Дії 13:2–3; Алма 17:3, 9; 3 Нефій 27:1–2). Поцнення може супроводжувати праведний смуток чи жалобу (див. Алма 28:4–6; 30:1–2).

Пісна неділя

Церква призначає одну неділю кожного місяця, зазвичай першу неділю, як день посту. При правильному дотриманні пісної неділі ми утримуємося від їжі й пиття протягом двох послідовних прийомів їжі, відвідуємо збори свідчень, що проводяться у пісну неділю, і віддаємо пожертвування від посту, щоб допомогти нужденним.

Ваші пожертвування від посту повинні дорівнювати щонайменше грошовому еквіваленту двох прийомів їжі, яку ви могли б спожити. Якщо можливо, будьте щедрими і давайте набагато більше за цю суму.

Крім дотримання днів посту, встановлених провідниками Церкви, ви можете поститися в будь-який інший день, відповідно до ваших потреб і потреб інших людей. Однак, ви не повинні поститися дуже часто або занадто довго.

Правильний піст

У Проповіді на Горі Ісус навчав правильному проведенню посту. Він виступав проти лицемірів, які коли постяться, “змінюють обличчя свої, щоб бачили люди, що постять вони”. Ви не повинні влаштовувати демонстрацію власної праведності, розраховану на оточуючих, а поститися “Отцеві своєму, що в таїні; і Отець [ваш], що бачить таємне, віддасть [вам] явно” (Матвій 6:16–18).

Пророк Ісаїя також навчав щодо істинного духу посту: “Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його: розв’язати кайдани безбожності, пута ярма розв’язати й пустити на волю утиснених, і всяке ярмо розірвати? Чи ж не це, щоб вламати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як побачиш нагого, щоб вкрити його, і не схватися від свого рідного?” (Ісаїя 58:6–7).

Ісаїя також свідчив про благословення, які приходять, коли ми слухаємося закону посту: “Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя

заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а слава Господня сторожею задньою! Тоді кликати будеш і Господь відповість, будеш кликати і Він скаже: Ось Я... Якщо... будеш давати голодному хліб свій, і знедолену душу наситиш, тоді то засвітить у темряві світло твоє, і твоя темрява ніби як полудень стане, і буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, кості твої позміцняє, і ти станеш, немов той напоєний сад, і мов джерело те, що води його не всихають” (Ісаїя 58:8–11).

Додаткові посилання: 3 Нефій 13:16–18; УЗ 59:12–14; 88:76, 119

Див. також Молитва

План спасіння

У доземному існуванні Небесний Батько підготував план, що мав дозволити нам стати схожими на Нього і отримати повноту радості. Писання посилаються на цей план, як на “план спасіння” (Алма 24:14; Мойсей 6:62), “великий план щастя” (Алма 42:8), “план спокутування” (Кн. Якова 6:8; Алма 12:30) і “план милості” (Алма 42:15).

План спасіння являє повноту євангелії. Він містить у собі сотворіння, Падіння, спокуту Ісуса Христа і всі закони, обряди і вчення євангелії. У плані Небесного Батька суттєвими також є моральна свобода волі, здатність вибирати і діяти самостійно. Завдяки цьому плану ми можемо стати доскональними через спокуту, отримати повноту радості і вічно жити в присутності Бога. Наші сімейні стосунки можуть тривати вічно.

Ви є учасниками плану Небесного Батька, і ваш вічний досвід можна розділити на три головні частини: доземне життя, смертне життя і життя після смерті. Після того як ви зрозумієте цей план, ви знайдете відповідь на запитання, які ставить так багато людей: Звідки ми прийшли? Чому ми тут? Куди ми підемо після цього життя?

Доземне життя

Перед тим як народитися на землі, ви жили в присутності вашого Небесного Батька, як Його духовні діти. У доземному існуванні ви були присутніми на нараді разом з іншими духовними дітьми Небесного Батька. На цій нараді Небесний Батько представив Свій великий план щастя (див. Авраам 3:22–26).

У відповідності з планом щастя, доземний Ісус Христос, Первонароджений духовний Син Батька, склав завіт бути Спасителем (див. Мойсей 4:2; Авраам 3:27). Тим, хто пішов за Небесним Батьком та Ісусом Христом, було дозволено прийти на землю, зазнати земне життя і вдосконалюватися до вічного життя. Інший духовний син Бога, Люцифер, повстав проти плану і “прагнув знищити свободу вибору людини” (Мойсей 4:3). Він став Сатаною і разом зі своїми послідовниками був вигнаний з небес і позбавлений привілеїв отримання фізичного тіла і смертного життя (див. Мойсей 4:4; Авраам 3:27–28).

Упродовж доземного життя ви розвивали свою особистість і збільшували свої духовні здібності. Благословенні даром свободи волі, ви приймали важливі рішення, такі як слідувати планові Небесного Батька. Ці рішення вплинули на ваше життя тоді і зараз. Ви порозумнішали і навчилися любити істину і приготувалися, щоб прийти на землю, де ви могли б продовжувати вдосконалюватися.

Смертне життя

Зараз ви живете смертним життям. Ваш дух об'єднаний з вашим тілом, що надає вам можливість рости і розвиватися у спосіб, який був недосяжним для вас у доземному житті. Ця частина вашого існування є періодом навчання, під час якого ви можете випробувати себе, обрати прийти до Христа і підготуватися, щоб бути гідним вічного життя. Це є також час, коли ви можете допомогти іншим знайти істину і отримати свідчення про план спасіння.

Життя після смерті

Коли ви помрете, ваш дух потрапить у духовний світ і чекатиме воскресіння. Під час воскресіння ваші дух і тіло знову об'єднаються, вас судитимуть і приймуть у Царство слави. Слава, яку ви успадкуєте, залежатиме від ступеня вашого навернення і вашої слухняності Господнім заповідям (див. "Царства слави", сс. 178–180). Вона залежатиме від того, яким чином ви "сприйняли свідчення Ісуса" (УЗ 76:51; див. також вірші 74, 79, 101).

Благословення завдяки знанню плану

Свідчення про план спасіння може дати вам надію і мету, коли ви боротиметесь з випробуваннями життя. Вас може заспокоїти знання, що ви є дитиною Бога і що перед тим, як народитися на землі, ви жили в Його присутності. Знаючи, що ваші вчинки під час смертного життя впливають на вашу вічну долю, ви можете зрозуміти значення вашого теперішнього життя. Із цим знанням ви можете базувати важливі рішення на вічних істинах, а не на змінних обставинах життя. Ви можете постійно поліпшувати стосунки з членами сім'ї, зазначаючи радості від обіцяння, що ваша сім'я може бути вічною. Ви можете радіти у своєму свідченні про спокуту і Господні заповіді, обряди, завіти і вчення, знаючи, що "той, хто чинить діяння праведності, отримає свою винагороду, саме мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде" (УЗ 59:23).

Додаткові посилання: 2 Нефій 2:5–30; 10:23–25; Алма 12:24–37; 22:12–14; 42; Мойсей 6:47–62

Див. також Бог Батько; Воскресіння; Євангелія; Ісус Христос; Небеса; Падіння; Пекло; Рай; Свобода волі; Смерть, духовна; Смерть, фізична; Сотворіння; Спокута Ісуса Христа; Царства слави

Покаяння

Покаяння є одним з перших принципів євангелії (див. Уложення віри 1:4). Воно є суттєвим для вашого щастя в цьому житті і у вічності. Покаяння—це набагато більше, ніж просте визнання гріхів. Це зміна розуму і серця, яка дає вам свіже бачення Бога, вас самого і світу. Воно означає звільнення від гріха і звернення до Бога за прощенням. Воно спонукається любов'ю до Бога і щирим бажанням виконувати Його заповіді.

Потреба в покаянні

Господь проголосив, що “ніщо нечисте не може успадкувати царство небесне” (Алма 11:37). Ваші гріхи роблять вас нечистими, негідними повернутися і перебувати в присутності Небесного Батька. Вони також приносять страждання вашій душі в цьому житті.

Завдяки спокуті Ісуса Христа Небесний Батько підготував для вас єдиний спосіб бути прощеними за ваші гріхи (див. “Прощення”, сс. 114–116). Ісус Христос зазнав покарання за ваші гріхи, отже ви, якщо щиро покаєтесь, можете бути прощені. Якщо ви каєтесь і покладаєтесь на Його спасительну благодать, ви будете очищені від гріха. Він проголосив:

“Отже, Я наказую тобі покаятися—покайся, щоб Я не покарав тебе жезлом Моїх уст, і Моїм гнівом, і Моєю люттю, і щоб не були твої страждання тяжкими—наскільки тяжкими, ти й не знаєш, наскільки витонченими, ти й не знаєш, так, як важко їх зносити, ти й не знаєш.

Бо знай, Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються;

Але якщо вони не покаються, вони повинні страждати саме так, як Я;

Таким стражданням, яке примусило Мене, самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і

кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом—і Я хотів, щоб Я міг не пити з цієї гіркої чаші і відсахнутися—

Проте, слава нехай буде Батькові, і Я скуштував і завершив Свої приготування для дітей людських” (див. УЗ 19:16–19).

Небезпека відкладеного покаяння

Не давайте раціональних пояснень своїм гріхам і не відкладайте покаяння. Амулек застерігав: “Це життя є часом для людей підготуватися до зустрічі з Богом; так, ось цей день цього життя є днем для людей чинити діяння свої... Я благаю вас, щоб ви не відкладали день свого покаяння на кінець; бо після цього дня життя, який дається нам, щоб підготуватися до вічності, ось, якщо ми не зробимо доброго з нашим часом, поки ми в цьому житті, то прийде ніч темряви, в якій жодного діяння не можна буде вчинити” (Алма 34:32–33).

Складові частини покаяння

Покаяння є болючим процесом, але воно веде до прощення і тривалого спокою. Господь сказав через пророка Ісаю: “Коли ваші гріхи будуть як кармазин,—стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця,—то стануть мов вовна вони!” (Ісаїя 1:18). У цьому розподілі Господь пообіцяв: “Ось, хто покався у своїх гріхах, того прощено, і Я, Господь, не пам’ятаю їх більше” (УЗ 58:42). Покаяння складається з таких частин:

Віра в Небесного Батька та Ісуса Христа. Влада гріха є великою. Щоб позбавитися його, ви маєте звернутися до Небесного Батька і молитися з вірою. Сатана може намагатися переконати вас, що ви не достойні молитися, що Небесний Батько настільки незадоволений вами, що ніколи не слухатиме ваших молитов. Це неправда. Ваш Небесний Батько завжди готовий допомогти вам, якщо

ви прийдете до Нього із серцем, що кається. Він має силу вилікувати вас і допомогти перемогти гріх.

Покаяння є вчинком віри в Ісуса Христа, визнанням влади Його спокути. Пам'ятайте, що ви можете бути прощені тільки на Його умовах. Якщо ви вдячно визнаєте Його спокуту і Його владу очистити вас від гріха, ви здатні "розвивати вашу віру в покаяння" (Алма 34:17).

Смуток за скоєний гріх. Щоб бути прощеним, ви в першу чергу повинні самі визнати, що згрішили. Якщо ви стараєтесь жити за євангелією, таке визнання вестиме вас до "сму[ку] для Бога", який "чинить каяття на спасіння" (2 Коринтянам 7:10). Смуток для Бога не виникає в результаті звичайних наслідків гріха чи страху покарання, швидше він приходить від знання, що ваш Небесний Батько і Спаситель незадоволені вами. Коли ви зазнаєте смутку для Бога, ви маєте щире бажання змінитися і готовність підкорятися заради прощення кожній необхідній умові.

Визнання. "Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний" (Приповіді 28:13). Суттєвим для прощення є бажання відкрити вашому Небесному Батькові все, що ви скоїли. Станьте перед ним у смиренній молитві навколішки, визнаючи свої гріхи. Визнайте свій сором і провину, а тоді моліть про допомогу.

Такі серйозні провини як порушення закону цнотливості, можуть загрожувати вашому членству в Церкві. Тому вам потрібно зізнатися в цих гріхах і Господу, і Його представникам у Церкві. Це робиться під наглядом вашого єпископа чи президента філії і, можливо, вашого президента колу чи місії, які служать у Церкві вартівими і суддями. Хоча тільки Господь може простити гріхи, ці провідники священства відіграють вирішальну роль у процесі покаяння. Вони зберігатимуть конфіденційність вашої сповіді й допомагатимуть вам у процесі

покаяння. Будьте з ними абсолютно чесними. Якщо ви зізналися частково, згадавши лише менші помилки, ви будете неспроможні вирішити більш серйозні, невідкриті гріхи. Чим раніше ви розпочнете цей процес, тим раніше ви знайдете спокій і радість, що приходять з чудом прощення.

Залишення гріха. Хоча зізнання є суттєвим елементом покаяння, його недостатньо. Господь сказав: “По цьому ви можете знати, чи покалася людина у своїх гріхах—ось, вона зізнається в них і полишить їх” (УЗ 58:43).

Прийміть непохитне, незмінне рішення, що ви ніколи не повторите гріха. Якщо ви виконаєте це зобов'язання, ви ніколи знову не зазнаєте болю від цього гріха.

Негайно тікайте від небезпечної ситуації. Якщо певна ситуація змушує, або може змусити вас грішити, відійдіть. Лишаючись у спокусі, ви не можете очікувати, що подолаєте гріх.

Відшкодування: Ви мусите, наскільки це можливо, відновити все, що було пошкоджено вашими діями, чи то стосується чиеїсь власності, чи доброї репутації. Добровільне відновлення демонструє Господові, що ви робитимете для покаяння все можливе.

Праведне життя. Недостатньо просто опиратися злу чи звільнити своє життя від гріха. Ви маєте наповнити своє життя праведністю і займатися діяльністю, що приносить духовну силу. Занурюйтеся в Писання. Щоденно моліться Господові, щоб дав вам силу понад вашу власну. Часом постіться щодо особистих благословень.

Цілковита послухність приносить у ваше життя повну владу євангелії, у тому числі—збільшену силу для подолання своїх слабкостей. Ця послухність включає вчинки, які ви спочатку могли не вважати частиною покаяння: відвідування зборів, сплату десятини, виконання служіння і прощення інших. Господь обіцяв:

Поклоніння

“Того, хто кається й виконує заповіді Господа, буде прощено” (УЗ 1:32).

Додаткові посилання: Лука 15:11–32; 2 Нефій 9:19–24; Мосія 4:1–3, 10–13; 26:30–31; УЗ 18:10–16

Див. також Віра; Гріх; План спасіння; Прощення; Спокуса; Спокута Ісуса Христа; Хрищення; Церковні дисциплінарні ради

Поклоніння

Поклонятися Богові—це виявляти до Нього свою любов, благоговіння, служити Йому і бути відданим. Господь наказав Мойсею: “Поклоняйся Богу, бо тільки Йому ти служитимеш” (Мойсей 1:15). У цьому розподілі Він наказав: “Люби Господа Бога твого всім своїм серцем, усією своєю могутністю, розумом і силою; і в ім’я Ісуса Христа служи Йому” (УЗ 59:5). Якщо ви ставите будь-яку особу чи річ вище Божої любові, то ви виявляєте облудне поклоніння, чи ідолопоклонство (див. Вихід 20:3–6).

Молитва є одним із способів, як ви можете поклонятися Батькові. Алма навчав свого сина Геламана: “Волай до Господа за всілякою для тебе підтримкою; так, нехай всі діяння твої будуть для Господа, і куди б ти не пішов, нехай буде це з Господом; так, нехай всі твої думки будуть націлені на Господа; так, нехай любов твого серця буде спрямована на Господа завжди” (Алма 37:36).

Ви повинні відвідувати церковні збори в душі поклоніння. Господь наказав: “Щоб ти міг повніше утримувати себе незаплямованим від світу, ходи в дім молитви і піднось свої священнодійства в Мій святий день; бо істинно це є день, призначений тобі, щоб відпочивати від своїх трудів і виявляти свою відданість Всевишньому” (УЗ 59:9–10).

Участь в обрядах священства є також частиною вашого поклоніння. Якщо ви благоговійно приймаєте причастя і відвідуєте храм, ви пам’ятаєте свого Небесного

Батька і поклоняєтесь Йому, і висловлюєте свою вдячність за Його Сина, Ісуса Христа.

Крім виявлення зовнішніх елементів поклоніння, ви повинні мати шанобливе ставлення, куди б ви не йшли і що б не робили. Алма навчав цього принципу групу людей, яких вигнали з місця їхнього поклоніння. Він допоміг їм побачити, що справжнє поклоніння не обмежується одним днем на тиждень (див. Алма 32:11). Розмовляючи з тією самою групою людей, Амулек, супутник Алми, захопив їх “поклоня[тися] Богові, в якому б місці ви не були, в душі і в істині” (Алма 34:38).

Додаткові посилання: Псалми 95:6–7; Мосія 18:25; Алма 33:2–11; УЗ 20:17–19, 29; Уложення віри 1:11

Див. також Бог Батько; Любов; Молитва; Піст і пожертвування від посту; Субота

Порнографія

Порнографією є будь-який матеріал, який зображує чи описує людське тіло чи сексуальну поведінку у спосіб, що збуджує сексуальні почуття. Вона розповсюджується численними засобами інформації, у тому числі—журналами, книжками, телебаченням, кіно, музикою та Інтернетом. Вона згубна для духу, як тютюн, алкоголь і наркотики для тіла. Будь-яке використання порнографічних матеріалів є порушенням заповіді Бога: “Не... чини перелобу... не роби нічого подібного до цього” (УЗ 59:6). Це може призвести до інших серйозних гріхів. Члени Церкви повинні уникати порнографії в будь-якій формі й протистояти їй виробництву, розповсюдженню і використанню.

Порнографія викликає дуже сильне звикання. Подібно іншим згубним звичкам, вона веде людей до експериментування і пошуку сильніших збуджень. Якщо ви експериментуєте з нею і дозволяєте собі

лишатись захопленим у її пастку, вона знищить вас, зруйнувавши ваш розум, серце і дух. Вона вкраде у вас почуття власної гідності й відчуття краси життя. Вона підірве вашу репутацію і приведе до згубних думок і, можливо, згубних вчинків. Вона завдасть жахливої шкоди вашим сімейним стосункам.

З причини швидкого звикання до порнографії і шкоди, якої вона може завдати тілу і духу, слуги Господа неодноразово попереджали нас стерегтися неї. Якщо ви потрапили в пастку порнографії, негайно зупиніться і шукайте допомоги. Через покаяння ви зможете отримати прощення і знайти надію в євангелії. Порадьтеся зі своїм єпископом чи президентом філії яким чином подолати свою проблему і шукайте зцілення через спокуту Ісуса Христа. Просіть Господа дати вам сили подолати цю жахливу залежність.

Додаткові посилання: Матвій 5:27–28; Римлянам 6:12; Алма 39:9; УЗ 42:23

Див. також Спокуса; Цнотливість

Приход (*Див. Церковна адміністрація*)

Причасні збори (*Див. Жертвування; Причастя; Субота*)

Причастя

Увечері перед Своїм розп'яттям Ісус Христос зустрівся зі Своїми апостолами і установив причастя. "Узявши ж хліб і вчинивши подяку, поламав і дав їм, проказуючи: Це тіло Моє, що за вас віддається. Це чиніть на спомин про Мене! По вечері так само ж і чашу, говорячи: Оця чаша Новий Заповіт у Моїй крові, що за вас проливається" (Лука 22:19–20). Після Свого воскресіння Він установив причастя серед нефійців (див. 3 Нефій 18:1–11).

Сьогодні ми приймаємо хліб і воду в пам'ять спокутної жертви Ісуса Христа. Цей обряд є суттєвою частиною нашого поклоніння і нашого духовного розвитку. Чим більше ми обмірковуємо його значення, тим святішим для нас він стає.

Згадування про Спасителя і Його спокуту

Причастя дає вам нагоду із вдячністю згадати про життя, служіння і спокуту Сина Бога.

З переломленням хліба ви згадуєте Його тіло. Ви можете пригадати Його фізичні страждання, особливо— Його страждання на хресті. Ви можете пригадати, що завдяки Його милості і благодаті воскреснуть усі люди, і їм буде надана можливість вічно жити разом з Богом.

З допомогою маленької чашечки води ви можете пригадати, що Спаситель пролив Свою кров у великих духовних стражданнях і муках, які розпочалися у Гефсиманському саду. Там Він сказав: "Обгорнена сумом смертельним душа Моя!" (Матвій 26:38). Скорившись волі Батька, Він страждав більше, ніж ми можемо збагнути: "Кров виступи[ла] з кожної пори, таким[и] великим[и] бу[ли] його страждання за злочестивість і мерзоти його народу" (Мосія 3:7). Ви можете згадати, що завдяки пролиттю Своєї крові Ісус Христос спас вас і всіх людей від того, що Писання називають "первісн[ою] вин[ою]" гріха Адама (Мойсей 6:54). Ви можете пригадати, що Він також страждав за гріхи, скорботи і біль усіх дітей Небесного Батька, забезпечуючи відпущення гріхів тим, хто кається і живе за євангелією (див. 2 Нефій 9:21–23).

Поновлення завітів і обіцяних благословень

Коли ви приймаєте причастя, то свідчите Богові, що пам'ятатимете Його Сина і після цього короткочасного священного обряду. Ви обіцяєте пам'ятати Його завжди.

Проколювання тіла

Ви свідчите, що хочете взяти на себе ім'я Ісуса Христа і будете виконувати Його заповіді. Приймаючи причастя і беручи такі зобов'язання, ви поновлюєте свій завіт хрищення (див. Мосія 18:8–10; УЗ 20:37).

Дотримуючись завіту хрищення, ви отримуєте великі благословення. Якщо ви поновлюєте його, Господь поновлює обіцяне відпущення ваших гріхів. Очищені від гріха, ви готові, “щоб Його Дух міг завжди бути з [вами]” (УЗ 20:77). Постійне спілкування з Духом є одним з найбільших дарів, що ви можете отримати у смертному житті. Дух направлятиме вас на шляхи праведності і спокою, вестиме до вічного життя з вашим Батьком на Небесах та Ісусом Христом.

Гідне прийняття причастя

Готуючись щотижня до причастя, знайдіть час перевірити своє життя і покаятися у своїх гріхах. Щоб приймати причастя, вам не треба бути досконалим, але вам треба мати у своєму серці дух покори і покаяння. Щотижня ви маєте готуватися до цього священного обряду зі скрушеним серцем і упокorenим духом (див. 3 Нефій 9:20).

Якщо ви наближаєтесь до причастя з благоговінням і серйозністю, яких воно вимагає, воно стає щотижневою нагодою для самоаналізу, покаяння і поновлення відданості—джерелом сили і постійного нагадування про спокуту Спасителя.

Додаткові посилання: 1 Коринтянам 11:23–29; Мороній 4–5; УЗ 20:75–79; 27:2

Див. також Завіт; Спокута Ісуса Христа

Проколювання тіла

Пророки останніх днів дуже негативно ставляться до проколювання тіла, за виключенням медичних причин. Якщо дівчата або жінки бажають проколоти вуха, їх заохочують носити лише одну пару скромних сережок.

Ті, хто нехтує цією порадою, демонструють відсутність поваги до себе і до Бога. Одного дня вони пожалкують про своє рішення.

Апостол Павло навчав щодо важливості наших тіл і небезпеки навмисного їх осквернення: “Чи не знаєте ви, що ви—Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? Як хто нівечить Божого храму, того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а храм той то ви” (1 Коринтянам 3:16–17).

Див. також Скромність; Татування

Пророки

Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми благословлені провідництвом живих пророків—натхненних чоловіків, покликаних говорити від імені Господа, таких як Мойсей, Ісая, Петро, Павло, Нефій, Мормон та інші пророки з Писань. Ми підтримуємо Президента Церкви як нашого пророка, провидця і одкровителя, єдину особу на землі, яка отримує одкровення для керівництва усією Церквою. Ми також підтримуємо радників у Першому Президентстві й членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Як і пророки давнини, пророки сьогодення свідчать про Ісуса Христа і вчать Його євангелії. Вони оголошують волю Бога і розповідають про Його характерні риси. Вони говорять сміливо і ясно, засуджуючи гріх і попереджаючи щодо його наслідків. Часом вони можуть бути натхненні пророкувати про майбутні події, які важливі для нас.

Ви завжди можете довіряти живим пророкам. Їхні вчення відображають волю Господа, Який заявив: “Що Я, Господь, сказав, Я сказав і не відмовляюся; і хоча небеса й земля минуться, Моє слово не минеться, але все буде здійснено, чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (див. УЗ 1:38).

Ваша найбільша безпека полягає у суворому дотриманні слів Господа, даних через Його пророків, зокрема, через сучасного президента Церкви. Господь попереджає, що ті, хто не звертають уваги на слова живих пророків, падуть (див. УЗ 1:14–16). Він обіцяє великі благословення тим, хто слідує за Президентом Церкви:

“Отже, ви повинні прислухатися до всіх його слів і наказів, які він даватиме вам, коли отримуватиме їх, ходячи у всій святості переді Мною;

Бо його слово ви повинні отримувати, як з Моїх власних уст, з усім терпінням і вірою.

Бо як будете робити це, ворота пекла не переможуть вас; так, і Господь Бог розжене сили темряви перед вами і зробить так, щоб небеса захиталися для вашого блага і заради слави Його імені” (УЗ 21:4–6).

Додаткові посилання: 2 Хронік 20:20; Амос 3:7; Ефесянам 2:19–20; 1 Нефій 22:1–2; Мосія 13:33–35; УЗ 107:91–92; Уложення віри 1:6

Пророцтво (Див. Духовні дари; Одкровення)

Прощення

Писання посилаються на прощення двояким чином. Господь заповідав нам покаятися у своїх гріхах і прагнути Його прощення. Він також заповідав нам прощати тих, хто образив нас чи заподіяв шкоди. Ісус радить нам у Господній молитві просити Небесного Батька “прости[ти] нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим” (Матвій 6:12).

Прагнення прощення від Господа

Гріх є важким тягарем. Він приносить тиск провини і муку знання, що ми діяли проти волі нашого Батька на Небесах. Він приносить постійні муки сумління, коли ми розуміємо, що своїми діями ми, можливо, заподіяли

шкоди іншим і перешкодили самі собі отримати благословення, які наш Батько уже готовий був нам дати.

Завдяки спокуті Ісуса Христа ми можемо отримати прощення своїх гріхів через щире і повне покаяння. Гріховність приносить страждання і біль, а Господнє прощення приносить полегшення, спокій і радість. Господь пообіцяв:

“Ось, хто покався у своїх гріхах, того прощено, і Я, Господь, не пам’ятаю їх більше” (УЗ 58:42).

“Коли ваші гріхи будуть як кармазин,—стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багряниця,—то стануть мов вовна вони” (Ісаія 1:18).

Ви можете відчути на власному досвіді це чудо незалежно від того чи ви хочете покаятися в серйозних гріхах, чи повсякденних слабкостях. Так само як Спаситель просив людей у стародавні часи, Він просить сьогодні вас:

“Прийдіть до Мене, усі стружені та обтяжені, і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм.

Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий” (Матвій 11:28–30).

“Чи повернетесь ви тепер до мене, і покаєтесь у ваших гріхах, і навернетесь, щоб я міг зцілити вас?

Так, істинно кажу я вам, якщо ви прийдете до Мене, ви матимете вічне життя. Дивіться, Моя рука милості простерта до вас, і хто прийде, того Я прийму; і благословенні ті, хто приходить до Мене” (3 Нефій 9:13–14).

Для пояснення покаяння, див. “Покаяння” сс. 104–108).

Прощення інших

Крім прагнення бути прощеними за свої власні гріхи, ми маємо бажати прощати інших. Господь сказав: “Отже, Я кажу вам, ви повинні прощати один одного; бо

Рай

той, хто не прощає своєму братові його провини, стоїть засуджений перед Господом; бо на ньому залишається більший гріх. Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” (УЗ 64:9–10).

У повсякденних обставинах життя ви, напевно, будете ображені іншими людьми—іноді невинно, іноді навмисно. У такій ситуації легко розлютитися чи розгніватися, або стати мстивим, але це не Господній шлях. Господь порадив: “Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує” (Матвій 5:44). Він, будучи на хресті, явив досконалий приклад прощення. Говорячи про римських воїнів, які розіп’яли Його на хресті, він молився: “Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!” (Лука 23:34, див. також Переклад Джозефа Сміта, Лука 23:35).

Моліться щодо сили прощати тих, хто образив вас. Відмовтеся від почуття гніву, гіркоти чи помсти. Шукайте в інших добра, а не зосереджуйтеся на їхніх помилках і не перебільшуйте їхніх слабкостей. Дозвольте Богові бути суддею згубних вчинків інших людей. Можливо і важко, щоб почуття образи пішли геть, але ви можете зробити це з допомогою Господа. Ви виявите, що прощення може виліковувати жахливі рани, замінивши отруту суперечки і ненависті миром і любов’ю, які може дати тільки Бог.

Додаткові посилання: Матвій 6:14–15; 18:21–22; 1 Нефій 7:16–21

Див. також Засудження інших; Покаяння; Спокута Ісуса Христа

Рай

У Писаннях слово *рай* застосовують у різному значенні. По-перше, воно означає місце спокою і щастя в посмертному духовному світі, приготоване для тих, кого було охрищено і хто залишився вірним (див. Алма 40:12;

Мороній 10:34). Ті, хто знаходиться у духовній в'язниці, мають можливість вивчати євангелію Ісуса Христа, каятися у своїх гріхах і завдяки роботі, яку ми виконуємо у храмах, отримувати обряди хрищення і конфірмації (див. УЗ 138:30–35). Якщо вони роблять це, то можуть потрапити в рай.

Друге застосування слова *рай* можна знайти в розповіді Луки про розп'яття Спасителя. Коли Ісус був на хресті, злочинець, також розп'ятий на хресті, сказав: “Спогадай мене, Господи, коли прийдеш у Царство Своє” (Лука 23:42). Згідно з Лука 23:43 Господь відповів: “Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!”. Пророк Джозеф Сміт пояснив, що це неправильний переклад, Господь насправді сказав, що злочинець буде з Ним у духовному світі.

Слово *рай* є також у 2 Коринтянам 12:4, де воно, можливо, означає Целестіальне царство. У десятому символі віри слово *райська* означає земну славу в Тисячолітті.

Див. також Воскресіння; План спасіння; Смерть, фізична

Розлучення

У брошурі “Сім'я: Проголошення світові” Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів “урочисто проголо[сили], що шлюб між чоловіком і жінкою висвячений Богом і що сім'я є основною частиною плану Творця для вічної долі Його дітей” (див. с. 135 цієї книги). Незважаючи на ці істини, в багатьох суспільствах розлучення стали звичайною справою, а їх кількість навіть серед членів Церкви зростає. Це зростаюче лихо не від Бога, а скоріше є роботою супротивника.

Кожне подружжя повинно працювати разом, аби бути гідним благословень вічного шлюбу. Якщо ви одружені й разом з дружиною (чоловіком) зазнаєте труднощів, пам'ятайте, що ліки від багатьох шлюбних конфліктів не в розлученні чи роздільному житті. Ліки

знаходяться в євангелії Ісуса Христа: у покайнанні, прощенні, чистоті і любові. Вони знаходяться у такому ставленні до вашої дружини (чоловіка), як ви бажали б аби ставилися до вас (див. Матвій 7:12). Працюючи над розв'язанням суперечностей, ви можете для отримання поради разом відвідати свого єпископа чи президента філії.

Див. також Любов; Милосердя; Сім'я; Храми; Шлюб

Розп'яття (Див. Спокута Ісуса Христа; Хрест)

Рукопокладання

Рукопокладання є процедурою, яку відкрив Господь для виконання багатьох обрядів священства, таких як конфірмація, висвячення, призначення служити в покликаннях, благословення хворих і надання інших благословень священства (див. УЗ 42:44; Уложення віри 1:4–5). Ті, хто мають належну владу, кладуть свої руки на голову тієї особи, яка отримує обряд. Чинячи так, вони служать засобом, через який Господь благословляє своїх дітей (див. УЗ 36:2).

Ця процедура завжди застосовувалася носіями священства. Адам висвятив своїх праведних нащадків чоловічої статі через рукопокладання (див. УЗ 107:40–50). Коли Яків благословляв Єфрема і Манасію, він поклав свої руки на їхні голови (див. Буття 48:14–19). Алма “висвятив священників і старійшин покладенням своїх рук згідно з чином Бога” (Алма 6:1). Апостоли Петро та Іван дарували Святого Духа через рукопокладання (див. Дії 8:14–17). У цьому розподілі Іван Христитель дарував Ааронове священство Джозефу Сміту і Оліверу Каудері через рукопокладання (див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–69).

Додаткові посилання: Числа 27:18–23; Дії 19:1–6; 1 Тимофію 4:14; УЗ 33:15; 35:6

Див. також Святий Дух; Священство

Сатана

Сатана, якого також називають супротивником чи дияволом, є ворогом праведності й тих, хто прагне слідувати за Богом. Він є духовним сином Бога, який колись був ангелом “у повноваженні в присутності Бога” (УЗ 76:25; див. також Ісаї 14:12; УЗ 76:26–27). Але на доземній Нараді на Небесах Люцифер, так звали тоді Сатану, повстав проти Небесного Батька і плану спасіння. У цьому бунті проти Бога Сатана “прагнув знищити свободу вибору людини” (Мойсей 4:3). Він сказав: “Я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно я зроблю це; тож дай мені Твою шану” (Мойсей 4:1).

Сатана переконав “третину воїнства небесного” відвернутися від Батька (УЗ 29:36). У результаті цього бунту Сатана і його послідовники були відсічені від присутності Бога і позбавлені благословення отримання фізичного тіла (див. Об’явлення 12:9). Вони були також позбавлені можливості отримати будь-яку спадщину у царстві слави.

Небесний Батько, аби частково збільшити наш досвід у смертному житті, дозволяє Сатані та його послідовникам спокушати нас (див. 2 Нефій 2:11–14; УЗ 29:39). Оскільки Сатана “прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам” (2 Нефій 2:27), він разом зі своїми послідовниками намагається відвести нас від праведності. Він влаштовує найсерйозніше протистояння найважливішим частинам плану щастя Небесного Батька. Наприклад, він намагається зганьбити Спасителя і священство, зародити сумнів щодо сили спокути, підробити одкровення, відвернути нас від істини і заперечувати особисту відповідальність. Він намагається зруйнувати сім’ю шляхом змішування статі, підтримки статевих стосунків поза шлюбом, висміювання шлюбу і відохочування народження дітей одруженими дорослими, які могли б виховати дітей у праведності.

Свідчення

Ви не повинні поступатися спокусам Сатани. У вас є сила, щоб вибирати добро всупереч злу, і ви завжди можете через молитву шукати Господньої допомоги. (Див. “Спокуса”, сс. 152–154).

Додаткові посилання: Ісаїя 14:12–17; 1 Нефій 15:23–24; 2 Нефій 2:16–18; Мороній 7:12; УЗ 10:5; 29:36–40, 46–47; 76:25–29

Див. також Гріх; Свобода волі; Спокуса

Свідчення

Свідчення—це духовний доказ, даний нам Святим Духом. Основою свідчення є знання, що Небесний Батько існує і любить нас, що Ісус Христос існує, що Він є Сином Бога і що Він здійснив нескінченну спокуту, що Джозеф Сміт, якого було покликано відновити євангелію, є пророком Бога, що сьогодні нас веде живий пророк і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є істинною Церквою Спасителя на землі. На такому фундаменті свідчення зростає, щоб кінець кінцем обійняти всі принципи євангелії.

Отримання і зміцнення свідчення

Як член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ви маєте священну нагоду і обов’язок отримати своє власне свідчення. Отримавши свідчення, ви повинні жити його упродовж усього свого життя. Ваше щастя у цьому житті та у вічності дуже залежить від того, чи ви “є доблес[ним] у свідченні про Ісуса” (УЗ 76:79; див. також вірші 51, 74, 101). Працюючи над цим, пам’ятайте такі принципи:

Пошук свідчення починається з праведного, щирого бажання. Ваш Небесний Батько благословить вас відповідно до праведних бажань вашого серця і ваших зусиль виконувати Його волю. Розмовляючи з групою людей, які ще не мали свідчення щодо євангелії, Алма навчав:

“Але знайте, якщо ви прокинетесь і пробудите сили свого розуму, аж до того, щоб зробити дослід над моїми словами, і скористуєтеся принаймні частинкою віри, так, навіть якщо ви не можете нічого, окрім того, щоб мати бажання повірити, нехай це бажання працює в вас, аж до того, як ви повірите так, що зможете дати місце для частини моїх слів” (Алма 32:27).

Свідчення приходить завдяки тихому впливові Святого Духа. Результати свідчення можуть бути дивовижними і змінювати життя, але зазвичай дар свідчення приходить у вигляді тихої впевненості, без ефективних виявів сили Бога. Навіть Алма, якого відвідав ангел і який бачив Бога сидячим на Його троні, повинен був поститися і молитися, аби отримати свідчення завдяки владі Святого Духа (див. Алма 5:45–46; 36:8, 22).

Завдяки досвіду ваше свідчення поступово зростатиме. Жоден не отримує повного свідчення відразу. Ваше свідчення міцнішатиме завдяки вашому досвіду. Воно розвиватиметься, коли ви виявлятимете бажання служити в Церкві, куди б вас не покликали. Воно зростатиме, коли ви приймете рішення дотримуватися заповідей. Надихаючи і зміцнюючи інших, ви побачите, що ваше свідчення продовжує розвиватися. Якщо ви будете молитися і поститися, вивчати Писання, відвідувати церковні збори і слухати, як інші діляться своїми свідченнями, ви будете благословлені моментами натхнення, що підтримуватимуть ваше свідчення. Якщо ви намагатиметесь жити за євангелією, такі моменти приходитимуть упродовж вашого життя.

Ваше свідчення зростатиме, якщо ви ділитиметесь ним. Не чекайте доки ваше свідчення розвинеться повністю, щоб поділитися ним з іншими. Свідчення частково розвивається, коли ним діляться. Насправді, ви виявите, що коли ви віддаєте своє свідчення, воно повертається до вас збільшеним.

Свідчення

На недільних зборах посту й свідчень і в розмовах з членами сім'ї та друзями ви можете почути підказку поділитися своїм свідченням. У таких випадках пам'ятайте, що вам не треба проголошувати довгу, вражаючу промову. Ваше свідчення буде найпотужнішим, якщо ви його висловіте у вигляді короткого, щирого переконання про Спасителя, Його вчення і відновлення. Моліться щодо провідництва і Дух допоможе вам дізнатися, як висловити почуття свого серця. Ви знайдете велику радість, допомагаючи іншим ділитися надією і впевненістю, які Господь дав вам.

Додаткові посилання: Іван 7:17; 1 Коринтянам 2:9–14; Якова 1:5–6; Мороній 10:3–5; УЗ 6:22–23; 62:3; 88:81

Див. також Бог Батько; Духовні дари; Молитва; Одкровення; Піст і пожертвування від посту; Святий Дух; Спокута Ісуса Христа

Світло Христа

Світло Христа “їде з присутності Бога, щоб заповнити неосяжність простору”. Воно є “світлом, яке є в усьому, яке дає життя всьому, яке є законом, яким усе управляється” (УЗ 88:12–13; див. також вірші 6–11). Ця сила є довічним впливом на життя усіх людей (див. Іван 1:9; УЗ 93:2). У Писаннях Світло Христа іноді називають Духом Господа, Духом Бога, Духом Христа або світлом життя.

Не треба плутати Світло Христа зі Святим Духом. Воно не є особою, як Святий Дух. Воно допомагає людині знайти істинну євангелію, христитися і отримати дар Святого Духа (див. Іван 12:46; Алма 26:14–15).

Сумління є проявом Світла Христа, що дозволяє нам відрізнити добро від зла. Пророк Мормон навчав: “Дух Христа дано кожній людині, щоб вона відрізняла добро від зла; ось чому я показую вам, як саме судити; бо все, що запрошує творити добро і переконує вірити в Христа,

послано силою і даром Христа; ось чому ви можете знати досконалим знанням, що це є від Бога... А тепер, браття мої, побачивши, що ви знаєте світло, за яким ви можете судити, світло, яке є світлом Христа, пильнуйте, щоб ви не судили невірно; бо яким судом судити будете, таким осудять і вас" (Мороній 7:16, 18).

Додаткові посилання: Іван 8:12; Алма 28:14

Див. також Святий Дух; Сумління

Свобода волі

Ваш Небесний Батько дав вам свободу волі, здатність вибирати і діяти самостійно. Свобода волі є невід'ємною частиною плану спасіння. Без неї ви були б нездатні навчатися, чи вдосконалюватися, чи слідувати за Спасителем. З нею ви "вільні вибрати волю і вічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають на вас у полоні та під владою диявола" (2 Нефій 2:27).

Ви мали силу вибирати навіть до свого народження. На доземній Нараді на Небесах Небесний Батько представив Свій план, який включав принцип свободи волі. Люцифер повстав і "намагався зруйнувати свободу вибору людини" (див. Мойсей 4:3). У результаті Люцифер і його послідовники були позбавлені привілею отримати смертне тіло. Ваша присутність на землі підтверджує, що ви скористалися своєю свободою волі слідувати планові Небесного Батька.

У смертному житті ви також маєте свободу волі. Від того, як ви користуєтесь цим даром, залежить щастя чи страждання у цьому та прийдешньому житті. Ви вільні вибирати і діяти, але не вільні вибирати наслідки своїх вчинків. Наслідки можуть не бути негайними, але вони завжди матимуть місце. Вибір добра і праведності веде до щастя, спокою і вічного життя, тоді як вибір гріха і зла зрештою приводить до душевного болю і нещастя.

Святий Дух

Ви відповідальні за рішення, які приймаєте. Ви не повинні нарікати на обставини, сім'ю або друзів, якщо вибрали послухатися Божих заповідей. Ви—дитя Бога, і вам дано велику силу. У вас є здатність вибирати праведність і щастя, незважаючи на обставини.

Ви також відповідальні за розвиток здібностей і талантів, даних вам Небесним Батьком. Ви відповідальні перед Ним за те, що робите зі своїми здібностями і як витрачаєте свій час. Не марнуйте свого часу. Будьте готові сумлінно працювати. Робіть вибір на користь багатьох добрих справ за власною волею.

Додаткові посилання: Повторення закону 11:26–28; 30:15–20; Ісус Навин 24:14–15; 2 Нефій 2; Геламан 14:30–31; УЗ 58:26–28; 101:78

Див. також План спасіння; Слухняність; Спокуса

Святий Дух

Святий Дух є третім членом Божества Він є духовною особою, яка не має тіла з плоті й кісток (див. УЗ 130:22). На Нього часто посилаються як на Духа, Святого Духа, Духа Бога, Духа Господа або Утішителя.

Ролі Святого Духа

Святий Дух працює в досконалій єдності з Небесним Батьком та Ісусом Христом, виконуючи певні ролі, аби допомогти вам жити праведно і отримати благословення євангелії.

Він “свідчить про Батька і Сина” (2 Нефій 31:18) та відкриває і навчає “істинн[ості] усього” (Мороній 10:5). Ви можете отримати надійне свідчення про Небесного Батька та Ісуса Христа тільки владою Святого Духа. Його спілкування з вашим духом містить значно більше, ніж будь-яке спілкування, яке ви можете мати завдяки своїм природним відчуттям.

Якщо ви намагатиметесь лишатися на шляху, що веде до вічного життя, Святий Дух “покаже вам усе, що вам слід робити” (див. 2 Нефій 32:1–5). Він може керувати вами у ваших рішеннях і захищати від фізичної і духовної небезпеки.

Через Нього ви можете отримати дари Духа на своє благо і на благо тих, кого ви любите і кому служите (див. УЗ 46:9–11).

Він є Утішителем (Іван 14:26). Так само, як м’який голос люблячого батька може заспокоїти дитину, що плаче, шепіт Духа може заспокоїти ваші страхи, втихомирить прискіпливі турботи вашого життя і заспокоїти вас, коли ви засмучені. Святий Дух може наповнити вас “надією і досконалою любов’ю” і “вчитиме [вас] мирним речам царства” (Мороній 8:26; УЗ 36:2).

Ви освячені Його владою, якщо каєтесь, отримуєте обряди хрищення і конфірмації і лишаєтесь вірними своїм завітам (див. Мосія 5:1–6; 3 Нефій 27:20; Мойсей 6:64–68).

Він є Святий Дух обіцяння (див. Ефесянам 1:13; УЗ 132:7, 18–19, 26). У цій ролі Він підтверджує, що отримані вами обряди священства і завіти, в які ви вступили, прийнятні Богові. Це схвалення залежить від вашої постійної відданості.

Дар Святого Духа

Усі чесні шукачі істини можуть відчувати вплив Святого Духа, який веде їх до Ісуса Христа і Його євангелії. Однак, повнота благословень, що дається через Святого Духа, досяжна тільки для тих, хто отримав дар Святого Духа і лишається гідним.

Після вашого хрищення в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів один або більше носіїв Мелхиседекового священства поклали руки на вашу голову і у священному обряді священства конфірмували вас у члени

Церкви. У частині цього обряду, що називають конфірмацією, ви отримали дар Святого Духа.

Дар Святого Духа відрізняється від впливу Святого Духа. До вашого хрищення ви могли час від часу відчувати вплив Святого Духа і через цей вплив ви могли отримати свідчення щодо істини. Тепер, коли ви маєте дар Святого Духа, ви маєте право, якщо виконуєте заповіді, на постійне спілкування з цим членом Божества.

Повна втіха від дару Святого Духа включає отримання одкровенень і спокою, служіння іншим і їх благословення через духовні дари, очищення від гріха і відповідність піднесенню в цілестіальне царство. Ці благословення залежать від вашої гідності; вони потроху приходять у часи, коли ви готові до них. Коли ви приводите своє життя у відповідність з волею Бога, ви поступово усе більше і більше отримуєте Святого Духа. Пророк Джозеф Сміт проголосив, що таємниці Божого Царства “можна побачити та зрозуміти тільки силою Святого Духа, якою Бог наділяє тих, хто любить Його, і очищає себе перед Ним” (див. УЗ 76:114–116).

Пам’ятайте, що “Дух Господа не живе в несвятих храмах” (Геламан 4:24). Навіть якщо ви отримали дар Святого Духа, Дух перебуватиме з вами, тільки якщо ви виконуєте заповіді. Він відлітатиме, якщо ви образите Його богохульством, нечистотою, неслухняністю, бунтом або іншими гріхами. Зберігайте себе чистим. Наповнюйте своє життя добротою, щоб ви були гідні постійного спілкування зі Святим Духом.

Додаткові посилання: Матвій 3:11; Іван 15:26; 16:13; Дії 2:38; 8:12–17; 19:1–6; 1 Коринтянам 2:9–14; 12:3; Галатам 5:22–23; 1 Нефій 10:17–19; 2 Нефій 31:17; УЗ 8:2–3; 39:20–24; 68:25–28; 121:46; Уложення віри 1:4

Див. також Божество; Духовні дари; Одкровення; Рукопокладання; Хрищення;

Священик (Див. Ааронове священство; Священство; Церковна адміністрація)

Священство

Священство є вічною силою і владою Бога. Силою священства Бог створив небеса і землю і керує ними. Цією силою Він викупляє і підносить Своїх дітей, здійснюючи “безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

Влада священства дана чоловікам на землі

Бог надає повноваження священства гідним членам Церкви чоловічої статі, щоб вони могли діяти в Його ім'я для спасіння Його дітей. Носії священства можуть бути вповноважені проповідувати євангелію, виконувати обряди спасіння та керувати Божим царством на землі.

Члени Церкви чоловічої статі можуть розпочинати своє служіння у священстві, коли їм виповниться 12 років. Вони починають з отримання Ааронового священства, а пізніше можуть бути визнані гідними для дарування їм Мелхиседекового священства. На різних етапах свого життя, готуючись до отримання різних обов'язків, вони отримують різні чини священства: диякон, учитель і священник в Аароновому священстві та старійшина і первосвященник у Мелхиседековому священстві. (Конкретну інформацію щодо Ааронового і Мелхиседекового священства див. на сс. 3–4 і 57–58).

Щоб член Церкви чоловічої статі отримав священство, уповноважений носій священства повинен його дарувати йому і висвятити в чин у цьому священстві (див. Євреям 5:4; УЗ 42:11; Уложення віри 1:5).

Хоча повноваження священства дарують тільки гідним членам Церкви чоловічої статі, благословення священства досяжні для всіх—чоловіків, жінок і дітей. Ми всі маємо користь від впливу праведного провідництва священства, і ми всі маємо привілей отримання спасительних обрядів священства.

Священство і сім'я

Найважливіше виконання обов'язків священства відбувається в сім'ї. У Церкві кожен чоловік і батько повинен старатися бути гідним того, щоб мати Мелхиседекове священство. Він головує у праведності і любові, як з рівноправним партнером, зі своєю дружиною і служить духовним провідником сім'ї. Він керує сім'єю у постійній молитві, вивченні Писань і домашньому сімейному вечорі. Він співпрацює з дружиною, щоб навчити дітей і допомогти їм підготуватися до отримання обрядів спасіння (див. УЗ 68:25–28). Він надає благословення священства для провідництва, зцілення і заспокоєння.

Багато членів Церкви не мають у своїх домівках гідного носія Мелхиседекового священства. Однак, завдяки служінню домашніх учителів і провідників священства усі члени Церкви можуть зазнати у своєму житті втіхи від влади священства.

Кворуми священства

Кворум священства є організованою групою братів, які мають однаковий чин священства. Найважливіша мета кворумів—служити іншим, створювати єдність і братерство і навчати один одного вчень, принципів і обов'язків.

Кворуми існують на всіх рівнях Церковної організації. Президент Церкви і його радники утворюють Кворум Першого Президентства. Дванадцять апостолів також утворюють кворум. Сімдесятники, Генеральні авторитети і територіальні авторитети, організовані у кворуми. Кожен президент колу головує над кворумом первосвящеників, що утворений з усіх первосвящеників колу. Зазвичай, кожен приход чи філія мають кворуми старійшин, священиків, учителів і дияконів. У приходах первосвященики також організовані і служать у групах первосвящеників.

Домашнє вчителювання

З часу висвячення носіїв священства в чин учителя, вони мають можливість і обов'язок служити домашніми вчителями. У такий спосіб вони виконують свій обов'язок "пильнувати Церкву, бути з ними і укріпляти їх" (УЗ 20:53).

Домашні вчителі мають священний обов'язок бути першим джерелом церковної допомоги окремим особам і сім'ям. Принаймні щомісяця вони відвідують закріпленних за ними членів Церкви. Відвідуючи закріпленних членів Церкви і виконуючи для них служіння, вони підтримують батьків у їхніх обов'язках, навчають євангелії кожного члена сім'ї, зміцнюють товариські стосунки і допомагають членам Церкви отримати храмові обряди і жити гідно благословень євангелії.

Провідники приходів і філій забезпечують, щоб домашні вчителі були призначені до кожної сім'ї чи окремої особи. Вони постійно спілкуються з домашніми вчителями, аби допомогти задовольнити духовні і мирські потреби кожного члена Церкви.

Ключі священства

Застосуванням влади священства у Церкві керують ті, хто тримає ключі священства (див. УЗ 65:2; 124:123). Ті, хто тримає ключі священства, мають право головувати і керувати Церквою у сфері їхніх повноважень. Наприклад, єпископ тримає ключі священства, які дозволяють йому головувати в його приході. Отже, коли в цьому приході якась дитина готується до хрищення, той, хто христитиме дитину, має отримати на це дозвіл від єпископа.

Усі ключі священства тримає Ісус Христос. Ключі, необхідні для керівництва Його Церквою, Він передав Своїм апостолам. Тільки старший апостол, Президент Церкви, може використовувати (або давати дозвіл іншій

людині використовувати) ключі священства для управління всією Церквою (див. УЗ 43:1–4; 81:2; 132:7).

Президент Церкви передає ключі священства іншим провідникам священства, тож вони можуть головувати в межах своєї відповідальності. Ключі священства отримують президенти храмів, місій, колів і округів, єпископи, президенти філій і президенти кворумів. Особа, яка служить на одній з цих посад, має ключі тільки до того часу, доки її не буде звільнено. Радники не отримують ключів, але вони отримують передане ним повноваження і обов'язки через покликання й призначення.

Праведне застосування священства

Якщо ви носій священства, пам'ятайте, що священство в усі часи і при всіх обставинах повинно представляти частину вашої суті. Це не плащ, який можна за бажанням одягти чи зняти. Будь-яке висвячення в чин священства є покликанням на служіння протягом усього життя з обіцанням, що Господь призначатиме вас виконувати Його роботу згідно з вашою відданістю.

Щоб отримати і застосовувати силу священства, ви маєте бути гідні. На вашу здатність служити впливають слова, які ви промовляєте, і ваша щоденна поведінка. Ваша прилюдна поведінка повинна бути вище усіляких дорікань. Ваша поведінка на самоті навіть ще важливіша. Через пророка Джозефа Сміта Господь проголосив, що “права священства нерозривно пов'язані з силами небес, і сили небес не можуть контролюватися й управлятися інакше, як тільки за принципами праведності” (УЗ 121:36). Він застерігав носіїв священства:

“Якщо ми починаємо приховувати свої гріхи, чи потурати своїй гордовитості, своєму суєтному честолюбству, чи контролювати душі дітей людських, чи панувати над ними, чи примушувати їх у будь-якій мірі неправедності, ось, небеса віддаляються; Дух Господа засмучується, а коли Він віддалився,—амінь священству

чи повноваженню того чоловіка. Ось, до того, як він збагне, його залишено на самоті” (УЗ 121:37–38).

Ви не можете підтримувати жодної влади чи жодного впливу інакше, як тільки “через переконання, довготерпіння, м’якість, і лагідність, і любов нелицемірну; добротою і чистим знанням, що вельми звеличує душу без лицемірства і без підступності”. Якщо вас “спонукає Святий Дух” комусь докорити, виявіть потім “більше любові до того, кому [ви] докоря[ли], щоб він не ставився до [вас] як до свого ворога; щоб він міг знати, що [ваша] вірність сильніша за узи смерті” (УЗ 121:41–44).

Якщо ви застосовуєте священство у праведності й любові, ви знайдете радість служіння інструментом у руках Господа. Він сказав:

“Нехай твоя утроба сповниться милосердям до всіх людей і до родини одновірних, і нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно; тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога; і вчення священства зрошатиме тобі душу, як роса з неба.

Святий Дух буде твоїм постійним супутником, а твій скіпетр—незмінним скіпетром праведності й істини; і твоє владарювання буде вічним владарюванням, і само по собі проливатиметься на тебе віковично” (УЗ 121:45–46).

Додаткові посилання: Іван 15:16; Дії 8:14–20; Якова 5:14–15; УЗ 13; 20; 84; 107; Джозеф Сміт—Історія 1:68–73

Див. також Ааронове священство; Відновлення євангелії; Мелхиседекове священство; Обряди; Церковна адміністрація

Сексуальна аморальність (*Див.* Цнотливість)

Сімдесятник (*Див.* Церковна адміністрація)

Сімдесятник-територіальний авторитет

(*Див.* Церковна адміністрація)

Сімейна молитва (*Див.* Молитва)

Сімейно-історична робота і генеалогія

3 квітня 1836 року в Кертлендському храмі пророк Ілля явився Джозефу Сміту і Оліверу Каудері. Він дарував їм владу запечатування священства, зробивши можливим для сімей бути запечатаними упродовж усіх поколінь. Даруючи цю владу, він виконав пророцтво про те, що Господь пошле його “повернути серця батьків до дітей, а дітей до батьків” (див. УЗ 110:14–16; див. також Малахія 4:5–6).

Через сімейно-історичну роботу ви можете брати участь у продовженні виконання цього пророцтва. Ви можете дізнатися про своїх предків і більше їх полюбити. Ви можете бути натхнені історіями їхньої мужності і віри. Ви можете передати цю спадщину своїм дітям.

Цю корисну інформацію ми отримуємо завдяки сімейно-історичній роботі, але це не є головними підставами для великих зусиль Церкви зі збирання генеалогічних записів. Усі сімейно-історичні зусилля Церкви спрямовані на необхідність сформувати “міцн[е] поєднання... між батьками і дітьми” (УЗ 128:18). Це міцне поєднання сформоване владою священства через священні храмові обряди, які ми отримуємо за наших предків.

Викуплення мертвих

Багато хто з дітей Небесного Батька помер, не маючи можливості отримати повноту євангелії. Завдяки Своїй милості і безмежній любові, Господь підготував для них шлях здобуття свідчення про євангелію і отримання спасительних обрядів священства.

У духовному світі євангелія “проповіду[ється] тим, хто помер у своїх гріхах, не пізнавши істину, або у провині, відкинувши пророків. [Іх] навч[ають] вірі в Бога, покаяттю від гріха, хрищенню за інших на відпущення гріхів, дару Святого Духа рукопокладанням і всім іншим

принципам євангелії, які... необхідно їм знати, щоб підготуватися для того, аби вони прийняли суд по-людському тілом, але жили по-Божому духом" (УЗ 138:32–34).

Багато хто у духовному світі сприймає євангелію. Однак, вони не можуть отримати для себе обрядів священства, бо не мають фізичних тіл. У святих храмах ми маємо привілей отримувати обряди за них. До цих обрядів відносяться хрищення, конфірмація, висвячення в Мелхиседекове священство (для чоловіків), ендаумент, запечатування шлюбу і запечатування дітей до батьків. Господь відкрив цю роботу пророкові Джозефу Сміту, відновивши порядок, який був відкритий християнам невдовзі після воскресіння Ісуса Христа (див. 1 Коринтянам 15:29).

Коли ви отримуєте обряди священства за померлих, ви стаєте для них спасителями на горі Сіон (див. Овдій 1:21). Ваші зусилля наближаються до духа спокутної жертви Спасителя—ви виконуєте роботу для спасіння інших, яку вони самі виконати не можуть.

Ваші обов'язки щодо сімейно-історичної роботи

У сімейно-історичній роботі ви маєте три основні обов'язки:

1. Отримати храмові обряди для себе і допомогти отримати їх найближчим членам сім'ї.
2. Мати діючу храмову перепустку і відвідувати храм настільки часто, наскільки це дозволяють обставини.
3. Збирати сімейно-історичну інформацію, щоб ви могли допомогти своїм предкам отримати храмові благословення.

Ви можете брати участь у храмовій і сімейно-історичній роботі, принаймні до певної міри, незалежно від

місця вашого проживання чи умов. Хоча, можливо, ви будете неспроможні зробити все, але щось зробити ви зможете. Такі ідеї можуть допомогти вам розпочати:

- Складати літопис важливих подій власного життя. Запишіть дату і місце свого народження, а також дати свого хрищення і конфірмації. Записуйте в особистий щоденник яскраві події свого життя, включаючи особисті переживання, що зміцнюватимуть віру ваших дітей та інших майбутніх поколінь.
- Дізнайтеся про своїх предків. Почніть із запису інформації з вашої пам'яті й доступних домашніх джерел. Запишіть життєву інформацію, яку ви точно пам'ятаєте чи можете знайти про рідних братів і сестер, батьків, дядьків і тіток, дідусів і бабусь, прабабусь і прадідів. Де можливо, отримайте копії свідоцтв або інші документи, що містять цю інформацію. Назбираючи більше інформації, ви можете пошукати в інших місцях, наприклад, у державних архівах. У місцевому приході чи філії може бути консультант із сімейної історії, який може допомогти вам. Ви також можете відвідати офіційний церковний веб-сайт із сімейної історії www.familysearch.org.
- Коли визначите своїх предків, використовуйте для запису знайденої інформації карту родоводу і бланки сімейної групи. Ці бланки є в наявності у паперовому вигляді чи у випущеному Церквою програмному забезпеченні, такому як Personal Ancestral File (Файл особистого родоводу).

Коли зберете необхідну інформацію про своїх предків, які померли не прийнявши євангелії, забезпечте проведення за них храмової роботи. Навіть якщо ви і члени вашої сім'ї не живете достатньо близько до храму, щоб виконувати обрядову роботу, ви можете передати імена предків до храму, щоб за них провели роботу

інші. Щоб дізнатися як це зробити, можна відвідати найближчий центр із сімейно-історичної роботи, або проконсультуватися зі спеціалістом приходу чи філії із сімейно-історичної роботи.

Пророк Джозеф Сміт проголосив, що “принципи щодо мертвих і живих не можна легковажно обійти, оскільки вони стосуються нашого спасіння. Бо їхнє спасіння є необхідним і життєво важливим для нашого спасіння, [бо]... вони без нас досконалі не можуть одержати—так само і нас без наших мертвих не можна зробити досконалими” (УЗ 128:15). Завдяки вашій участі у сімейно-історичній роботі ви разом з предками просуваєтесь до спасіння.

Див. також Храми

Сім'я

23 вересня 1995 року Президент Гордон Б. Хінклі, 15-й президент Церкви, прочитав на генеральних зборах Товариства допомоги наступне проголошення. Це натхненне проголошення, що називалося “Сім'я: проголошення світові”, стало остаточною заявою Церкви щодо сім'ї:

“Ми, Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою висвячений Богом і що сім'я є основною частиною плану Творця для вічної долі Його дітей.

Усі люди—чоловіки й жінки—створені на образ Божий. Кожна людина—це улюблений духовний син чи дочка небесних батьків і, як така, має божественні сутність і долю. Стать є важливою характеристикою індивідуальності передземної, смертної і вічної особи, а також її призначення.

У передземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися Йому

і прийняли Його план, за яким Його діти могли отримати фізичне тіло й набути земного досвіду, щоб розвиватися в напрямку досконалості і зрештою досягти своєї божественної долі як спадкоємці вічного життя. Божий план щастя дає можливість родинним зв'язкам продовжуватися і після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навічно.

Перша заповідь, яку Бог дав Адаму і Єві, стосувалася їхньої перспективи—як чоловіка і дружини—стати батьками. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям розмножуватися і наповнювати землю залишається в силі. Далі ми проголошуємо, як Бог заповідав, що священна сила породження має використовуватися тільки чоловіком і жінкою, які перебувають у законному шлюбі як чоловік і дружина.

Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлений Богом. Ми урочисто заявляємо, що життя—святе і що воно має важливе значення в Божому вічному плані.

Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити один одного, а також своїх дітей, і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей. “Діти—спадщина Господня” (Псалми 127:3). Батьки мають священний обов'язок виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби, учити їх любити один одного і служити один одному, виконувати заповіді Бога і бути законослухняними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері і батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

Сім'я висвячена Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є основною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в батьків, які перебувають у шлюбі, а також виховуватися батьком і матір'ю, які з

цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці. Щастя в сімейному житті може досягатися найкраще, коли сім'я ґрунтується на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім'ї ґрунтуються й утримуються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також повноцінного відпочинку. Згідно з божественним задумом батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності, він відповідає за забезпечення всім необхідним і захист своєї сім'ї. Мати в першу чергу відповідальна за піклування про своїх дітей. Матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків як рівноправні партнери. У випадку недієздатності, смерті чи інших обставин ролі в сім'ї можуть помінятися. Близькі родичі мають надавати допомогу, коли виникатиме в цьому необхідність.

Ми попереджаємо, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поведуться зі своїм подружжям чи з дітьми, або які не виконують свої сімейні обов'язки, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Крім того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе окремим людям, общинам і народам лихо, яке провіщали стародавні й сучасні пророки.

Ми закликаємо свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усюди створювати сприятливі умови, направлені на підтримання і зміцнення сім'ї як основного підрозділу суспільства" (*Ліягона*, жов. 1998, с.24).

Див. також Домашній сімейний вечір; Храми; Шлюб

Сіон

Учення і Завіти містять багато уривків, в яких Господь наказує святим "прагн[ути] розпочати й зміцнити справу Сіона" (УЗ 6:6; див. також УЗ 11:6; 12:6; 14:6).

Слово *Сіон* має в Писаннях різні значення. Найзагальнішим значенням слова є "чисті серцем"

Скромність

(УЗ 97:21). У такий спосіб слово *Сіон* часто використовують, щоб послатися на Господній народ або на Церкву та її коли (див. УЗ 82:14).

У перші дні цього розподілу провідники Церкви радили її членам будувати Сіон шляхом еміграції до центру поселення. Сьогодні наші провідники радять будувати Сіон де б ми не жили. Членів Церкви просять залишатися на землі їхнього народження і допомагати засновувати Церкву там. Будується багато храмів, отже, святі останніх днів можуть отримати храмові благословення по всьому світу.

Слово *Сіон* може також посилатися на конкретні географічні місця, наприклад:

- Місто Еноха (див. Мойсей 7:18–21).
- Стародавнє місто Єрусалим (див. 2 Самуїлова 5:6–7; 1 Царів 8:1; 2 Царів 9:28).
- Новий Єрусалим, який буде побудовано в окрузі Джексон, штат Міссурі (див. УЗ 45:66–67; 57:1–3; Уложення віри 1:10).

Додаткові посилання: Ісая 2:2–3; 1 Нефій 13:37; УЗ 35:24; 39:13; 45:68–71; 59:3–4; 64:41–43; 90:36–37; 97:18–28; 101:16–18; 105:5; 115:5–6; 136:31

Скромність

Скромність є виявом покори і добропристойності в одязі, зовнішньому вигляді, мові і поведінці. Якщо ви скромний, то не привертаєте до себе недоречної уваги. Замість цього, ви намагаєтесь “прославля[ти] Бога в тілі своєму та в дусі своєму” (1 Коринтянам 6:20; див. також вірш 19).

Якщо ви невпевнені, що ваш одяг і зовнішній вигляд є скромними, запитайте себе: “Чи почувався б я з такою зовнішністю зручно в присутності Господа?” Аналогічне запитання ви можете поставити собі стосовно своєї мови

і поведінки: “Чи сказав би я ці слова, або брав би участь у цих діях, якщо був би присутній Господь?” Ваша чесна відповідь на ці запитання може примусити вас зробити у своєму житті великі зміни. Наведена далі інформація допоможе вам у ваших зусиллях бути скромним.

Одяг і зовнішній вигляд

Пророки завжди радили нам скромно одягатися. Ця порада базується на істині, що людське тіло є священним Божим творінням. Своїм одягом і зовнішністю ви можете показати Господу, що знаєте, яким цінним є ваше тіло.

Ваш одяг показує хто ви є. Він надсилає про вас послання і впливає на вашу поведінку і реакцію інших. Коли ви охайні й скромно одягнені, то можете запросити в напарництво Духа і поширювати добрий вплив на тих, хто вас оточує.

Головним у заповіді бути скромним є розуміння священної сили породження, здатності приносити у світ дітей. Ця сила може використовуватися тільки у стосунках між чоловіком і дружиною. Відкритий і сексуально натякаючий одяг, до якого відносяться короткі шорти і спідниці, щільно прилягаючий одяг і спідниці, що не закривають живіт, можуть стимулювати бажання і вчинки, що порушують Господній закон цнотливості.

Крім уникнення відкритого одягу, ви повинні уникати крайнощів в одязі, зовнішності і зачісці. В одязі, зовнішньому вигляді й поведінці будьте завжди акуратним і чистим, ніколи—неохайним чи недоречно недбалим. Не спотворюйте себе татуванням або проколюванням тіла. Якщо ви жінка і бажаєте проколоти вуха, носіть тільки одну пару скромних сережок.

У всіх випадках підтримуйте високі норми скромності. Не знижуйте своїх норм, аби привернути увагу до свого тіла чи отримати схвалення інших. Справжні учні Ісуса Христа дотримуються Господніх норм незалежно від поширеної моди чи тиску з боку інших.

Мова і поведінка

Так само, як одяг і зовнішній вигляд, ваші мова і поведінка відображають ваш характер. Ваші слова і вчинки можуть мати сильний вплив на вас та інших. Виражайте себе чистою, позитивною, надихаючою мовою і вчинками, що приносять щастя оточуючим. Ваші зусилля бути скромним у словах і діях ведуть до збільшення провідництва і підтримки з боку Святого Духа.

Уникайте брудної мови і недбалого, нешанобливого використання імені Господа, що є таким звичайним у світі. Чиніть опір будь-якій спокусі взяти участь в екстремальній чи недоречній поведінці. Нешанобливий характер такої мови і поведінки зменшує вашу здатність отримувати тихі підказки Святого Духа.

Додаткові посилання: УЗ 42:40–41; Уложення віри 1:13

Див. також Богохульство; Проколювання тіла; Татуювання; Цнотливість

Слово мудрості

Слово мудрості—це закон здоров'я, відкритий Господом для нашої фізичної і духовної користі. В одкровенні, яке записане в розділі 89 Учення і Завітів, Господь каже нам яка їжа добра для нас, і які речовини для наших тіл нехороші. За послухність Слову мудрості Він обіцяє духовні і фізичні благословення.

У Слові мудрості Господь наказує нам не приймати у свої тіла такі речовини:

- Алкогольні напої (див. УЗ 89:5–7).
- Тютюн (див. УЗ 89:8).
- Чай і каву (див. УЗ 89:9; пророки останніх днів навчали, що термін “гарячі напої” означає чай і каву).

Будь-що шкідливе, що люди навмисно приймають у своє тіло, не знаходиться в гармонії зі Словом мудрості.

Це особливо стосується нелегальних наркотиків, які можуть знищити тих, хто потрапляє до них у залежність. Тримайтеся від них осторонь. Не експериментуйте з ними. Зловживання звичайними ліками також веде до руйнівної залежності.

Господь каже, що така їжа хороша для нашого тіла:

- Овочі і фрукти, що повинні використовуватися “з розсудливістю і дякуванням” (див. УЗ 89:10–11).
- М'ясо “тварин і птахів повітряних”, яке “треба вживати помірно” (див. УЗ 89:12–13).
- Такі зерна як пшениця, рис і овес, що є “опорою життя” (див. УЗ 89:14–17).

Благословення за дотримання Слова мудрості

Тим, хто дотримується Слова мудрості, Господь обіцяє:

“І всі святі, які не забувають дотримуватися цих слів і виконувати їх, ходячи в послухності заповідям, отримують здоров'я в череві та життєву силу в кістках;

І знайдуть мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби;

І бігтимуть—і не втомлюватимуться, і йтимуть—і не слабшатимуть.

І Я, Господь, даю їм обіцяння, що ангел знищення пройде повз них, як повз дітей Ізраїля, і не вб'є їх” (УЗ 89:18–21).

Подолання згубної звички

Найкраща лінія поведінки—повністю уникати речовин, які Господь забороняє у Слові мудрості. Але, якщо ви звикли до будь-якої з цих речовин, ви можете звільнитися від своєї згубної звички. Ви можете подолати цю звичку завдяки особистим зусиллям, завдяки силі Господньої благодаті, допомозі членів сім'ї та друзів і керівництву провідників Церкви.

Моліться про допомогу і робіть усе, що у ваших силах, аби протистояти спокусам, які приходять внаслідок згубної звички. Ваш Небесний Батько хоче, щоб ви отримали благословення, які приходять внаслідок дотримання Слова мудрості, і Він зміцнюватиме вас у ваших щирих зусиллях зробити це.

Додаткові посилання: УЗ 49:19–21; 59:15–20; 88:124; 89:1–4

Див. також Служняність; Спокуса

Служіння

Справжні учні Ісуса Христа бажають служити тим, хто їх оточує. Спаситель сказав: “По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою” (Іван 13:35).

Коли ви христилися, то склали завіт узяти на себе ім'я Ісуса Христа. Пророк Алма пояснив цей завіт групі новонавернених, які бажали христитися. Він зауважив, що їхнє бажання “прийти до кошари Бога” означає готовність здійснювати значне служіння: “нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими”, “сумувати з тими, хто сумує” і “співчувати тим, хто потребує співчуття” (Мосія 18:8–9).

Коли ви намагатиметесь служити іншим, візьміть собі за приклад Спасителя. Хоча Він прийшов на землю як Син Бога, Він смиренно служив тим, хто Його оточував. Він сказав: “Я серед вас, як службовець” (Лука 22:27).

Щоб навчити важливості служіння, Спаситель використав одну притчу. У цій притчі Він повертається на землю у Своїй славі і відділяє праведних від злочестивих. Праведним Він каже: “Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від закладин світу. Бо Я голодував був і ви нагодували Мене, прагнув і ви напоїли Мене, мандрівником Я був і Мене прийняли ви. Був нагий і Мене зодягли ви, слабував і Мене ви відвідали, у в'язниці Я був і прийшли ви до Мене” (Матвій 25:34–36).

Здивовані цими словами, праведні питають: “Господи, коли то Тебе ми голодного бачили і нагодували, або спрагненого і напоїли? Коли то Тебе мандрівником ми бачили і прийняли, чи нагим і зодягли? Коли то Тебе ми недужого бачили, чи в в’язниці і до Тебе прийшли?” (Матвій 25:37–39).

Тоді Господь відповідає: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40).

Спаситель закликає вас присвятити себе служінню іншим. Ваші можливості робити це безмежні. Щодня шукайте шляхи тішити серця, казати добрі слова, виконувати для інших роботу, яку вони самі для себе зробити не можуть, ділитися євангелією. Будьте сприйнятливими до шепоту Духа, який підказує вам служити. Ви виявите, що справжній ключ до щастя—це трудитися для щастя інших.

Додаткові посилання: Матвій 22:35–40; 25:41–46; Лука 10:25–37; Галатам 5:13–14; Мосія 2:17

Див. також Любов; Милосердя

Слухняність

У доземному існуванні Небесний Батько головував на великій Нараді на Небесах. Там ми дізналися про Його план спасіння, який включав час перевірки на землі: “Ми зробимо землю, на якій вони зможуть жити; І в цьому Ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм” (Авраам 3:24–25). Одна з причин, чому ви знаходитеся тут на землі,—показати своє бажання слухатися заповідей Небесного Батька.

Багато людей вважають, що заповіді є обтяжливими і що вони обмежують свободу і особистий розвиток. Але Спаситель навчав, що істинна свобода приходить тільки через слідування за Ним: “Як у слові Моїм позостанетеся,

тоді справді Моїми учнями будете, і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить” (Іван 8:31–32). Бог дає заповіді для вашої користі. Це люблячі настанови для вашого щастя і вашого фізичного і духовного благополуччя.

Пророк Джозеф Сміт навчав, що слухняність заповідям веде до Божих благословень. Він сказав: “Існує закон, нескасовно встановлений в небесах до заснування цього світу, на якому ґрунтуються всі благословення—і коли ми отримуємо якесь благословення від Бога, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується” (УЗ 130:20–21). Цар Веніямин також навчав цього принципу. “Я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і щасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога,—порадив він. Бо знайте, вони благословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять вірними до кінця, їх приймуть на небесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя. О пам’ятайте, пам’ятайте, що це є істинне; бо Господь Бог сказав це” (Мосія 2:41).

Наша слухняність заповідям є виразом нашої любові до Небесного Батька та Ісуса Христа. Спаситель сказав: “Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте” (Іван 14:15). Пізніше він проголосив: “Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його” (Іван 15:10).

Додаткові посилання: Ісус Навин 24:14–15; Екклезіяст 12:13; Матвій 7:21; Іван 7:17; 1 Нефій 3:7; УЗ 58:21–22; 82:8–10

Див. також План спасіння; Свобода волі

Смерть, духовна

Духовна смерть—це відокремлення від Бога. Писання вчать щодо двох джерел духовної смерті. Першим джерелом є Падіння, а другим—наша власна неслухняність.

Пророк Самуїл із Книги Мормона навчав: “все людство, падінням Адама будучи відсіченим від присутності Господа, вважається мертвим, стосовно того, що фізичне, і того, що духовне” (Геламан 14:16). Упродовж свого життя на землі ми відділені від присутності Бога. Ісус Христос через спокуту викупає кожного з нас із цієї духовної смерті. Самуїл свідчив, що воскресіння Спасителя “спокутує все людство від першої смерті—тієї духовної смерті... Ось, воскресіння Христа спокутує все людство, так, дійсно все людство, і приводить їх назад до присутності Господа” (Геламан 14:16–17). Пророк Легій навчав, що завдяки спокуті “усі люди приходять до Бога; отже, вони стоять у Його присутності, щоб Він судив їх згідно з істиною і святістю, яка в Ньому” (2 Нефій 2:10).

Крім того, духовна смерть приходить в результаті нашої власної неслухняності. Наші гріхи роблять нас нечистими і нездатними перебувати в присутності Бога (див. Римлянам 3:23; Алма 12:12–16, 32; Геламан 14:18; Мойсей 6:57). Ісус Христос пропонує викуплення з цієї духовної смерті через спокуту, але тільки якщо ми виявляємо віру в Нього, каємося у своїх гріхах і виконуємо принципи і обряди євангелії (див. Алма 13:27–30; Геламан 14:19; Уложення віри 1:3).

Додаткові посилання: 1 Нефій 15:33–35; Алма 40:26; 42:23

Див. Також Віра; Гріх; Падіння; Покаяння; Слухняність; Спокута Ісуса Христа

Смерть, фізична

Фізична смерть є відділенням духу від смертного тіла. Падіння Адама принесло у світ фізичну смерть (див. Мойсей 6:48).

Смерть є суттєвою частиною плану спасіння Небесного Батька (див. 2 Нефій 9:6). Аби стати подібними до нашого Вічного Батька, ми маємо зазнати смерть і потім отримати досконалі, воскреслі тіла.

Коли фізичне тіло помирає, дух продовжує жити. У духовному світі духів праведних “прийнято до стану щастя, який називається раєм, станом відпочинку, станом спокою, де вони будуть відпочивати від усіх своїх бід і від усіх турбот, і смутку” (Алма 40:12). Місце, яке називають духовною в’язницею, приготовано для “ти[х], хто помер у своїх гріхах, не пізнавши істину, або у провині, відкинувши пророків” (УЗ 138:32). Духів у в’язниці “навчено вірі в Бога, покаянню від гріха, хрищенню за інших на відпущення гріхів, дару Святого Духа рукопокладанням і всім іншим принципам євангелії, які... необхідно їм знати” (УЗ 138:33–34). Якщо вони приймають принципи євангелії, каються у своїх гріхах і приймають обряди, виконані за них, їх щиро приймуть до раю.

Завдяки спокуті і воскресінню Ісуса Христа фізична смерть є тільки тимчасовою: “Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть” (1 Коринтянам 15:22). Кожен воскресне, тобто дух кожної людини об’єднається з її тілом—“відновлен[ий] до свого належного і досконалого стану” і більше непідвладний смерті (Алма 40:23; див. також Алма 11:44–45).

Ви, мабуть, зазнавали болю, який супроводжує смерть члена сім’ї чи друга. Це природно відчувати смуток у такі моменти. Насправді, траур є одним з найглибших виявів любові. Господь сказав: “Живіть разом у любові так, щоб оплакувати втрату тих, хто помер” (УЗ 42:45). Єдиний спосіб позбавити смерть смутку—це позбавити життя любові.

Навіть коли ви сумуєте під час смерті тих, кого любите, ви можете отримувати заспокоєння в обіцянні воскресіння і впевненості, що сім’ї можуть бути навіки разом. Ви можете “бачи[ти] велику причину сумувати, і також радіти—сум через смерть і знищення серед людей, а радість через світло Христа, що веде до життя” (Алма 28:14; див. також вірші 9–13).

Крім отримання заспокоєння, коли вмирають ті, кого ви любите, ви можете бути спокійними, знаючи що ви, зрештою, теж помрете. Якщо ви живете за євангелією, ви можете пам'ятати обіцянку Господа: "Ті, хто вмирають у Мені, не відчують смаку смерті, бо вона буде солодкою для них" (УЗ 42:46).

Додаткові посилання: Ісая 25:8; 1 Коринтянам 15:51–58; 2 Нефій 9:6–15; Мосія 16:6–8

Див. також Воскресіння; План спасіння; Рай; Спокута Ісуса Христа

Смирення

Бути смиренным означає вдячно визнавати свою залежність від Господа—розуміти, що ви маєте постійну потребу в Його підтримці. Смирення є визнанням того факту, що ваші таланти і здібності є дарами Бога. Воно не є знаком слабкості, несміливості чи страху; воно вказує на те, що ви знаєте де знаходиться ваша сила. Ви можете одночасно бути смиренным і мужнім. Ви можете одночасно бути смиренным і сміливим.

Ісус Христос є для нас найвеличнішим прикладом смирення. Під час Свого смертного служіння Він завжди визнавав, що Його сила з'явилася завдяки Його залежності від Його Батька. Він сказав: "Я нічого не можу робити Сам від Себе... Не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене" (Іван 5:30).

Господь зміцнюватиме вас, якщо ви смиритимете себе перед Ним. Яків навчав: "Бог протривить гордим, а смиренным дає благодать... Упокоріться перед Господнім лицем, і Він вас підійме" (Якова 4:6, 10).

Додаткові посилання: Матвій 18:4; 23:12; 26:39; Лука 22:42; 1 Петра 5:5–6; Мосія 4:11–12; 15:6–7; Алма 5:27–28; Геламан 3:33–35; Етер 12:27; УЗ 12:8; 67:10; 112:10; 136:32–33

Сміт, Джозеф мол. (Див. Джозеф Сміт)

Сотворіння

Під провідництвом Небесного Батька Ісус Христос сотворив небеса і землю (див. Мосія 3:8; Мойсей 2:1). З Писань, відкритих через пророка Джозефа Сміта, ми знаємо, що у роботі сотворіння Господь організував елементи, що вже існували (див. Авраам 3:24). Він не створив світ “з нічого”, як вважають деякі люди.

Писання також учать, що Адам був “перш[ою] людин[ою] з усіх людей” (Мойсей 1:34). Бог створив Адама і Єву на Свій власний образ і на образ Свого Єдинонародженого (див. Мойсей 2:26–27).

Сотворіння є невід’ємною частиною плану спасіння Небесного Батька. Цей план дає кожному з нас можливість прийти на землю, де ми отримуємо фізичне тіло і виявляємо нашу свободу волі. На доземній Нараді Богів було зроблено таку заяву: “Ми зійдемо, бо є простір там, і ми візьмемо з цієї матерії, і ми зробимо землю, на якій вони зможуть жити; і в цьому ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм” (Авраам 3:24–25).

Ви є духовною дитиною Бога, і ваше тіло створено на Його образ. Щоб продемонструвати свою вдячність за ці благословення, ви можете турбуватися про своє тіло, виконуючи Слово мудрості та інші заповіді, що стосуються вашого духовного і фізичного здоров’я (див. УЗ 89; див. також УЗ 88:124). Ви можете також поважати інших людей як дітей Бога.

Як людина, що користується усією красою сотворіння, ви можете піклуватися про землю і допомагати зберігати її для наступних поколінь.

Додаткові посилання: Буття 1–2; Євреям 1:1–2; 1 Нефій 17:36; УЗ 38:1–3; 59:16–20; Мойсей 1–3; Авраам 4–5

Див. також Бог Батько; Ісус Христос; План спасіння

Спасенний (Див. Спасіння)

Спасіння

Розмовляючи з іншими християнами, ви можете іноді почути запитання: “Чи ви спасенні?” Ті, хто ставить це запитання, зазвичай мають на увазі щире сповідь, або проголошення, що ви прийняли Ісуса Христа, як свого особистого Господа і Спасителя. Ставлячи це запитання, вони виявляють свою віру в такі слова, написані апостолом Павлом:

“Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскрес Його з мертвих, то спасешся. Бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння” (Римлянам 10:9–10).

Відповідь на запитання “Чи ви спасенні?”

У Посланні до Римлян 10:9–10 слова *спасешся* і *спасіння* означають завітні стосунки з Ісусом Христом. Завдяки завітним стосункам, при умові нашої слухняності, нам забезпечено спасіння від вічних наслідків гріха. Кожен вірний святий останніх днів є спасеним у цьому значенні. Ми навернені до відновленої євангелії. Завдяки обряду хрищення, ми вступили у завітні стосунки зі Спасителем, взявши на себе Його ім'я. Ми поновлюємо наш завіт хрищення, коли приймаємо причастя.

Різні значення слова спасіння

У доктрині Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів слова *спасенний* і *спасіння* мають різні значення. Згідно цьому ваша відповідь на запитання “Чи ви спасенні?” буде або “Так”, або “Так, але при умові”. Подальші пояснення виділяють шість різних значень слова *спасіння*.

Спасіння від фізичної смерті. Усі люди зрештою вмирають. Але завдяки спокуті і воскресінню Ісуса Христа усі люди воскреснуть, спасенні від фізичної смерті.

Павло свідчив: “Як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть” (1 Коринтянам 15:22).

Спасіння від гріха. Аби бути очищеним від гріха завдяки спокуті Спасителя, ви маєте виявляти віру в Ісуса Христа, покаятися, хреститися і отримати дар Святого Духа (див. Дії 2:37–38). Якщо ви хрестилися і через належне повноваження священства отримали Святого Духа, умовно ви вже спасенні від гріха. Ви не будете повністю спасеними від гріха, доки не скінчите своє земне життя, витерпівши з вірою до кінця.

Зверніть увагу, що ви не можете бути спасенні у своєму гріху; ви не можете отримати безумовне спасіння просто проголошуючи свою віру у Христа з розумінням, що ви неминуче скоюватимете гріхи упродовж решти свого життя (див. Алма 11:36–37). Завдяки милості Бога ви можете бути спасенні від своїх гріхів (див. Геламан 5:10–11). Щоб отримати це благословення, ви маєте виявляти віру в Ісуса Христа, старатися виконувати заповіді, залишити гріх і відновлювати своє покаяння і очищення через обряд причастя.

Бути народженим знову. Іноді вас можуть запитати, чи не народилися ви знову. У Писаннях часто зустрічається принцип духовного народження знову. Новий Завіт містить учення Ісуса, що ми повинні “народит[ися] згори [знову]” і якщо ми не “роди[лися] з води й Духа, [ми] не може[мо] ввійти в Царство Боже” (Іван 3:3, 5). Це вчення підтверджене в Книзі Мормона: “Все людство, так, чоловіки і жінки, всі народи, коліна, язика і люди, повинні народитися знову; так, народитися від Бога, змінити свій тілесний і занепалий стан на стан праведності, будучи спокутуваними Богом, стаючи Його синами і дочками; і так вони стають новими створіннями; і якщо вони не зроблять цього, вони ніяк не зможуть успадкувати царство Бога” (Мосія 27:25–26).

Це повторне народження є процесом, що відбувається після вашого хрищення і отримання дару Святого

Духу. Воно приходить у результаті нашого бажання “увійти в завіт з нашим Богом, щоб виконувати Його волю, і бути послухними Його заповідям у всьому, що Він заповідатиме нам, у всі наші дні, що залишилися” (Мосія 5:5). У такому разі наші “серця змінилися через віру в Його ім’я; отже, [ми] народилися від Нього” (Мосія 5:7). Якщо ви хрестилися і отримали дар Святого Духа, склавши завіт взяти на себе ім’я Ісуса Христа, ви можете казати, що народилися знову. І ви можете поновлювати це повторне народження, приймаючи причастя кожного Суботнього дня.

Спасіння від незнання. Багато людей живе у стані темряви, не знаючи світла відновленої євангелії. Вони “утрим[ані] від істини, бо вони не знають, де знайти її” (УЗ 123:12). Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ви спасенні від цього стану. Ви знаєте про Бога Батька, Ісуса Христа, знаєте мету життя, план спасіння і свої вічні можливості. Ви можете жити як учень Спасителя, який проголосив: “Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя” (Іван 8:12).

Спасіння від другої смерті. Писання іноді кажуть про спасіння від другої смерті. Друга смерть є остаточною духовною смертю, станом відсічення від праведності й позбавлення місця у будь-якому з царств слави (див. Алма 12:32; УЗ 88:24). Ця друга смерть не відбудеться до Останнього суду і трапиться з дуже невеликою кількістю людей (див. УЗ 76:31–37). Майже кожній особі, яка будь-коли жила на землі, гарантовано спасіння від другої смерті (див. УЗ 76:40–45).

Вічне життя, або піднесення. У Писаннях слова *спасений* і *спасіння* часто стосуються вічного життя, або піднесення (див. Авраам 2:11). Вічне життя—це знати Небесного Батька та Ісуса Христа і перебувати з Ними вічно—успадкувати місце у найвищому ступені

Целестіального царства (див. Іван 17:3; УЗ 131:1–4; 132:21–24). Щоб отримати цей великий дар, ми повинні робити більше, ніж покаятися у своїх гріхах, христитися і бути конфірмованими відповідною владою священства. Чоловіки мають отримати Мелхиседекове священство, а всі члени Церкви повинні вступити у храм в священні завіти, включаючи шлюб на вічність, і дотримуватися їх.

Якщо ми застосовуємо слово *спасіння* в розумінні вічного життя, жоден з нас не може сказати, що ми спасенні у смертному житті. Цей славетний дар може надійти тільки після Останнього суду.

Додаткові посилання: Матвій 10:22; Марк 16:16; Ефесянам 2:8–10; Якова 2:14–18; 2 Нефій 25:23, 26; Мосія 5:8–15; 3 Нефій 9:21–22; Мороній 10:32–33; Уложення віри 1:3

Див. також Благодать; Вічне життя; План спасіння; Спокута Ісуса Христа; Хрищення; Царства слави

Спокуса

Як пророкував апостол Павло, останніми днями настануть “тяжкі часи” (2 Тимофію 3:1). Вплив супротивника дуже поширений і спокусливий. Але ви можете завдати поразки Сатані і подолати його спокуси. Небесний Батько подарував вам дар свободи вибору—силу вибрати добро над злом. Ви можете “упокори[тися] перед Господом і приклика[ти] Його святе ім’я, і пильнува[ти], і моли[тися] постійно, щоб вас не можна було спокусити понад те, що ви можете витримати” (Алма 13:28). Якщо ви охоче слухатиметесь заповідей, ваш Небесний Батько зміцнить вас для протистояння спокусі.

Така порада допоможе вам подолати спокусу:

Зосередьте своє життя на Спасителі. Пророк Гелама радив своїм синам: “Пам’ятайте, пам’ятайте, що на камені нашого Викупителя, який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли

у вихорі, так, коли весь його град і його могутня буря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будуть, вони не можуть упасти” (Геламан 5:12).

Моліться про силу. Коли воскреслий Спаситель прийшов до нефійців, Він навчав натовп: “Ви повинні пильнувати і молитися завжди, щоб не увійти у спокусу; бо Сатана жадає володіти вами, щоб він міг просіяти вас, як пшеницю. Отже, ви завжди повинні молитися Батькові в Моє ім’я” (3 Нефій 18:18–19). В останні дні Він дав схожу пораду: “Молись завжди, щоб ти міг вийти переможцем; так, щоб ти міг перемогти Сатану, і щоб ти міг уникнути рук слуг Сатани, які підтримують його роботу” (УЗ 10:5).

Щоденно вивчайте Писання. Якщо ви вивчатимете євангельські істини і застосовуватимете їх у своєму житті, Господь благословить вас силою протистояти спокусі. Нефій навчав: “Той, хто прислухається до слова Бога, і буде міцно триматися за нього, той ніколи не загине; і ніякі спокуси і вогненні стріли супротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення” (1 Нефій 15:24; див. також Геламан 3:29–30).

Наповніть своє життя добротою. Ви маєте для вибору так багато добра, що вам немає потреби брати участь у злі. Якщо ви наповнюєте своє життя добротою, ви не залишаєте місця для чогось ще.

Уникайте спокусливих місць і ситуацій. Ви не можете уникнути спокуси цілком, але ви можете уникати ймовірно спокусливих місць чи ситуацій. Ви можете також уникати непідходящих матеріалів у журналах, книжках, телебаченні, кінофільмах і музиці та в Інтернеті.

Старайтеся добре впливати на інших. Саме перед Своїми стражданнями у Гефсиманському саду Спаситель молився за Своїх учнів: “Вони не від світу, як і Я не від світу. Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг

їх від злого. Не від світу вони, як і Я не від світу. Освяти Ти їх правдою! Твоє слово то правда. Як на світ Ти послав Мене, так і Я на світ послав їх” (Іван 17:14–18). Як учень Ісуса Христа останніх днів ви можете бути у світі, але “не від світу”. Крім того, аби самому уникнути спокуси, ви можете впливати на інших, щоб вони жили хорошим, здоровим життям. Ви можете подавати праведний приклад, бути хорошим другом, брати участь у громадському служінні й при нагоді піднімати свій голос на захист моральних цінностей.

Ніколи не вагайтеся у своєму рішенні протистояти спокусі. Старайтеся слідувати прикладу Спасителя, Який “перестраждав спокуси, але не звертав уваги на них” (УЗ 20:22). Коли Сатана спокушав Ісуса у пустині, Господь ніколи не вагався. Його відповідь була швидкою і непохитною: “Відступися від Мене, сатано” (Матвій 16:23). Завдяки своїм праведним думкам, словам і вчинкам, ви можете відповідати на спокуси ворога з таким самим переконанням. “Спротивляйтесь дияволу, то й утече він від вас. Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас” (Якова 4:7–8).

Додаткові посилання: Римлянам 12:21; Ефесянам 6:11–17; Якова 1:12, УЗ 23:1; 31:12; Мойсей 1:12–22

Див. також Піст і пожертвування від посту; Покаяння; Сатана; Світло Христа; Свобода вибору; Святий Дух; Сумління

Спокута Ісуса Христа

Слово спокутувати означає примиряти, відновлювати гармонію. Через спокуту Ісуса Христа ми можемо бути примирені з нашим Небесним Батьком (див. Римлянам 5:10–11; 2 Нефій 25:23; Кн. Якова 4:11). Зрештою, ми зможемо на віки вічні перебувати в Його присутності, “ставши досконалими через Ісуса” (див. УЗ 76:62, 69).

Ісуса Христа було “підготовлено від заснування світу, щоб спокутувати [Його] народ” (Етер 3:14).

У передземному духовному світі Небесний Батько представив вічний план спасіння, який вимагав нескінченної і вічної спокути. У передземному житті Ісус, відомий тоді як Єгова, смиренно оголосив, що Він виконуватиме волю Батька щодо здійснення цього плану (див. Мойсей 4:2). Таким чином, Його було наперед висвячено для здійснення спокути—прийти на землю, зазнати покарання за наші гріхи, померти на хресті й бути воскресеним. Він став “Агнц[ем], заколен[им] від закладин світу” (Об’явлення 13:8; див. також 1 Петра 1:19–20; Мойсей 7:47).

Спокута є найвищим виявом любові нашого Небесного Батька до нас (див. Іван 3:16). Вона є також найвеличнішим виявом любові Спасителя до Батька і до нас (див. Іван 14:28–31; 15:9–13; 1 Івана 3:16; УЗ 34:3; 138:1–4).

Наша потреба у спокуті

Усі люди як нащадки Адама і Єви успадковують наслідки Падіння. Усі ми, будучи відсіченими від присутності Бога, зазнаємо духовної смерті і всі ми підвладні фізичній смерті, яка є смертю фізичного тіла (див. Алма 42:6–9; УЗ 29:41–42).

У своєму павшому стані ми підвладні опорі і спокусі. Коли ми піддаємося спокусі, ми віддаляємося від Бога і не відповідаємо Його славі (див. Римлянам 3:23).

Вічна справедливість вимагає, щоб наслідки Падіння залишалися і ми були покарані за свої власні гріхи. Без спокути духовна і фізична смерть утворили б між нами і Богом нездоланну перешкоду. Оскільки ми не можемо спасти себе самі від Падіння чи від власних гріхів, ми назавжди залишилися б відділеними від нашого Небесного Батька, бо “ніщо нечисте не може перебувати... в Його присутності” (Мойсей 6:57).

Єдиний спосіб для нас бути спасеними—це якщо хтось інший нас спасе. Нам потрібен хтось, хто задовольнить вимоги справедливості—стоячи на нашому місці,

візьме на себе тягар Падіння і заплатить за наші гріхи. Ісус Христос завжди був єдиним, здатним здійснити таку жертву.

Ісус Христос—наша єдина надія

Ще з часів до сотворіння землі Спаситель був нашою єдиною надією на “мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде” (див. УЗ 59:23).

Тільки Він мав владу віддати Своє життя і знову прийняти його. Від Своєї смертної матері, Марії, Він успадкував здатність вмирати. Від Свого безсмертного Батька Він успадкував силу подолати смерть. Він заявив: “Бо як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі” (Іван 5:26).

Тільки Він міг викупити нас від наших гріхів. Бог Батько дав Йому таку владу (див. Геламан 5:11). Спаситель міг отримати цю владу і здійснити спокуту, бо Він утримувався від гріха: “Він перестраждав спокуси, але не звертав уваги на них” (УЗ 20:22). Живучи досконалим, безгрішним життям, Він був вільний від вимог справедливості. Він міг сплатити борг за тих, хто покався, бо Він мав владу викуплення і не мав боргів перед справедливостю. Він може сказати:

“Батьку, подивись на страждання і смерть Того, Хто не вчинив ніякого гріха, Кого Ти так уподобав; подивись на кров Твого Сина, яку було пролито, кров Того, Кого Ти віддав, щоб Тебе було прославлено;

Отже, Батьку, помилуй цих Моїх братів, які вірять у Моє ім'я, щоб вони могли прийти до Мене і мати вічне життя” (УЗ 45:4–5).

Дійсно, “не буде дано ніяке інше ім'я або іншу путь, чи засіб, якими спасіння може прийти до дітей людських, тільки в імені Христа, Господа Вседержителя, і через нього” (Мосія 3:17).

Спокутна жертва

Спокутна жертва Ісуса відбулася в Гефсиманському саду і на хресті Голгофи. У Гефсиманії Він підкорився волі Батька і почав брати на Себе гріхи всіх людей. Він відкрив дещо з того, що Йому довелося відчувати, коли Він платив за наші гріхи:

“Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються;

Але якщо вони не покаються, вони повинні страждати саме так, як Я;

Таким стражданням, яке примусило Мене, самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом—і Я хотів, щоб Я міг не пити з цієї гіркої чаші і відсахнутися—

Проте, слава нехай буде Батькові, і Я скуштував і закінчив Свої приготування для дітей людських” (УЗ 19:16–19; див. також Лука 22:44; Мосія 3:7).

Дозволивши розіп’яти Себе, Спаситель продовжував страждати за наші гріхи—“піднят[ий] на хресті і вбит[ий] за гріхи світу” (1 Нефій 11:33).

Він дозволив Собі померти на хресті. Тоді Його тіло поклали в могилу, доки Він не воскрес і не став “первіст[ком] серед покійних” (1 Коринтянам 15:20). Через Свою смерть і воскресіння Він подолав фізичну смерть для всіх нас. Пізніше Він казав:

“Я прийшов у світ виконати волю Мого Батька, тому що Мій Батько послав Мене.

І Мій Батько послав Мене, щоб Мене було піднято на хресті; і після того як Мене було піднято на хресті, щоб я Міг привести всіх людей до Себе, щоб так як Мене було піднято людьми, так і людей буде піднято Батьком, щоб вони стали переді Мною, щоб бути судженими за свої діяння, чи то вони добрі, чи то вони злі—

І з цієї причини Мене було піднято; отже, згідно з силою Батька Я приведу всіх людей до Себе, щоб їх було суджено згідно з їхніми діяннями.

І станеться, що кожний, хто покається і буде хрищений в Моє ім'я, буде сповнений; і якщо він витерпить до кінця, ось того Я вважатиму невинним перед Моїм Батьком того дня, коли Я стану судити світ" (3 Нефій 27:13–16).

Загальне викуплення Падіння

Через спокуту Ісус Христос викупляє усіх людей від наслідків Падіння. Усі люди, які будь-коли жили на землі і які будь-коли житимуть на ній, будуть воскреснені і повернуться у присутність Бога на суд (див. 2 Нефій 2:5–10; Геламан 14:15–17). Завдяки принесеному Спасителем дару милості і викупної благодаті ми всі отримуємо дар безсмертя і вічно житимемо в прославлених, воскреслих тілах.

Спасіння від наших гріхів

Хоча всі ми безумовно викуплені від загальних наслідків Падіння, ми відповідаємо за свої власні гріхи. Але ми можемо бути прощені й очищені від плями гріха, якщо "приклад[аємо] спокутуючу кров Христа" (Мосія 4:2). Ми мусимо виявляти віру в Ісуса Христа, каятися, христитися для відпущення гріхів і отримати дар Святого Духа... Алма радив:

"Ви повинні покаятися, і народитися знову; бо Дух каже, що якщо ви не народитесь знову, ви не зможете успадкувати царство небесне; тому приходьте і христіться на покаяння, щоб ви могли омитися від ваших гріхів, щоб ви могли мати віру в Агнця Божого, Який забирає гріхи світу, Який має силу спасати й очищати від усякої неправедності" (Алма 7:14).

Дар вічного життя.

Спаситель проголосив, що вічне життя—"найвеличніший з усіх дарів Бога" (УЗ 14:7). Отримати вічне життя

означає бути гідним перебувати в присутності Бога, успадкувавши місце у вищому ступені Целестіального царства. Цей дар можливий тільки завдяки спокуті Ісуса Христа. Мормон сказав: “І що це таке, на що ви маєте надіятися? Ось, я кажу вам, що ви матимете надію, через спокуту Христа і силу Його воскресіння, воскреснути до життя вічного, і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням” (Мороній 7:41).

Аби отримати цей дар, ми повинні відповідати певним умовам. Ми маємо вірити в Ісуса Христа, покаятися у своїх гріхах і з вірою витерпіти до кінця. Ми маємо виконати обряди спасіння: хрищення, отримання дару Святого Духа, висвячення в Мелхиседекове священство (для чоловіків), отримання храмового ендаументу і запечатання свого шлюбу. Виконавши ці обряди і дотримуючись відповідних завітів, ми прийдемо до Христа і, зрештою, отримаємо дар вічного життя (див. Уложення віри 1:3).

У своїй нескінченній справедливості і милості Господь дає також вічне життя “усі[м], хто померли, не пізнавши цієї євангелії, хто прийняв би її, якби їм було дозволено залишитися” і “діт[ям], які померли до того, як досягли років підзвітності” (УЗ 137:7, 10).

Спаситель запрошує усіх нас отримати вічне життя: “Він посилає запрошення всім людям, бо руки милості простерті до них, і Він каже: Покайтеся, і Я прийму вас. Дійсно, Він каже: Прийдіть до Мене, і ви скуштуєте плоду дерева життя; так, ви будете їсти і пити хліб і воду життя вільно” (Алма 5:33–34).

Знаходження спокою і зцілення через спокуту

Благословення спокути Спасителя поширюються через вічність, але вони приходять також у це життя. Коли ви прийдете до Христа, ви знатимете радість буття чистим перед Господом. Ви зможете повторити слова

Алми, який після багатьох гріхів і бунту зазнав болісного, але зцілюючого процесу покаяння. Після того, як його було прощено, він свідчив:

“Я не пам’ятаю більше болю; так, мене більше не мучила згадка про мої гріхи.

І ох, яка радість, і яке дивне світло я побачив; так, мою душу сповнила радість, така ж надзвичайна, якою була й моя мука!

...Не може бути нічого такого гострого і такого гіркого, якими були мої муки... з іншого боку, не може бути нічого такого гострого і солодкого, якою була моя радість” (Алма 36:19–21).

Крім викуплення від гріховних страждань Спаситель пропонує спокій у часи випробувань. Як частину Своєї спокути Спаситель узяв на Себе муки, хвороби і недуги усіх людей (див. Алма 7:11–12). Він розуміє ваші страждання, бо Він відчув їх. Маючи таке досконале розуміння, Він знає як допомогти вам. Ви можете покласти “на Нього всю вашу журбу, бо Він опікується вами” (1 Петра 5:7).

Через вашу віру і праведність і завдяки Його спокутній жертві можуть бути скомпенсовані і врегульовані належним чином усі несправедливості, образи і муки цього життя. Благословення, в яких відмовлено в цьому житті, будуть надані у вічності. І хоча зараз Він не може полегшити всіх ваших страждань, Він благословить вас спокоем і розумінням, і силою “щоб [ви] могли зносити свої тягарі з легкістю” (Мосія 24:15).

“Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені,—сказав Спаситель,—і Я вас заспокою!” (Матвій 11:28). З іншої нагоди Він знову пообіцяв Свій спокій, сказавши: “Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!” (Іван 16:33). Такі обіцяння спокути у цьому житті і у вічності.

Додаткові посилання: Ісая 49:13–16; 53; Матвій 26–28; Марк 14–16; Лука 22–24; Іван 10:14–15; 11:25–26; 14:6; 15:13; 19–20; 1 Коринтянам 15:20–22; Євреям 4:14–16; 1 Івана 1:7; 1 Нефій 10:6; 2 Нефій 2:1–10; 9;

25:23–26; Кн. Якова 4:12; Мосія 3:1–19; Алма 22:14; 34:5–18; 42; Геламан 5:9–12; 14:13–19; 3 Нефій 9:14–22; 27:13–22; Мормон 9:10–14; Етер 12:27, 41; Мороній 8:5–26; 10:32–33; УЗ 18:10–12; 19:15–24; 20:17–34; 45:3–5; 76:40–43; Мойсей 1:39

Див. також Бог Батько; Віра; Вічне життя; Воскресіння; Євангелія; Милість; Обряди; Падіння; План спасіння; Покаяння; Прощення; Смерть, духовна; Смерть, фізична; Спасіння; Справедливість; Хрищення; Царства слави

Справедливість

Справедливість є незмінним законом, що приводить до наслідків вчинків. Завдяки закону справедливості ви отримуєте благословення, коли слухаєтеся Божих заповідей (див. УЗ 130:21–22). Закон справедливості також вимагає, щоб було понесено покарання за кожний скоєний вами гріх. Він вимагає, щоб ніщо нечисте не могло жити з Богом (див. 1 Нефій 10:21).

Коли Спаситель здійснив спокуту, Він взяв наші гріхи на Себе. Він був здатний “задовольнити закон повною мірою” (2 Нефій 2:7), бо підкорив Себе покаранню, якого цей закон вимагав за наші гріхи. Вчинивши так, Він “викона[в] вимоги справедливості” і поширив милість на кожного, хто кається і слідує за Ним (див. Мосія 15:9; Алма 34:14–16). Оскільки Він заплатив ціну за наші гріхи, ви не страждатимете, якщо покаєтесь (див. УЗ 19:15–20).

Додаткові посилання: 2 Нефій 9:26; Алма 42

Див. також Милість; Покаяння; Спокута Ісуса Христа

Старійшина (*Див.* Мелхиседекове священство; Священство)

Субота

Субота—це Господній день, відведений щотижня для відпочинку і поклоніння. У часи Старого Завіту завітний Божий народ дотримувався Суботи на сьомий

день тижня, бо сотворивши землю, на сьомий день Бог відпочивав. У Десяти заповідях Господь наголошував на важливості дотримання Суботи:

“Пам’ятай день суботній, щоб святити його!

Шість день працой і роби всю працю свою,

А день сьомий—субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, і худоба твоя, і приходько твій, що в брамах твоїх.

Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботній і освятив його” (Вихід 20:8–11).

Після воскресіння Ісуса Христа, яке сталося в перший день тижня, учні Господа почали дотримуватися Суботи у перший день тижня, у неділю (див. Дії 20:7).

У останні дні Господь заповідав нам продовжувати дотримуватися Суботи. Він пообіцяв нам, що якщо ми дотримуватимемося цієї заповіді, то отримаємо “повнот[у] землі” (див. УЗ 59:16–20).

Оскільки Субота є священним днем, його треба відвести для гідної, святої діяльності. Утримання від роботи і розваг недостатньо. Насправді, якщо у Суботу ми просто байдикуємо, нічого не роблячи, ми не зберігаємо цей день у святості. В одкровенні, даному Джозефові Сміту в 1831 році, Господь заповідав: “І щоб ти міг повніше утримувати себе незаплямованим від світу, ходи в дім молитви і піднось свої священнодійства в Мій святий день; бо істинно це є день, призначений тобі, щоб відпочивати від своїх трудів і виявляти свою відданість Всевишньому” (УЗ 59:9–10). Згідно з цим одкровенням ми щотижня відвідуємо причасні збори. У суботній день можна ще робити таке: молитися, розмірковувати, вивчати писання і вчення пророків останніх днів, писати листи членам сім’ї і друзям, читати благодотвірні матеріали, відвідувати хворих і страждаючих, відвідувати інші церковні збори.

Додаткові посилання: Вихід 31:16–17; Мосія 18:23; УЗ 59:11–14; 68:29

Див. також Благоговіння; Поклоніння; Причастя

Сумління

Усі люди народжуються зі здатністю відрізнити правильне від неправильного. Ця здатність, що називається сумлінням, є проявом світла Христа (див. Мороній 7:15–19).

Ваше сумління є захистом, що допомагає вам триматися осторонь від духовно шкідливих ситуацій. Коли ви слухаетесь заповідей і приймаєте праведні рішення, ваше сумління спокійне.

Коли ви грішите, то відчуваєте муки сумління чи провину так само, як відчуваєте фізичний біль, коли поранені. Це природна відповідь вашого сумління на гріх, і вона може привести вас до покаяння.

Покаяння і прощення поновлюють спокій вашого сумління. З іншого боку, якщо ви ігноруете своє сумління і не каєтесь, ваше сумління мовчить так, ніби ви “спали[ли] сумління своє” (1 Тимофію 4:2).

Навчіться слухатися свого сумління. Це важлива частина виявлення вашої свободи волі. Чим більше ви слухаетесь свого сумління, тим сильнішим воно ставатиме. Чутливе сумління є ознакою здорового духу.

Додаткові посилання: Мосія 4:1–3; УЗ 84:45–47

Див. також Світло Христа; Свобода волі; Слухняність; Спокуса

Татуювання

Пророки останніх днів рішуче відраджують татуювати тіло. Ті, хто нехтують цією порадою, виявляють відсутність поваги до себе і до Бога. Апостол Павло навчав про значення наших тіл і небезпеку навмисного їх осквернення: “Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? Як хто нівечить Божого храма,

того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а храм той то ви" (1 Коринтянам 3:16–17).

Якщо ви маєте татуювання, ви носите постійне нагадування про скоєну вами помилку. Ви могли б подумати над його вилученням.

Див. також Проколювання тіла

Телестіальне царство (*Див.* Царства слави)

Террестріальне царство (*Див.* Царства слави)

Тисячоліття

Тисячоліття—це відрізок часу в 1000 років. Коли ми кажемо про "Тисячоліття", ми маємо на увазі 1000 років після Другого пришествя Спасителя (див. Об'явлення 20:4; УЗ 29:11). Під час Тисячоліття "Христос буде особисто царювати на землі" (Уложення віри 1:10).

Тисячоліття буде часом праведності й миру на землі. Господь відкрив, що "в той день ворожнеча людей, і ворожнеча тварин, так, ворожнеча всякої плоті припиниться" (УЗ 101:26; див. також Ісаїя 11:6–9). Сатану буде "зв'язано, щоб він не мав місця в серцях дітей людських" (УЗ 45:55; див. також Об'явлення 20:1–3).

Під час Тисячоліття усі люди на землі будуть добрими і праведними, але багато з них ще не отримає повноти євангелії. Отже, члени Церкви братимуть участь у місіонерській роботі.

Під час Тисячоліття члени Церкви братимуть також участь у храмовій роботі. Святі останніх днів продовжуватимуть будувати храми і виконувати обряди за своїх померлих родичів. Під проводом одкровенень вони підготують записи про своїх предків, аж до Адама і Єви.

Повна праведність і мир триватимуть доки не закінчаться 1000 років, коли Сатану "буде звільнено на короткий час, щоб він міг зібрати разом свої війська". Армії

Сатани битимуться з небесним воїнством, яке очолюватиме Михаїл, чи Адам. Сатана зі своїми послідовниками зазнає поразки, і вони будуть вигнані на віки вічні. (Див. УЗ 88:111–115).

Додаткові посилання: УЗ 45:55–59; 101:22–34; 133:25

Див. також Друге пришествя Ісуса Христа

Товариство допомоги

Товариство допомоги було засноване пророком Джозефом Смітом 17 березня 1842 року в Наву, штат Іллінойс. У дні свого заснування Товариство допомоги мало дві головні мети: надавати допомогу бідним і нужденним і спасати душі. Ця організація існує і сьогодні, вірно дотримуючись цих провідних принципів. Сестри з Товариства допомоги працюють разом з носіями священства по всьому світу, щоб здійснити місію Церкви. Вони підтримують одне одного, коли:

- Зміцнюють свої свідчення про Ісуса Христа шляхом молитви та вивчення Священних Писань.
- Прагнуть духовної сили, слідуючи підказкам Святого Духа.
- Присвячують себе зміцненню шлюбів, родин та домівок.
- Знаходять благородство в материнстві й радість в жіночості.
- Захоплюються служінням і добрими справами.
- Люблять життя й навчання.
- Стоять за істину й праведність.
- Підтримують священство як владу від Бога на землі.
- Втішаються благословеннями храму

- Розуміють свою божественну долю і прагнуть піднесення.

Якщо ви у Товаристві допомоги, єдиний спосіб зробити внесок у місію цієї організації—прийняти призначення служити візитним учителем. Коли ви відвідуватимете призначених вам сестер і служитимете їм, знайдіть час навчати їх євангелії і розвивати дружні стосунки. Крім служіння окремим особам, ви можете відігравати важливу роль у зміцненні сімей.

Провідники у приходах і філіях забезпечують, щоб кожній сестрі віком від 18 років і старше були призначені візитні вчителі. Провідники священства і Товариства допомоги спілкуються з візитними вчителями, щоб допомогти кожній сестрі задовольнити її духовні і мирські потреби.

Як сестра Товариства допомоги ви є членом всесвітнього сестринства, об'єднаного у відданості Ісусу Христу. Ви об'єднуєтесь з іншими дочками Бога як жінка віри, чесноти, видіння і милосердя, з упевненим знанням, що ваше життя має значення, мету і провідництво. Завдяки своєму членству в Товаристві допомоги, ви маєте можливість зазнавати втіхи від сестринства і дружніх стосунків, здійснювати важливе служіння, ділитися своїм свідченням і талантами і зростати духовно.

Тютюн (Див. Слово мудрості)

Уложення віри

Уложення віри описують 13 основних положень віри членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Пророк Джозеф Сміт уперше написав їх у листі до Джона Уентворта, редактора газети, у відповідь на запитання пана Уентворта щодо вірувань членів Церкви. Пізніше вони були опубліковані в церковних періодичних

виданнях. Зараз їх вважають Священними Писаннями, і вони включені до Дорогоцінної Перлини.

Уряд (Див. Громадянський уряд і закон)

Усиновлення

Діти мають право виховуватися батьками, які шанують шлюбні клятви, виказують любов і підтримку. Усиновлення може бути великим благословенням для багатьох дітей, які народилися без такої нагоди.

Коли дитину зачато поза шлюбом, найкращим вибором для матері і батька дитини буде одруження і робота над установленням стосунків вічної сім'ї. Якщо можливість успішного шлюбу малоімовірна, вони повинні віддати дитину для усиновлення, краще через Соціальну службу Церкви. Передача немовляти для усиновлення через Соціальну службу Церкви дозволяє неодруженим батькам зробити те, що є найкращим для дитини. Це гарантує, що дитину буде запечатано в храмі до матері і батька, і збільшує перспективу для благословень євангелії в житті всіх, кого це стосується. Усиновлення є безкорисливим актом любові, що благословляє фізичних батьків, дитину і ту сім'ю, яка її всиновлює.

Якщо ви одружені і ваш чоловік (дружина) хоче усиновити дитину, переконайтеся, що вам відомі всі вимоги закону країн і урядових агентств, яких ця процедура торкається. Порадьтеся зі своїми провідниками священства і, якщо можливо, зі співробітниками Соціальної служби Церкви. Якщо у вашій країні неможливо скористатися послугами Соціальної служби Церкви, працюйте разом зі своїми провідниками священства, аби визначити уповноважені агентства, що мають ліцензії і захищатимуть як інтереси дитини, так і прийомних батьків.

Утішитель (Див. Святий Дух)

Учення і Завіти (Див. Писання)

Храми

Храми буквально є домами Господа. Це святі місця поклоніння, які може відвідувати Господь. У святості з храмами можна порівняти тільки домівку.

Протягом історії Господь заповідав Своєму народові будувати храми. Сьогодні Церква бере до уваги заклик Господа будувати храми по всьому світу, роблячи храмові благословення більш досяжними для великої кількості дітей Небесного Батька.

Обряди для живих

Головна мета храмів—надати обряди, необхідні для нашого піднесення в Целестіальне царство. Храмові обряди ведуть до найбільших благословень, досяжних завдяки спокуті Ісуса Христа. Усе, що ми робимо в Церкві,—наші збори і заходи, наші місіонерські зусилля, уроки, яких ми навчаємо, і гімни, що ми співаємо,—повинно вказувати нам на Спасителя і на роботу, що ми виконуємо у святих храмах.

Один з обрядів, що ми отримуємо в храмі, є ендаумент. Слово *ендаумент* означає “дар”, а храмовий ендаумент є справді даром від Бога. Цей обряд складається з ряду настанов і містить завіти, які ми складаємо, щоб праведно жити і виконувати вимоги євангелії. Ендаумент допомагає нам зосередитися на Спасителі, Його ролі у плані Небесного Батька і нашому зобов’язанні слідувати за Ним.

Іншим храмовим обрядом є целестіальний шлюб, у якому чоловік і дружина запечатуються одне до одного на вічність. Якщо чоловік і дружина вірні обрядам, які вони склали, храмове запечатування триває вічно.

Діти, які народжуються у запечатаних у храмі батьків, народжуються в завіті. Ці діти автоматично стають

частиною вічної сім'ї. Діти, не народжені в завіті, можуть також стати частиною вічної сім'ї, якщо їхні рідні чи прийомні батьки запечатані одне до одного. Обряд запечатування дітей до батьків здійснюють у храмі.

Якщо ви отримали храмові обряди, завжди пам'ятайте про складені вами завіти. Повертайтеся до храму якомога частіше. Якщо ви батько чи матір, навчайте своїх дітей важливості храму. Допоможіть їм підготуватися, щоб бути гідними увійти до храму.

Якщо ви ще не отримали храмових обрядів, починайте готуватися зараз. Якщо дозволяють обставини, відвідайте храм для участі у хрищеннях і конфірмаціях за померлих.

Обряди за померлих

Люди, які померли без необхідних храмових обрядів, можуть отримати ці обряди завдяки виконуваним у храмах роботам. Ви можете виконати цю роботу за своїх предків і за інших померлих. Діючи від їхнього імені, ви можете бути охрищені і конфірмовані, отримати ендаумент і взяти участь у запечатуванні чоловіка до дружини і дітей до батьків.

Ви повинні активно розшукувати записи про своїх померлих предків, щоб за них можна було виконати храмову роботу.

Додаткову інформацію щодо храмової роботи за померлих і сімейно-історичної роботи див. у розділі "Сімейно-історична робота і генеалогія" сс. 132–135).

Гідність увійти до храму

Щоб увійти до храму, ви маєте бути гідним. Ви засвідчуєте свою гідність у двох інтерв'ю: одне—з членом вашого єпископату або з президентом вашої філії, а друге—з членом президентства вашого колу чи президентом місії. Провідники священства зберігатимуть

приватну інформацію цих інтерв'ю в тайні. У кожному з цих інтерв'ю провідник священства питатиме вас про особисту поведінку і гідність. Вас запитають щодо вашого свідчення про Небесного Батька і спокуту Ісуса Христа і чи ви підтримуєте генеральних і місцевих провідників Церкви. Вас попросять підтвердити, що ви морально чисті і дотримуетесь Слова мудрості, сплачуєте повну десятину, живете в гармонії з ученнями Церкви, не маєте ніяких справ з відступницькими угрупованнями і не співчуваєте їм.

Якщо під час цих інтерв'ю ви дасте прийнятні відповіді на запитання і якщо ви з вашими провідниками священства вважатимете, що ви гідні увійти до храму, ви отримаєте храмову перепустку. Ви з вашими провідниками священства підпишете цю перепустку, яка дозволить вам вхід до храму протягом наступних двох років, якщо ви лишатиметесь гідним.

Храмові інтерв'ю дають вам чудову нагоду перевірити власну гідність і спосіб свого життя. Якщо у вашому житті щось неправильне, домовтеся обговорити це зі своїм єпископом чи президентом філії заздалегідь, задовго до храмового інтерв'ю. Він зможе допомогти вам підготуватися бути гідним храмової перепустки.

Храмове вбрання

Коли ви ідете до храму, ви повинні одягати свій найкращий одяг, як ви робите йдучи до церкви. У храмі ви знімаєте свій звичайний одяг і вбираєтесь у білий храмовий. Ця заміна одягу відбувається у переодягальні, де ви користуєтесь шафою і особистою кабінкою. У храмі ретельно підтримують скромність.

Складаючи у шафу свій одяг, ви можете залишити позаду всі свої мирські справи і відчуття. Одягнуті в біле, ви можете відчувати єдність і рівність з іншими людьми у храмі, бо кожен навколо вас одягнутий так само.

Як носити храмову білизну

Отримавши ендаумент, ви маєте благословення носити храмову білизну все своє життя. Згідно з настановами, даними під час ендаументу, ви зобов'язані носити його. Пам'ятайте, що пов'язані з цим священним привілеєм благословення залежать від вашої гідності і вірності у дотриманні храмових завітів.

Білизна є постійним нагадуванням про завіти, що ви склали у храмі. Весь час ви повинні ставитися до неї з повагою. Ви ніколи не повинні виставляти її напоказ тим, хто не розуміє її значення, і ви не повинні змінювати її фасону, аби задовольнити різні моди одягу. Коли ви правильно її носите, вона надає захист від спокуси і зла. Ношення храмової білизни є зовнішнім виявом внутрішнього зобов'язання слідувати за Спасителем.

Благословення відвідування храму

Крім того, що храм є місцем здійснення священних обрядів священства, він є також місцем спокою і одкровення. Коли ви стурбовані або коли обмірковуєте прийняття складного рішення, ви можете принести свої турботи до храму. Там ви можете отримати духовне провідництво.

Іноді ви відчуваєте, що не можете мислити ясно, бо ваш розум настільки обтяжений проблемами і багато що вимагає уваги. У храмі пил цих відволікань спаде, туман та імла зникнуть, і ви зможете зрозуміти те, чого не розуміли раніше. Ви зможете знайти нові шляхи вирішення проблем, з якими стикнулися.

Господь благословить вас, якщо ви будете ходити і виконувати священну обрядову роботу в храмі. І благословення, які Він дасть вам, не обмежуватимуться часом вашого перебування в храмі. Він благословить вас в усіх аспектах вашого життя. Ваш труд у храмі зміцнюватиме вас і очищатиме духовно.

Храмова білизна

Додаткові посилання: Ісая 2:1–3; УЗ 88:119; 109–110; 124:39–41

Див. також Завіт; Обряди; План спасіння; Семейно-історична робота і генеалогія; Шлюб

Храмова білизна (*Див. Храми*)

Хрест

У багатьох християнських церквах хрест використовують як символ смерті Спасителя і Його воскресіння і як щирий вираз віри. Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми також з благоговінням пам'ятаємо про страждання Спасителя. Але оскільки Спаситель живий, ми не використовуємо символ Його смерті як символ нашої віри.

Виявом вашої віри повинно бути ваше життя. Пам'ятайте, що коли вас хрестили і конфірмували, ви склали завіт взяти на себе ім'я Ісуса Христа. Спостерігаючи за вами, ваші друзі мають відчувати вашу любов до Спасителя і Його роботи.

Єдиними членами Церкви, які носять символ хреста, є військові капелани, які носять його на своїй військовій уніформі, аби показати, що вони є християнськими капеланами.

Див. також Воскресіння; Ісус Христос; Спокута Ісуса Христа

Хрищення

Книга Мормона розповідає про групу людей, які дізналися про євангелію і були охрищені в місці, що називалося Мормон. З часу свого хрищення вони вважали Мормон прекрасним місцем, бо коли перебували там, вони “прийш[ли] до пізнання свого Викупителя” (Мосія 18:30). Зміцнені своїми свідченнями і своїми завітами хрищення, вони залишалися вірними Господові навіть у часи суворих випробувань (див. Мосія 23–24).

Як і ці люди в оповіданні з Книги Мормона, ви можете радіти, згадуючи свої завіти хрищення і обіцяння, які Господь вам дав. Ви можете знаходити силу в обряді хрищення незалежно від того нещодавно ви були охрищені, чи багато років тому.

Вступ на шлях до вічного життя

Хрищення є найпершим зі спасительних обрядів євангелії (див. Уложення віри 1:4). Через хрищення і конфірмацію владою священства ви стаєте членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Коли вас христили, ви виявили бажання слідувати прикладу Спасителя. Він також був охрищений, хоча був безгрішним. Як Він пояснив Івану Христителю, Він мав бути охрищений, аби “виповнити усю правду” (див. Матвій 3:13–17).

Кожен, хто шукає вічного життя, мусить слідувати прикладові Спасителя: бути охрищеним і отримати дар Святого Духа. Пророк Нефій сказав, що Спаситель показав нам “ворота, якими [ми] має[мо] увійти. Бо ворота, якими [ми] має[мо] увійти, це є покаяння і хрищення водою; а тоді приходить прощення [наших] гріхів вогнем і Святим Духом. І тоді [ми] на цій тісній і вузькій путі, яка веде до вічного життя” (2 Нефій 31:17–18). Ми отримуємо вічне життя, якщо витерпимо до кінця, дотримуючись своїх завітів і отримавши інші обряди спасіння.

Христитися, як це зробив Господь

Спаситель показав пророку Джозефу Сміту, як правильно христитися, пояснивши, що цей обряд повинен проводити той, хто має владу священства, і що він повинен здійснюватися шляхом занурення у воду:

“Чоловік, який покликаний Богом і має повноваження від Ісуса Христа христити, має ввійти у воду з

особою, яка представила себе для хрищення, і має сказати, називаючи його або її по імені: Уповноважений Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім'я Батька і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Тоді він має занурити його або її у воду і вийти назад з води" (УЗ 20:73–74).

Занурення символізує закінчення грішного життя людини і нове народження в духовне життя, присвячене служінню Богові та Його дітям. Воно також символізує смерть і воскресіння. (Див. Римлянам 6:3–6).

Маленькі діти і хрищення

З одкровенень останніх днів ми знаємо, що маленькі діти викуплені через милість Ісуса Христа. Господь сказав: "Вони не можуть грішити, бо силу не дано Сатані спокушати малих дітей, доки вони не стають підзвітними переді Мною" (див. УЗ 29:46–47). Їм не треба бути охрищеними, доки вони не досягнуть віку підзвітності, який за визначенням Господа дорівнює восьми рокам (див. УЗ 68:27; Переклад Джозефа Сміта, Буття 17:11). А той, хто каже, що малі діти потребують хрищення, "заперечує милостям Христа, і зводить нанівець Його спокуту і силу Його спокутування (Мороній 8:20; див. також вірші 8–19, 21–24).

Ваші завіти, укладені при хрищенні

Коли вас охристили, ви увійшли в завіт з Богом. Ви пообіцяли взяти на себе ім'я Ісуса Христа, виконувати Його заповіді і служити Йому до кінця (див. Мосія 18:8–10; УЗ 20:37). Ви поновлюєте цей завіт щоразу, коли приймаєте причастя (див. УЗ 20:77, 79).

Взяти на себе ім'я Ісуса Христа. Коли ви берете на себе ім'я Ісуса Христа, ви бачите себе тим, хто належить Йому. Ви ставите Його на перше місце у своєму житті та Його

роботу. Ви шукаєте того, чого хоче Він, а не того, чого хочете ви, або чого вас навчає хотіти світ.

У Книзі Мормона цар Веніамин пояснює чому важливо брати на себе ім'я Спасителя:

“Не дано ніякого іншого імені, через яке приходить спасіння; отже, я б хотів, щоб ви взяли на себе ім'я Христа, усі ви, хто увійшов у завіт з Богом, що ви будете послухними до кінця свого життя.

І станеться так, що хто б не зробив це, той стане праворуч від Бога, бо він знатиме ім'я, яким його називають; бо його називатимуть ім'ям Христа.

І ось станеться, що того, хто не візьме на себе ім'я Христа, мусять називати якимось іншим іменем; отже, той опиниться ліворуч від Бога” (Мосія 5:8–10).

Виконувати заповіді. Ваш завіт хрищення є зобов'язанням прийти у Царство Бога, відділяючи себе від світу і стаючи свідком Бога “в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де ви можете бути” (Мосія 18:9). Ваші зусилля стати свідком Бога включають усе, що ви робите і кажете. Намагайтеся завжди пам'ятати і виконувати заповіді Господа. Зберігайте ваші думки, мову і вчинки чистими. Коли ви прагнете таких розваг, як кіно, телебачення, Інтернет, музика, книжки, журнали і газети, уважно слідкуйте за тим, щоб слухати і читати тільки те, що підносить. Одягайтеся скромно. Вибирайте друзів, які заохочують вас досягати ваші вічні цілі. Стійте осторонь від розпусти, порнографії, азартних ігор, тютюну, алкоголю і заборонених ліків. Будьте гідними увійти до храму.

Служити Господу. Заповідь відділити себе від речей світу не означає, що ви повинні ізолюватися від інших. Частиною завіту хрищення є служіння Господові, і ви служитимете Йому найкращим чином, коли будете служити своїм ближнім. Коли пророк Алма навчав щодо завіту хрищення, він сказав, що ми маємо “бажа[ти] нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими” і

“бажа[ти] сумувати з тими, хто сумує... і співчувати тим, хто потребує співчуття” (Мосія 18:8–9). Будьте до всіх людей люб’язним і шанобливим, наслідуючи у своєму ставленні до інших приклад Ісуса Христа.

Обіцяні благословення хрищення

Якщо ви виконуватимете завіт, в який вступили при хрищенні, Господь благословлятиме вас за відданість. Деякі з благословень, що ви отримуєте,—постійне товариство Святого Духа, відпущення ваших гріхів і привілей знову народитися духовно.

Постійне товариство Святого Духа. Після вашого хрищення один або більше носіїв Мелхиседекового священства поклали руки вам на голову і дарували вам Святого Духа. Цей дар надає вам право, якщо ви гідні, на постійне товариство Святого Духа. Постійне товариство Святого Духа є одним з найбільших благословень, які ви можете отримати у смертному житті. Дух вестиме вас шляхами праведності і спокою, направляючи до вічного життя.

Відпущення гріхів. Ви можете отримати відпущення гріхів, бо були охрищені. Іншими словами, ви можете бути прощені завдяки милості Спасителя. Завдяки цьому благословенню вам може бути дозволено, зрештою, жити в присутності Небесного Батька.

Щоб отримати відпущення гріхів, ви маєте виявляти віру в Ісуса Христа, щиро каятися і старатися завжди виконувати заповіді. Пророк Мормон навчав: “І першими плодами покаяння є хрищення; і хрищення приходить через віру у виповнення заповідей; а виповнення заповідей приносить відпущення гріхів” (Мороній 8:25). Ви “утрим[уєте] прощення ваших гріхів”, коли продовжуєте смиряти себе перед Богом, щоденно звертаєтеся до нього в молитві, залишаєтеся непохитними у вірі і служите тим, хто потребує цього (див. Мосія 4:11–12, 26).

Народитися знову. Через обряди хрищення і конфірмації ви були знову народжені в нове життя. Спаситель сказав Никодиму: “Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже” (Іван 3:5). Так само, як дитина входить при народженні у нове життя, ви починаєте нове життя, коли входите в завіт хрищення. Виконуючи завіт хрищення, приймаючи причастя для його поновлення і каючись у своїх гріхах, ви можете зростати духовно і ставати більш схожими на Спасителя. Апостол Павло навчав, що коли ми христимося, ми “[повинні] ходити в обновленні життя” (Римлянам 6:4).

Витерпіти до кінця

Тепер, коли ви охрищені і отримали дар Святого Духа, ви маєте продовжувати бути праведними, бо ці обряди тільки відмічають початок вашої подорожі назад, щоб жити з вашим Небесним Батьком. Пророк Нефій навчав:

“Після того, як ви ступили на цю тісну і вузьку путь, я спитаю вас, чи все зроблено? Слухайте, я скажу вам: Ні; бо ви б не зайшли так далеко, якби це не було через слово Христа з непохитною вірою в Нього, покладаючись повністю на заслуги Того, Хто владний спасати.

Отже, ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:19–20).

Додаткові посилання: Дії 2:37–38; 2 Нефій 31:4–13; Алма 7:14–16; 3 Нефій 11:18–41; 27:13–22; УЗ 39:5–6, 10; 76:50–53

Див. також Віра; Покаяння; Причастя; Святий Дух; Священство; Слухняність

Царства слави

Завдяки Спокуті Ісуса Христа все людство буде воскреснено (див. Алма 11:42–45). Після свого воскресіння ми станемо перед Господом, щоб бути судженими (див. Об'явлення 20:12; 3 Нефій 27:14). Кожному з нас буде призначено місце вічного перебування в особливому царстві слави. Господь, навчаючи цього принципу, сказав: “Багато осель у домі Мого Отця” (Іван 14:2).

Існує три царства слави: Целестіальне царство, Террестріальне царство і Телестіальне царство. Слава, яку ви успадкуєте, залежатиме від міри вашого навернення, вираженої вашою слухняністю Господнім заповідям. Вона залежатиме від способу, в який ви “сприйняли свідчення Ісуса” (УЗ 76:51; див. також вірші 74, 79, 101).

Целестіальне царство

Целестіальне царство є найвищим із трьох царств слави. Ті, хто буде в цьому царстві, на віки вічні перебуватимуть у присутності Бога Батька та Його Сина Ісуса Христа. Це повинно бути вашою метою: успадкувати целестіальну славу і допомогти іншим також отримати ці великі благословення. Такої мети не досягти з однієї спроби; вона є результатом праведності і постійності намірів упродовж усього життя.

Целестіальне царство є місцем, підготовленим для тих, “хто сприйняли свідчення Ісуса” і “стали досконалими через Ісуса, посередника нового завіту, Хто виконав цю досконалу спокуту через пролиття Своєї власної крові” (УЗ 76:51, 69). Щоб успадкувати цей дар, ми маємо отримати обряди спасіння, виконувати заповіді й покаятися у своїх гріхах. Детальне пояснення щодо тих, хто успадкує целестіальну славу дано в книзі Учення і Завіти 76:50–70, 92–96.

У січні 1836 року пророк Джозеф Сміт отримав одкровення, що розширило його розуміння вимог для

успадкування целестіальної слави. Небеса відкрилися для нього, і він побачив Целестіальне царство. Він здивувався, побачивши там свого старшого брата Алвіна, бо той помер ще до отримання обряду хрищення. (Див. УЗ 137:1–6). Тоді до пророка Джозефа зійшов голос Господа:

“Усі, хто померли, не пізнавши цієї євангелії, хто прийняв би її, якби їм було дозволено залишитися, будуть спадкоємцями целестіального царства Бога;

Також усі, хто помиратиме відтепер, не пізнавши її, хто прийняв би її усім своїм серцем, будуть спадкоємцями цього царства.

Бо Я, Господь, судитиму всіх людей згідно з їхніми діяннями, згідно з бажанням їхніх сердець” (УЗ 137:7–9).

Роз’яснюючи це одкровення, пророк Джозеф сказав: “Я також бачив, що всі діти, які померли до того, як досягли років підзвітності, є спасеними в целестіальному царстві небесному” (УЗ 137:10).

Із ще одного одкровення пророкові Джозефу ми дізнаємося, що в Целестіальному царстві є три ступені слави. Аби бути піднесеним у найвищий ступінь і продовжувати вічні сімейні стосунки, ми маємо увійти в “новий і вічний завіт шлюбу” і бути вірними цьому завітові. Іншими словами, храмовий шлюб є вимогою для отримання вищого ступеня целестіальної слави. (Див. УЗ 131:1–4). Усі, гідні увійти у новий і вічний завіт шлюбу, матимуть таку нагоду у цьому чи наступному житті.

Террестріальне царство

Той, хто успадковує террестріальну славу, “отримує від присутності Сина, але не від повноти Батька. Отже, вони є тілами террестріальними, а не тілами целестіальними, і відрізняються в славі, як місяць відрізняється від сонця” (УЗ 76:77–78). Взагалі кажучи, особи в Террестріальному царстві будуть шанованими людьми, “кого було засліплено лукавством людей”

Целестіальне царство

(УЗ 76:75). До цієї групи входитимуть члени Церкви, які “не є доблесними у свідченні про Ісуса” (УЗ 76:79). Вона також включатиме тих, хто відкинув можливість прийняти євангелію у смертному житті, але пізніше прийняв її у посмертному духовному світі (див. УЗ 76:73–74). Аби дізнатися більше про тих, хто успадкує террестріальну славу, див. Учення і Завіти 76:71–80, 91, 97.

Телестіальне царство

Телестіальна слава буде зарезервована для осіб, які “не сприйня[ли] ні євангелію Христа, ні свідчення Ісуса” (УЗ 76:82). Ці особи отримають свою славу після викуплення з духовної в’язниці, яку іноді називають пеклом (див. УЗ 76:84, 106). Детальне пояснення щодо тих, хто успадкує телестіальну славу, знаходиться в книзі “Учення і Завіти” 76:81–90, 98–106, 109–112.

Загибель

Деякі люди не будуть гідні перебувати в будь-якому царстві слави. Вони будуть названі “синами загибелі” і матимуть “витримати царство, яке не є царством слави” (УЗ 76:32; 88:24). Це буде станом “тих, хто знає [Божу] силу, і кого зроблено причасниками її, і хто через силу диявола дозволив собі бути переможеним, і зректися істини, і знехтувати [Божою] силою” (УЗ 76:31; див. також вірші 30, 32–49).

Додаткові посилання: 1 Коринтянам 15:40–42, див. також Переклад Джозефа Сміта, 1 Коринтянам 15:40; УЗ 88:20–39; 130:18–19

Див. також Вічне життя; Небеса; Пекло; План спасіння; Спокута Ісуса Христа

Целестіальне царство (Див. Царства слави)

Церковна адміністрація

Ісус Христос очолює Церкву. Місія Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів полягає в тому, щоб допомогти усім людям прийти до Нього (див. Мороній 10:32). Для виконання цієї місії Церкву організовано за зразком, відкритим Господом, “щоб приготувати святих,... аж поки ми всі не досягнемо з’єднання віри й пізнання Сина Божого” (Ефесянам 4:12–13, див. також вірш 11). Далі наводиться короткий опис церковної організації.

Дім і сім’я

Сім’я є основним підрозділом Церкви, а домівка— найважливішим місцем для вивчення євангелії. Немає жодної іншої організації, що могла б замінити сім’ю. Навіть при постійному зростанні Церкви, її метою завжди буде підтримка і зміцнення сімей та окремих осіб у їхніх зусиллях жити за євангелією.

Головна адміністрація

Сьогодні Господь керує Своїм завітним народом через президента Церкви, якого ми підтримуємо як пророка, провидця й одкровителя. Президент Церкви головує над усією Церквою. Він і його радники, які також є пророками, провидцями і одкровителями, утворюють кворум Першого Президентства.

Члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів є також пророками, провидцями й одкровителями. Вони разом з Першим Президентством є “особливими свідками імені Христа в усьому світі” (УЗ 107:23). Вони діють під керівництвом Першого Президентства, “аби розбудувати Церкву й управляти всіма її справами в усіх народах” (УЗ 107:33). Вони “відкривають двері [народам], проголошуючи євангелію Ісуса Христа” (УЗ 107:35).

Члени кворумів сімдесятників покликані, щоб проголошувати євангелію і розбудовувати Церкву. Вони працюють під керівництвом Дванадцятьох апостолів. Члени Першого і Другого кворумів сімдесятників визначені як генеральні авторитети, і вони можуть бути покликані служити будь-де у світі.

Верховний єпископат є президентством Ааронового священства усієї Церкви. Верховний єпископ і його радники служать під провідництвом Першого Президентства, керуючи мирськими справами Церкви.

Усі організації—Товариство молодих чоловіків, Товариство допомоги, Товариство молодих жінок, Початкове товариство і Недільна школа—мають на генеральному рівні президентства, щоб навчати і керувати.

Керівництво території

Територія є найбільшим, з географічної точки зору, підрозділом Церкви. Під керівництвом Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів над кожною територією головує президентство території. Президенти територій та їхні радники призначаються з Кворуму Дванадцятьох і кворумів сімдесятників.

Деякі брати висвячені в чин сімдесятника, але не служать генеральними авторитетами. Вони покликані сімдесятниками-територіальними авторитетами і призначені до інших кворумів, ніж Перший і Другий кворуми сімдесятників, у відповідності до географічного розташування. Їхня сфера повноважень обмежена загальним регіоном, в якому вони мешкають. Деякі сімдесятники-територіальні авторитети служать у президентствах територій.

Місьцеве керівництво

Приходи і філії Члени Церкви організовані у громади, які часто зустрічаються для духовного і соціального збагачення. Великі громади називаються приходами.

Над кожним приходом головує єпископ, якому допомагають два радники.

Маленькі громади називають філіями. Над кожною філією головує президент філії, якому допомагають два радники. Філія може бути заснована, коли на території мешкає принаймні дві сім'ї членів Церкви і один з членів Церкви є гідним носієм Мелхиседекового священства чи гідним священиком у Аароновому священстві. Президентство колу, місії або округу засновує філію і наглядає за нею. Якщо філія розташована в колі, вона може розвинути в приход.

Кожен приход чи філія міститься на певній географічній території. У приході чи філії внесок у роботу Господа роблять різні організації: група первосвящеників; кворум старійшин; Товариство допомоги, для жінок віком 18 років і старше; кворуми Ааронового священства, для молодих чоловіків віком від 12 до 17 років; програма Товариства молодих жінок, для молодих жінок віком від 12 до 17 років; Початкове товариство, для дітей віком від 18 місяців до 11 років і Недільна школа, для членів Церкви віком від 12 років і старше. Кожна з цих організацій виконує важливу роль у навчанні євангелії, виконанні служіння і підтримці батьків у їхньому священному обов'язку допомагати своїм дітям ставати наверненими до євангелії Ісуса Христа. Ці організації працюють також разом, щоб допомагати членам Церкви ділитися євангелією з іншими.

Коли, місії та округи. Більшість географічних територій, на яких заснована Церква, розділено на коли. Термін *кіл* походить від пророка Ісаї, який пророкував, що Церква останніх днів нагадуватиме намет, що буде надійно триматися на колах (див. Ісаїя 33:20; 54:2). У колі зазвичай є від 5 до 12 приходів і філій. Над кожним колом головує президент колу, якому допомагають два радники. Президенти колів звітують перед президентством території і отримують від нього настанови.

Місія є підрозділом Церкви, який зазвичай покриває територію, що набагато перевищує територію колу. Над кожною місією головує президент місії, якому допомагають два радники. Президенти місії безпосередньо підзвітні генеральним авторитетам.

Так само, як філія є зменшеним варіантом приходу, округ є зменшеним варіантом колу. Округ засновують, коли на території існує достатня кількість філій, члени яких можуть з легкістю спілкуватися і їздити на збори округу. Для головування над ним покликають президента округу, якому допомагають два радники. Президент округу звітує перед президентом місії. Округ може розвинутися в кіл.

Програми для одиноких членів Церкви. Багато членів Церкви ніколи не одружувалися або розлучилися чи овдовіли. Ці члени Церкви складають дві групи: молоді неодружені дорослі (віком від 18 до 30 років) і неодружені дорослі (віком від 31 року і старше).

Для молодих неодружених дорослих і неодружених дорослих не існує загальної церковної програми. Замість цього, коли на території мешкає достатня кількість неодружених членів Церкви, місцевих провідників Церкви заохочують покликати представників неодружених дорослих, які працюватимуть під їхнім провідництвом. Представники неодружених дорослих планують такі заходи, як танці, проекти служіння і духовні вечори. Ці заходи створюють для неодружених членів Церкви можливість зустрічатися і зміцнювати одне одного. Неодружених членів Церкви заохочують також регулярно зустрічатися зі своїми провідниками священства для обговорення своїх потреб і можливостей для духовного зросту і служіння.

Додаткові посилання: УЗ 107

Див. також Священство; Товариство допомоги

Церковні дисциплінарні ради

Єпископи і президенти філій, а також президенти колів, місій і округів відповідають за допомогу членам Церкви подолати гріх через покаяння. Такі найсерйозніші провини, як серйозне порушення цивільного права, насильство над дружиною (чоловіком), насильство над дитиною, перелюб, блуд, згвалтування і кровозміщення, часто вимагають формального церковного покарання. Формальне церковне покарання може включати обмеження привілеїв товариства в Церкві та втрату членства в Церкві.

Процес формального покарання розпочинається, коли головуючий провідник священства скликає дисциплінарну раду. Цілі дисциплінарних рад полягають у спасінні душ грішників, захисті невинних і охороні чистоти, цілісності і доброго імені Церкви.

Церковне покарання є натхненним процесом, що відбувається упродовж певного проміжку часу. Через цей процес і через спокуту Ісуса Христа член Церкви може отримати прощення гріхів, відновити душевний спокій і отримати силу, щоб уникати гріха у майбутньому. Церковна дисциплінарна дія не має наміром бути останньою в цьому процесі. Її призначення допомогти дітям Небесного Батька у продовженні своїх зусиль, щоб повернутися до повного членства і повних благословень Церкви. Бажаний результат полягає в тому, щоб особа виконала будь-які необхідні для повного покаяння зміни.

Див. також Покаяння; Прощення

Цивільний уряд і закон

Розділ 134 книги “Учення і Завіти” описує в загальних рисах “віросповідання [святих останніх днів] стосовно урядів і законів взагалі” (УЗ 134, заголовок до розділу). Цей розділ включає такі твердження:

“Ми віримо, що уряди було запроваджено Богом на благо людини і що Він покладає на людей відповідальність за їхні вчинки по відношенню до них, як у законотворчості, так і у нагляді за виконанням закону, заради блага і безпеки суспільства...

Ми віримо, що всі люди зобов’язані підтримувати й захищати уряди тих країн, де вони живуть, маючи в законах цих урядів захист своїх невід’ємних і невідчужених прав; і що заклик до заколоту і бунт є неприйнятними для кожного громадянина, якого захищено таким чином, і мають каратися відповідно; і що всі уряди мають право встановлювати такі закони, які, на їхній розсуд, найкраще розраховані на захист інтересів народу, але які, у той самий час, зберігають святість свободи совісті.

Ми віримо, що кожна людину слід шанувати на її посаді, правителів та урядовців, як таких, кого було поставлено для захисту безвинних і покарання винних; і щоб до законів усі люди обов’язково мали повагу і шану, оскільки без них мир і гармонію буде витіснено анархією та терором; людські закони встановлено саме для того, щоб регулювати наші інтереси як окремих людей і як народів, між людиною і людиною; а божественні закони, дані з небес, приписують правила того, що стосується духовного, для віри й поклоніння; за ті та інші людина відповідає перед своїм Творцем (УЗ 134:1, 5–6).

Одним з ключових елементів, що відокремлює церкву від держави, є відповідальність уряду за забезпечення свободи віросповідання. Святі останніх днів підтримують цей принцип, як це сформульовано в одинадцятому уложенні віри: “Ми проголошуємо за собою право вклонятися Всемогутньому Богові так, як нам каже власне сумління, й визнаємо за всіма людьми те саме право: нехай вони вклоняються як, де й чому вони хочуть”. Як узгодження з відокремленням церкви від

держави, Церква не підтримує жодної політичної партії чи кандидата. Вона не дозволяє використовувати свої споруди і приміщення в політичних цілях. Церква не бере участі в політиці, якщо тільки не розглядається питання моралі, у цьому випадку Церква часто висловлює своє ставлення.

Хоча Церква лишається політично нейтральною, провідники Церкви заохочують окремих її членів брати участь у житті суспільства як громадян. Як святий останніх днів ви повинні розуміти своє місце і позицію в країні, де живете. Вивчайте історію, спадщину і закони країни. Якщо ви маєте можливість—голосуйте і беріть участь у справах уряду, активно займайтеся підтримкою і захистом принципів істини, праведності і свободи.

Додаткові посилання: УЗ 98:10; Уложення віри 1:12

Цнотливість

Цнотливість—це статева чистота, стан, який “приємн[ий] Богові” (Кн. Якова 2:7). Щоб бути цнотливим, ви маєте бути морально чистим у своїх думках, словах і вчинках. До вступу у законний шлюб ви не повинні мати ніяких статевих стосунків. Після одруження ви повинні лишатися цілком вірним своєму чоловікові чи дружині.

Фізична близькість між чоловіком і дружиною є прекрасною і священною. Вона призначена Богом для створення дітей і вияву любові у шлюбі.

У сучасному світі Сатана примусив багатьох людей повірити, що статева близькість поза шлюбом є прийнятною. Але з точки зору Бога вона є серйозним гріхом. Вона є зловживанням владою, яку Він дав нам для створення життя. Пророк Алма навчав, що статеві гріхи є більш серйозними, ніж будь-які інші гріхи, крім убивства або зречення Святого Духа (див. Алма 39:3–5).

Іноді люди намагаються переконати самих себе, що статеві стосунки поза шлюбом є прийнятними, якщо їх учасники кохають один одного. Це неправда. Порушення закону цнотливості і спонукання ще когось робити це не є виявом любові. Люди, які кохають один одного, ніколи взамін на тимчасову особисту втіху не піддаватимуть небезпеці щастя і безпеку іншого.

Коли люди піклуються одне про одного достатньо, щоб виконувати закон цнотливості, їхня любов, довіра і зобов'язання зростають, маючи наслідком більше щастя і єдності. На відміну від цього, взаємини, побудовані на сексуальній аморальності, швидко погіршуються. Ті, хто чинять сексуально аморальні вчинки, часто відчують страх, провину і сором. Будь-які позитивні почуття, що колись існували в їхніх стосунках, незабаром змінюються на гіркоту, ревнощі й ненависть.

Наш Небесний Батько дав нам закон цнотливості для нашого захисту. Слухняність цьому закону є суттєвою для особистого спокою і сили характеру і для щастя вдома. Якщо ви зберігатимете себе в сексуальній чистоті, ви уникнете духовних і емоційних травм, які завжди є наслідком фізичної близькості з кимось поза шлюбом. Ви відчуватимете провідництво Святого Духа, Його силу, спокій і захист, і ви виконаєте важливу вимогу, щоб отримати храмову перепустку і взяти участь у храмових обрядах.

Сексуальні гріхи

Господь і Його пророки засуджують сексуальну аморальність. Усі статеві стосунки поза шлюбом порушують закон цнотливості і є фізично і духовно небезпечними для тих, хто чинить їх.

До Десяти заповідей входить заповідь не чинити перелюбу, який означає статеві стосунки між одруженим чоловіком і кимось іншим, крім його дружини, або між заміжною жінкою і кимось іншим, крім її чоловіка

(див. Вихід 20:14). Апостол Павло сказав, що це є “воля Бога”, щоб ми “береглись від розпусти”, яка означає статеві стосунки між неодруженою особою і будь-ким ще (1 Солунянам 4:3). Пророки останніх днів неодноразово висловлювалися проти цих гріхів і проти згубної практики сексуального насильства.

Гомосексуальні вчинки, як і інші порушення закону цнотливості, є серйозним гріхом. Вони суперечать меті людської сексуальності (див. Римлянам 1:24–32). Вони спотворюють любовні стосунки і перешкоджають людям отримувати благословення, які можна знайти у сімейному житті і рятівних обрядах євангелії.

З точки зору Господніх стандартів особистої чистоти, простого утримання від статевих стосунків поза шлюбом недостатньо. Господь вимагає від Своїх учнів високих моральних норм, включаючи повну вірність дружині (чоловіку) у думках і вчинках. У Проповіді на Горі Він сказав: “Ви чули, що сказано: Не чини перелюбу. А Я вам кажу, що кожен, хто на жінку подивиться із пожадливістю, той уже вчинив із нею перелюб у серці своїм” (Матвій 5:27–28). В останні дні Він сказав: “Не... чини перелюбу,... не роби нічого подібного до цього” (УЗ 59:6). І Він ще раз наголосив на принципі, якого навчав у Проповіді на Горі: “Той, хто дивиться на жінку, пристрасно бажаючи її, або якщо хтось учинив перелюб у своєму серці, вони не матимуть Духа, а зречуться віри і боятимуться” (УЗ 63:16). Ці попередження стосуються усіх людей, одружені вони чи ні.

Якщо ви скоїли сексуальний гріх, поговоріть зі своїм єпископом чи президентом філії, щоб він міг допомогти вам, використовуючи процес покаяння (див. “Покаяння”, сс. 104–108).

Якщо ви помічаєте, що вам доводиться переборювати сексуальні спокуси, у тому числі потяг до людей однієї з вами статі, не піддавайтеся цим спокусам. Будьте впевнені, що ви зможете уникнути такої поведінки. Ви

зможете отримати допомогу Господа, якщо молитиметесь про надання вам сили і діятимете, аби подолати цю проблему. Як частина цього процесу, ви повинні шукати поради вашого єпископа або президента філії. Він допоможе вам.

Дотримання закону цнотливості

Неважливо наскільки сильною здається спокуса, Господь допоможе вам протистояти їй, якщо ви вирішили слідувати за Ним. Апостол Павло проголосив: “Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її” (1 Коринтянам 10:13). Наступна порада може допомогти вам подолати часті й жахливі спокуси сучасного світу:

Вирішіть бути цнотливим зараз. Вам необхідно прийняти це рішення тільки одного разу. Прийміть це рішення зараз, до того, як прийшла спокуса, і нехай ваше рішення буде настільки твердим, з таким глибоким зобов'язанням, щоб ніколи не похитнутися. Встановіть зараз, що ви ніколи не робитимете поза шлюбом нічого такого, що спричиняло б виникнення сильних бажань, які мають виникати тільки у шлюбі. Не спричиняйте виникнення цих бажань ні в іншій особі, ні у вас. Установіть зараз, що ви будете повністю вірні своїй дружині (чоловікові).

Контролюйте свої думки. Ніхто не вчиняє статевого гріха випадково. Аморальні вчинки завжди починаються з брудних думок. Якщо ви дозволяєте своїм думкам затримуватися на непристойних або аморальних речах, ви вже зробили перший крок до аморальності. Негайно тікайте від ситуацій, що можуть вести до гріха. Моліться щодо постійної сили протистояти спокусі і контролювати свої думки. Зробіть це частиною своїх щоденних молитов.

Тримайтеся далі від порнографії. Не дивіться, не читайте і не слухайте нічого, що зображує або описує людське тіло чи сексуальну поведінку у спосіб, який може викликати сексуальні почуття. Порнографічні матеріали викликають звичку і руйнують. Вони можуть позбавити вас почуття власної гідності й здатності бачити красу світу. Вони можуть зруйнувати ваше бажання протистояти спокусі й привести вас до згубних думок і непристойної поведінки.

Якщо ви неодружені і ходите на побачення, завжди ставтеся до своєї супутниці (супутника) з повагою. Ніколи не ставтеся до нього чи до неї як до об'єкту для задоволення похитливих бажань. Старанно плануйте позитивні і конструктивні заходи таким чином, щоб ви із супутницею (супутником) не залишалися наодинці без ніякої справи. Залишайтеся на безпечній території, де ви легко зможете контролювати себе. Не беріть участі в розмовах або заходах, які викликають сексуальні відчуття. Не беріть участі в пристрасних поцілунках, не лягайте з іншою людиною або на неї та не торкайтеся особистих, священних частин тіла іншої людини поверх одягу, або без нього. Не дозволяйте нікому робити це з вами.

Якщо ви одружені, будьте вірні своєму чоловікові (дружині) у думках, словах і вчинках. Господь сказав: “Люби свою дружину усім своїм серцем і припадай до неї і більше ні до кого. А той, хто дивиться на жінку і пристрасно бажає її, той зречеться віри і не матиме Духа; і якщо він не кається, його слід вигнати” (УЗ 42:22–23). Ніколи не фліртуйте будь-яким чином. Наскільки можливо, уникайте залишатися наодинці з будь-ким протилежної статі. Запитайте себе, чи сподобається вашій дружині (чоловікові), якщо вона чи він дізнається про ваші слова або вчинки. Пам'ятайте пораду апостола Павла “Стере[гти]ся лихого в усякому вигляді” (1 Солунянам 5:22). Коли ви триматиметеся подалі від таких обставин, спокуса не матиме шансів для розвитку.

Прощення для того, хто кається

Найкращою лінією поведінки є повна моральна чистота. Порушенням є також скоєння сексуального гріха з думкою, що ви пізніше просто покаєтесь. Така позиція є сама по собі гріхом, яка демонструє нешанобливість до Господа і до завітів, які ви з Ним склали. Однак, у випадку скоєння вами сексуального гріха, Господь пропонує прощення, якщо ви каєтесь.

Покаяння є важким, але воно можливе. Ви знову можете бути чисті (див. Ісаїя 1:18). Розпач гріха може бути замінена на солодкий спокій прощення. Аби дізнатися, що ви повинні робити, щоб покаятися, див. "Покаяння", сс. 104–108.

Сприяйте приходу дня, коли ви станете гідні увійти до храму, скеровані словами співця псалмів:

"Хто зійде на гору Господню, і хто буде стояти на місці святому Його?

У кого чисті руки та щиреє серце" (Псалми 23:3–4).

Додаткові посилання: Вихід 20:14; 1 Коринтянам 6:18–20; Алма 38:12; 3 Нефій 12:27–30

Див. також Порнографія; Шлюб

Чай (Див. Слово мудрості)

Чесність

Тринадцяте уложення віри констатує: "Ми віримо, що повинні бути чесними". Бути чесним означає бути щирим, вірним і без хитрощів у будь-який час.

Коли ви чесні в усіх відношеннях, ви здатні зазнавати втіхи від душевного спокою і відстоювати почуття власної гідності. Ви створюєте міцний характер, який дозволяє вам служити Богу та іншим. Ви є надійним в очах Бога і тих, хто оточує вас.

З іншого боку, якщо ви нечесні у своїх словах чи вчинках, ви завдаєте шкоди собі і часто також іншим. Якщо ви брешете, крадете, обдурюєте або не виконуєте всю роботу за яку вам платять, ви втрачаєте почуття власної гідності. Ви втрачаєте провідництво Святого Духа. Ви можете виявити, що зіпсували стосунки із членами сім'ї і друзями і що люди вам більше не вірять.

Бути чесним часто вимагає сміливості і жертвування, особливо коли інші намагаються умовити вас виправдати нечесну поведінку. Якщо ви виявите себе в такій ситуації, пам'ятайте, що тривалий спокій, який є наслідком чесності, цінніший за миттєве полегшення від слідування за натовпом.

Додаткові посилання: Вихід 20:16; 2 Нефій 9:34; УЗ 97:8

Шлюб

У сьогоднішньому світі багато людей відмовляються від шлюбу та сім'ї і навіть насміхаються над ними. Серед цих заплутуючих і руйнівних думок твердо лунає голос істини від Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Вони "урочисто проголошу[ють], що шлюб між чоловіком і жінкою висвячений Богом і що сім'я є основною частиною плану Творця для вічної долі Його дітей" (див. "Сім'я: Проголошення світові", с. 135 у цій книзі).

Найбільші радості життя знаходяться в сім'ї. Міцні сімейні стосунки потребують зусилля, проте це зусилля приносить велике щастя в цьому житті й у вічності. Навіть якщо в минулому у вас не було щасливого сімейного життя, ви можете прагнути мати щасливий, вічний шлюб і люблячі відносини з членами сім'ї.

Новий і вічний завіт шлюбу

У плані щастя нашого Небесного Батька чоловік і жінка можуть бути запечатані одне з одним на час і на

вічність. Ці двоє, які запечатані в храмі, мають упевненість, що якщо вони будуть вірні своїм завітам, їхні стосунки триватимуть вічно. Вони знають, що ніщо, навіть смерть, не зможе роз'єднати їх назавжди.

Завіт вічного шлюбу необхідний для піднесення. Господь відкрив через Джозефа Сміта: “У Целестіальній славі є три неба, або ступені; і для того, щоб здобути найвищий, людина має ввійти в цей чин священства [що означає новий і вічний завіт шлюбу]; а якщо не ввійде, то не зможе здобути його. Вона зможе увійти в інший, але це кінець її царству; вона не зможе мати зростання” (УЗ 131:1–4).

Після отримання обряду запечатування і виконання священних завітів у храмі, для отримання благословень вічного шлюбу і піднесення, подружжя має продовжувати жити в праведності. Господь сказав:

“Якщо чоловік бере собі дружину через Моє слово, яке є Моїм законом, і через новий і вічний завіт, і це запечатано Святим Духом обіцяння тим, кого помазано, кому Я призначив цю владу і ключі цього священства,... і якщо [вони] додержу[ються] Мого завіту... це буде дано їм в усьому, що Мій слуга поклав на них на час і на всю вічність; і це буде мати повну силу, коли вони залишать цей світ” (УЗ 132:19; для пояснення Святого Духу обіцяння див с. 125).

Підготовка до шлюбу

Якщо ви неодружені, старанно підготуйтеся до шлюбу. Запам'ятайте, що для шлюбу в храмі немає альтернативи. Підготуйтеся одружитися з належною особою, в належному місці і в належний час. Зараз живіть гідно тієї людини, з якою сподіваєтесь одружитися.

Ходіть на побачення лише з тими, хто має високі моральні норми, і в чиєму товаристві ви можете підтримувати свої високі норми. Старанно плануйте позитивні і конструктивні заходи таким чином, щоб ви із

супутницею (супутником) не залишалися наодинці, не знаючи що робити. Залишайтесь там, де ви почуватимете себе у безпеці, де ви легко зможете контролювати себе. Не беріть участі в розмовах або заходах, які викликають сексуальні відчуття.

Шукайте супутника (супутницю) власної віри. Шукайте людину, яку ви завжди зможете шанувати і поважати, яка доповнюватиме вас у вашому житті. Перед одруженням упевніться, що ви знайшли людину, якій можете віддати усе своє серце, усю вашу любов, усю вашу вірність і усю вашу відданість.

Порада тим, хто не одружується

Деякі члени Церкви лишаються неодруженими не з причини власної помилки, навіть якщо вони хочуть одружитися. Якщо ви опинилися в такій ситуації, будьте певні, що “тим, хто любить Бога,... усе допомагає на добре” (Римлянам 8:28). Якщо ви лишаєтесь гідним (гідною), одного дня у цьому житті чи в наступному вам будуть дані всі благословення вічних сімейних стосунків. Господь обіцяв це неодноразово через Своїх пророків останніх днів.

Якщо ви самотні і бажаєте одружитися, не залишайте надію. У той же самий час не дозволяйте собі стати заклопотаним своєю метою. Замість цього активно займіться корисною діяльністю. Шукайте шляхи служіння у своїй родині і своїй громаді. Приймайте і звеличуйте церковні покликання. Дотримуйтеся фізичної і духовної чистоти. Продовжуйте навчатися, розвиватися і прогресувати у своєму особистому житті.

Створення щасливого шлюбу

Якщо ви одружені, пам'ятайте, що дружба і любов між вами і вашою дружиною (чоловіком) повинні бути найголовнішими земними стосунками. Ваша дружина

Шлюб

(чоловік) є єдиною, крім Господа, особою, яку вам заповідано любити усім своїм серцем (див. УЗ 42:22).

Пам'ятайте, що шлюб, у своєму найвірнішому розумінні, являє собою стосунки рівних, без домінування однієї особи над іншою, але з підтримкою, заспокоєнням і допомогою одне одному.

Оскільки шлюб—це надзвичайно важливі стосунки в житті, він потребує і заслуговує часу. Не надавайте вищого пріоритету менш важливим зобов'язанням. Знайдіть час порозмовляти і послухати одне одного. Будьте дбайливими і чемними. Часто висловлюйте ніжні почуття й любов.

Вирішіть, що між вами з дружиною (чоловіком) ніколи не виникне щось, що могло б зруйнувати ваш шлюб. Прийміть рішення зробити ваш шлюб успішним, незважаючи на випробування, що можуть виникнути.

Будьте вірними одне одному. У думках, словах і справах будьте вірними своїм шлюбним завітам. Пам'ятайте, що Господь сказав: “Люби свою дружину усім своїм серцем і припадай до неї і більше ні до кого” (УЗ 42:22). Вираз “ні до кого” навчає, що жодна особа, діяльність чи власність не повинні бути важливішими за ваші стосунки з дружиною (чоловіком).

Лишайтеся осторонь будь-чого, що могло б привести вас будь-яким чином до невірності. Порнографія, шкідливі фантазії та флірт руйнуватимуть ваш характер і заважатимуть заснуванню сім'ї.

Працюйте разом над упорядкуванням своїх фінансів. Співпрацюйте в розробці і дотриманні бюджету. Будьте дисципліновані у витратах і уникайте боргової залежності. Розсудливе управління грошима і відсутність боргів сприяє спокою в домівці.

Зосередьте свої життя на євангелії Ісуса Христа. Допомогайте одне одному виконувати складені вами завіти. Разом відвідуйте церкву і храм. Разом вивчайте Писання. На початку і в кінці кожного дня моліться

разом навколішках, аби подякувати Небесному Батькові одне за одного і об'єднатися у проханні щодо Його благословень для вашого життя, домівки, рідних і ваших праведних бажань. Тоді Бог керуватиме вами, і ваші щоденні розмови з Ним принесуть спокій і радість, які не можуть надійти ні з якого іншого джерела. З роками ваші стосунки ставатимуть краще, ваша любов міцнішатиме. Ваше розуміння одне одного зростатиме.

Додаткові посилання: Буття 1:27–28; 2:18, 21–24; 1 Коринтянам 11:11; Ефесянам 5:22–33; Мойсей 2:27–28; 3:18, 21–24

Див. також Єдність; Розлучення; Сім'я; Храми; Цнотливість

Щастя

Коли Легій свідчив щодо “одвічн[их] ціл[ей]”, він навчав: “люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:15, 25).

Небесний Батько бажає, щоб ми знайшли справжнє тривале щастя. Наше щастя є кінцевою метою усіх благословень, які Він нам дає—учень євангелії, заповідей, обрядів священства, сімейних стосунків, пророків, храмів, красоти сотворіння і навіть можливості зазнати лиха. Його план спасіння часто називають “велики[м] план[ом] щастя” (Алма 42:8). Він послав Свого Улюбленого Сина здійснити спокуту, аби ми були щасливими в цьому житті й отримали повноту щастя у вічності.

Багато людей намагаються знайти щастя і задоволення в діяльності, що суперечить заповідям Господа. Ігноруючи Божий план для себе, вони відкидають єдине джерело справжнього щастя. Вони поступаються дияволу, який “прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам” (2 Нефій 2:27). Зрештою, вони дізнаються щодо істинності попередження Алми своєму синові Коріантону: “Злочестивість ніколи не була щастям” (Алма 41:10).

Інші шукають у житті тільки насолоди. Маючи це за головну мету, вони дозволяють мирським задоволенням

Щастя

відвернути їх від тривалого щастя. Вони самі обкрадають себе, позбавляючи тривалої радості духовного зростання, служіння і важкої роботи.

Якщо ви намагаєтесь бути щасливим, запам'ятайте, що єдиний шлях до щастя—жити за євангелією. Ви знайдете спокійне, вічне щастя, коли будете намагатись виконувати заповіді, молитись щодо сили, каятись у своїх гріхах, брати участь у корисній діяльності й виконувати необхідне служіння. Ви навчитесь веселитися в межах, встановлених люблячим Батьком на Небесах.

Ваше щастя може бути привабливим. Коли інші спостерігатимуть за вами, вони можуть побажати дізнатися про джерело вашої радості. Тоді вони теж зможуть відчувати щастя, яке приходить, якщо жити за євангелією Ісуса Христа.

Додаткові посилання: Псалми 35:9; 2 Нефій 5:27; Мосія 2:41; 3 Нефій 17:18–20; 4 Нефій 1:15–16; УЗ 18:10–16

Див. також Місіонерська робота; План спасіння; Служіння

*Учись від Мене і слухай Мої слова;
ходи в лагідності Мого Духа,
і ти матимеш мир у Мені.*

Учення і Завіти 19:23

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN

4 02368 63192 4

36863 192